

**Dit is een schoon suverlijck boeckxken, in
denwelcken ghy vinden sult veel schoone
leysenen, ende gheestelijcke liedekens**

bron

Dit is een schoon suverlijck boeckxken, in denwelcken ghy vinden sult veel schoone leysenen, ende gheestelijcke liedekens. Thomas Pietersz. Baert, Antwerpen ca. 1625

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_sch021scho01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

The logo for the Digital Library of the Netherlands (dbnl) features the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small checkmark-like shape above its vertical stem.

[Dies est letitie]

--
 --
 --
 --
 --

Dies est letitie in ortu regali nam proces-

--
 --
 --
 --
 --

sit hodie de ventre Virginali, Puer admirabilis

--
 --
 --
 --
 --

vultu delectabilis in humanitate qui est inessabi-

--
 --
 --
 --
 --

lis et inestimabilis in divinitate. Laudam. te.

*Mater hec est Filia Pater hic est natus
 Quis audivit talia Deus et Homo natus
 Servus est et Dominus qui unique cominus
 Nescit apprehendi,
 Presens est te eminus stupor iste geminus
 Nescit apprehendi. Adoramus te.*

*Orto Dei Filio Virgine de pura
 Vt Rosa de Lilio stupescit natura
 Quod parit Iuvenula natum ante secula
 Creatorem rerum Quod uber munditie
 Lac dat pueritie Antiquo dierum.*

*Angelus Pastoribus juxta suum gregem
 Nocte vigilantibus natum celi Regem
 Nunciat cum gaudio jacentem in presepio*

In santem pannosum
 Angelorum dominum et prenatis hominum
 Forma spetiosum.

Vt vitrum non leditur sole penetrante,
 Sic illesa creditur virgo post et ante
 Felix est puerpera cujus clausa viscera
 Deum porta verunt,
 Et beata ubera in etate tenera,
 Deum lactaverunt.

In obscura nascitur illustrator solis,
 stabulo reponitur princeps terra molis,
 Satiatur dextera qui affixit sidera
 Deum celos extendit,
 Concrepat vagitibus qui tonat in nubibus,
 Dum celos ascendit.

Orbis dum describitur virgo pregnans ibat
 Bethlehem qua nascitur puer qui nos scribat
 In illorum curia qui canebant gloria,
 Nova dignitalis,
 Deus in sublimibus dat pacem hominibus
 Bone voluntatis.

[Puer natus in Bethleem]

--
 --
 --
 --
 --
 Puer natus in Bethleem unde gaudit Ieru-
 --
 --
 --
 --
 --
 salem, assumpsit carne filius dei patris altissimus,
 --
 --
 --
 --
 --
 per Gabrielem nuncium, virgo concepit filium.

Tanquam sponsus de thalamo processit materis utero potuit in presepto regnantem sine termine
 Cognovit hoc Asinus quod puer esset dominus.
 Reges de sava veniunt aurum tus mirra offerunt mirantes dominum invicem salitat deum et
 homine uni trino sempiterno benedicamus domino
 Gaudet chorus angelicus sit gaudiu pastoribus,
 Et in terris hominibus eterna par fidelibus
 Vnde semper angelicas Deo dicamus gratias.

[Dies est letitie nam processit]

--
 --
 --
 --
 --
 --
 --
 --
 --
 --
 --

Dies est letitie nam processit hodie, Christus

Rex de virgine sine virgo virgula de flore modo miro res mirande creditur, virgo mundo non
 lebitur verbum hanc ingreditur sine virgo ut vellus roro modo miro.
 Virgo Mater nescia corruptule gratis, spiritu sit gravida sive virgo salvo pudore modo miro.
 Castitatis lilium peperisti filium Christu regem dominum sine virgo virgula de flore modo miro.

[Puer nobis nascitur]

--
 --
 --
 --
 --
 --
 --
 --
 --
 --

Puer nobis nascitur rector angelorum, in

Hoc mundi pascitur dominus dominorum.

In presepe ponitur sub feno Asinorum,
 Cognoverunt dominum Christum regem celoru
 Nuntiat Pastoribus Angelus de celis,
 Ipsum quam in Bethlehem natum ostendit eis,
 Tunc Herodes timuit magno cum timore,
 Infantes et Pueros occidit cum dolore,
 Qui natus est ex Maria die hodierna,
 Preducat nos cum gratis ab gaudia superna,
 Nos de tali gaudio cantemus in choro. In cordis et organo benedicamus Domino, Laus et jubilatis
 nostro in ore, Et semper angelicas Deo dicamus gratias.

[Magnum nomen domini]

--
 --
 --
 --
 Magnum nomen domini Emanuel, quod
 --
 --
 --
 --
 annunciatu per gabriel, hodie aparuit in israel,
 --
 --
 --
 --
 facta est letitia in bethlehem sunt canpleta que predixit
 --
 --
 --
 --
 daniel, de maria virgine natus est rex eye eya eya
 --
 --
 --
 --
 eya virgo dei genuit sicut divina voluit clementia.

Magna dei gloria solemnis
 Verbum caro criminis indemnis,
 Sumpserat exordia gaudii primordia,
 Nobis summa contulit sophia,
 Gaude virgo glorie Maria,
 Eya, Eya, Eya, virgo deum genuit,
 Sicut divina voluit clementia.

Iam defecit lumine natura,
 Dum concepit virgo paritura,
 Omnis ars dilectio mistica transfectis
 Spe salutis gaudet omnis terra
 Gaudet virgo glorie Maria,
 Eya, Eya, Eya, virgo deum genuit, etc.

[Enixa est puerpera]

--
 --
 --
 --
 --

Enixa est puerpera, letetur concio quam Ga-

--
 --
 --
 --

briel predixerat lethetur chorus hodie letetur cle-

--
 --
 --
 --

ricoru chorus hodie canticorum canticis letitie.

Quem matris aluo gestiens, letetur concio
 Clausus Iohannes sencerat letetur chorus hodie
 Letetur clericorum chorus, etc.

Feno jacere pertulit letetur concio,
 Presepe non abhorruit letetur chorus hodie,
 Letetur clericorum chorus, etc.

Gloria tibi domine, letetur contio,
 Qui natus est de virgine, letetur chorus hodie
 Letetur clericorum chorus hodie, etc.

Cum patre et sancto spiritu letetur concio,
 In sempiterna secula, letetur chorus hodie,
 Letetur clericorum chorus, etc.

Amen.

Ad Completorium.

[Nunc dimittis Servum tuum]

--
 --
 --
 --
 --

Nunc dimittis Servum tuum Domine,

--
 --
 --
 --
 --

secundum verbum tuum in pace. Magnum nomen domini emanuel, quod annunciatum est per,
 etc.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum.

Quod parasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tue Israel. Gloria patri et filio, et spiritui
 sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper, et in secula seculorum.

Finis.

[Gaude, Gaude, Gaude, Gaude]

--

--

--

--

--

Gaude, Gaude, Gaude, Gaude,

--

--

--

--

--

Gaude pater Nicolae. Nicolai solemnna.

--

--

--

--

--

Canit presens familia. Gaude, Gaude,

Ille puer amiabilis,

In omnibus laudabilis, Gaude,

Deum ad hunc in cunis jacuit,

In omnibus complacuit. Gaue

Quarta et sexta feria,

Semel fugevat ubera. Gaude

Benedicamus domino

Qui regnat in altissimo. Gaude

Deo dicamus gratias,

Qui Fides est et Charitas.

[Quem nunc virgo]

Quem nunc virgo peperit,

Vitam mundo protulit

Satanamque deprimit

Potestata privatam

Vala, sus, sus, sus,

Vala, sus, sus, sus,

Vala sus minuo.

Hier na volghen die Geestelijcke Liedekens, van den nieuwen Iare.

[Met desen nieuwen Iare]

Met desen nieuwen Iare
 So wort ons openbare
 Hoe daer een Maghet vruchtbare
 Die weereit heeft verblijt,
 Gheloovet moetet zijn dat soete kindekijn
 Ge-eert moet zijn dat soete maeghdekijn,
 Nu eeuwelijck ende in aller tijt.
 Hoe wel was haer te moede,
 Doe sy in vleesch ende bloede,
 Aen-sagh haren herten hoede,
 Den Heere der Weereit wijt. Ghelovet.
 Sy baerde sonder pijn,
 Ende bleef een maget fijne
 Des zondaers medecijne,
 Des hebben die Ioden nijt. Ghelovet.
 Die Engelen songen schoone
 Gloria in dn Throone,
 Ter eere ende ten love,
 Dat Kindeken ghebenedijt. Ghelovet.
 Als acht dagen waren geleden
 Doe wert Iesus besneden
 Al na der Iootscher seden,
 D'welck ons van zonden vrijt. Ghelovet.
 Wt Orienten Lande
 Quamen ten offerhande
 Drye Coningen onbekende,
 Gode ghebenedijt. Ghelovet.
 Des derthienden daegs zijt vroeder
 Vonden sy hem by sijn Moeder,
 Ioseph was haer behoeder,
 So ons die Schriftuere belijt. Ghelovet.
 Als die ses weken omme quamen,
 So ginck sy nae 't betamen
 Onbevleekt van aller blamen,
 D'welck was om ons profijt, Ghelovet.
 Aldus gingh die Maghet sempel.
 Ende droegh haer kint ten Tempel,

Dat gunne ons Godt, die Heere,
Der Heeren ghebenedijt.

Een schoon Liedeken,

O[p de wijse:] Doe Iesus ghebooren [wert.]

Het is heden den dagh va[n vroolijckheyt]
Al in des Coninghs Ho[ve,]
Want aldaer ontfangh[en heeft]
Een Maeght van groo[ter love]
Een Kint ghebooren wonderl[ijck,]
Ende al te mael ghenoeghlijc[k,]
Nae der menschelijckhede[,]
Boven al seer vriendelijck
Sterf hy voor zonden ootmoed[elijck,]
Want hy Godt is, ende Men[schen meede]
Die Moeder is Dochter [wonderlijck]
Haers Soons, want hy is h[aer Vader,]
Waer hoorde oyt Man dies [ghelijck,]
Hy is Godt ende Mensche t[e gader:]
Hy is een Knecht ende Hee[r,
Hy is overal, dat is meer[,]
Onbegrijpelijck te vinden,
Teghenwoordigh ende veer[,]
Waer hoorde oyt man dies [wonder meer,]
Ten can gheen Man versin[nen.]
Hy wert ghebooren in der [nacht;]
Der Sonnen verlichtere,
Ende hy wert in de stal ghele[yt,]
Aller weerelt stichtere
Men vant hem met de[n wendel lanck,]
In Bethlehem by [der Engelen sanck:]
Hy was ghehoor[saem, Godt, Vader ende Moeder]
Hy hevet al ghe[schapien als ons behoeder,]
Wilt hem love[n en dancken in alle stonden,]
Want hy ons [bemint uyt s'hertsen gronden,]
Ghelijck h[et niet en quetst het glas,]

[Daer die] sonne schijnt doore,
 [Gheoove ic]k dat Maria was,
 [Nae reyne m]aghet ende vooren,
 [Die moeder] is ghebdenedijdt,
 [In wiens lic]haem besloten leyt
 [Die Godts S]oon wert mensch gebooren
 [Weet dat die v]orsten heylich waren,
 [Die Godt in z]ijn jonghe jaren,
 [Te suyghen ha]dde vercooren.
 [Godt den Her]derkens ontboodt,
 [Met den Enghel]en blijtschap groot,
 [Al van des Conin]ghs Feesten,
 [Die ghewonnen h]eeft een Maeght,
 [Ende inder Cribb]e was ghelaeght
 [In doeckelkens g]hewonden,
 [Hy is aller wer]elt Heer,
 [Ende van gheda]nten schoonder meer
 [Dan yemant is] ghevonden.
 [Doe men de W]eerelt al beschreef,
 [Ginck een magh]et met kinde,
 [Te Bethlehem, da]er sy doe bleef,
 [Ende voldroecht] Kindt ten eynde,
 [Daermen afschr]ijft in den Hove,
 [Ende glorie sing]t met grooten love,
 [Van groeter weer]dighede,
 [Godt hier boven] van Hemelrijck,
 [Verleent ons me]nschen op Aertrijck
 [Van goeden wil]le vrede.

Amen.

[Laet ons met herten reyne]

[Laet ons met herte]n reyne
 [Loven dat soete kin]deken cleyne,
 [Het brengt ons uyt den] weyne.
 [Ons is een kindt gheboo]ren,
 [Een Sone ghepresenteer]t,
 [Hy comt die helle verstoor]en
 [Als mensche ghefigureert,]

Hy wil ons allen ghemeyne,
 Verlossen uyt der pijn
 Met sijnen bloede alleyn. Laet ons.

Des moghen wy wel eeren
 Die Maghet die hem droegh,
 Den grooten Heer der Heeren,
 Die haer niet en verwoegh,
 Weest vrolijck groot en cleyne,
 Dit soete Kindekijn
 Vrijdt ons uyt aller pijn. Laet ons.

Die Vader van hier boven
 Sprack sijnen Enghel aen
 Wy willen die Helle verstooren,
 Ende verlossen Wif ende Man,
 Gaet tot der schoone Fonteyne,
 Maria claer aenschijne,
 Ende seght haer wat ick meyne. Laet ons.

Groetse my vriendelijcke
 Die schoone suyver jeught
 En seght haer blydelijcke
 Sy mach wel sijn verheught
 Want sy, en anders ghene,
 Die sal Gods Moeder sijn,
 Ick ben met haer ghemeene. Laet ons.

Al binnen Nazarette,
 Quam die Enghel Gabriel,
 Ende sprack tot der Fiolette
 Met schoone woorden snel,
 Godt groet u Maghet reyne,
 Vol gratien is u aenschijn,
 Godt is met u ghemeyne. Laet ons.

By u sal noch beclijven,
 Dat Adam heeft ontvrijt
 Want boven alle wijven,
 So zydy ghebenedijdt
 Ghy sult ontfanghen een greyne,
 In uwer herten schrijne

Des Vaders Soon alleyne. Laet ons.

Sy sprack ootmoedelijcke,
 Hoe soude dat comen by,
 Ick en kende sekerlijcke,
 Noyt man, dus verwondert my,
 dat ick en anders gheene,
 Gods Moeder soude sijn,
 Mijn hert wert cout als steene. Laet ons.

Die Enghel sprack tot hare
 O weerde suyver Maeght,
 En weest in gheenen vare,
 Het is wonder dat ghy claeght,
 Want ghy sult sonder pijn,
 Baren een Kindekijn,
 Ende blyven Maghet reyne. Laet ons.

Die Maget haer conforteerde
 In dat haer d'Enghel seyt,
 Ende sy respondeerde
 Ick ben daer toe bereyt
 In uwe woorden alleyne
 Sette ick den wille mijn,
 Siet hier Gods deerne cleyne. Laet ons.

Die Enghel scheyde van haer
 Al sonder pijn oft vaer,
 Of sonder herten sucht,
 Baerde die suyver reyne,
 Die Hemelsche doctrijne
 Des Vaders soon ghemeyne. Laet ons.

Ghelooft so moet sy wesen,
 Nu ende tot aller tijt,
 By haer sijn wy ghenesen
 Sy bracht ons groot jolijt,
 O weerde fonteyne,
 Des sondaers Medecyne,
 Bidt voor ons alle ghemeyne.
 Laet ons.

Een nieu Liedeken,

op de wijze: Puer nobis Nascitur.

Waer is de Dochter van Syon
 Ick soudese so blyde maken
 Ick soude haer een Boetschap doen,
 Van also groote saken.

Doe gingh een Maghet sware,
 Te Bethlehem, daer sy doe bleef
 Ende ontfingh haer kindt aldare.

Een glas al schijnter doore
 Ten breeckt niet van der Sonnen
 Dus heeft die Ionck-vrou na en voor
 Ionck-vrou, een Kindt ghewonnen.
 Een duysternis is ons verclaert,
 Een licht is ons geresen,
 Een Maghet heeft een Kint gebaert,
 Dat dunckt my wonder wesen.

Nu is hy teder ende cranck,
 Een Maghet sal hem voeden,
 Wy moghent hem al wel weten danck
 Van sijner grooter armoeden.

Hy toont sijn goedertierenthey
 Ny en was hy verbolghen
 Hy drijft so grooten ootmoedigheyt
 Wy en connen hem niet na volghen.

Maria nam hem op haren schoot,
 Sy custen aen sijnen monde,
 Die minne hadde sy also groot
 Tot hem in alle stonde.

O Heere lof moet u altoos sijn
 Wilt ons dan gheleyden,
 Met die weerde Moeder dijn,
 Als wy alle van hier scheidten.

[O Suyver Maeght van Israel]

O Suyver Maeght van Israel
 Wilt u verblijden nu
 Om der schooner bootschap
 Die ik u brenghe nu
 Benedicta tu in mulieribus,
 Vala sus, Vala sus,
 Ave plena gratia, recum dominus,
 Benedicta tu in mulieribus.
 Al met der bootschap schoone
 Die d'Enghel heeft ghedaen,
 hebby van s'Hemelsch throone,
 Voor den Heylighen Gheest ontfaen.
 Benedicta.
 Als Ioseph dat verstonde,
 Dat Maria was bevrucht,
 Hy peynsde in zijnen gronde,
 Hem waer beter ghevlucht. Benedicta.
 Dies hem die Engel schoone
 Toe sprack ende riet,
 Ioseph Davids Sone
 En wiltse begheven niet. Benedicta.
 Noch ontsietse niet te nemen
 Die Moeder Gods Marien,
 Dat van haer wert gebooren,
 Sal ons zonden vrijen. Benedicta.
 Maria en Ioseph mede
 Voeren beyde te samen,
 Tot Bethlehem in der stede
 Daer sy haer Herberghe namen. Benedicta.
 In een arm huysken ter noot
 Al sonder wegh oft deuren,
 Om dat sy waren van haven bloot,
 Moest' hem also ghebeuren. Benedicta.
 Alst quam te midder-nacht,
 So heeft die Maeght ghebaert,
 Een kindeken van grooter macht
 Als ons die Enghel verclaert. Benedicta.

Daer vaerde die suyverlijcke
 Den Heere ghebenedijdt,
 Van Hemel ende Aertrijcke,
 Lof sy haer tot aller tijdt. Benedicta.

Doe sprack met blijden geschalle
 Ioseph alleluya, ende die Enghels alle,
 In excelis gloria.

Et in terra paxhominibus,
 Vala sus, vala sus.

Swijghet soete Iesus,
 Ghy zijt onse dominus,
 Et in terra paxhominibus.

Die herderkens op den velde
 By haer schapen laghen,
 Met eener clærheyt snelde
 Den Enghel daer sy saghen. Et in terra.

Met grooter anxtighede
 Werden sy bevaen:
 Die Enghel tot hen seyde,
 Laet u ghedachten staen. Et in terra.

En gaet tot Bethlehem binnen,
 Daer suldy nu ter stonden
 Iesum Christum gheboren vinden
 In doecxkens ghewonden. Et in terra.

Daer vonden sy dat kindekijn
 Gheleyt in eener cribben:
 Van hoy was zijn beddekijn,
 Hy en woude anders niet hebben. Et in terra.

T'kindekijn was, nae Moyses Wet,
 Ten achtsten daghe besneden,
 Overmidts zijn groote ootmoedigheyt
 In zijn jonghe leven. Et in terra.

Den naem die hem de Enghel gaf,
 Eer dat kint gheboren was,
 Die wert hem daer ghegheven,
 Iesus men seker las. Et in terra.

Nu laet ons loven desen Heere,

Die is gheuoemt Iesus:
 Stillen wy hem, hy weent so seere,
 Ende sy singhen hem aldus. Et in terra.
 Te Deum laudamus Vala sus,
 Vala sus, swijghet soete Iesus,
 Ghy sijt ons Dominus. Te Deum laudamus.

[Omnes nu laet ons Godt loven]

Omnes nu laet ons Godt loven,
 Deum celestem van hier boven
 Out non adorat, hy is verschoven quotidie
 hy is van rener maget gebooren rex glorie.
 Omnes nu mooghdy wonder hooren
 De celo quam hier te vooren
 Propter quod voluit sijn ghebooren de virgine.
 Si non venisset hier te vooren,
 De celo, om te sijn ghebooren,
 Omnes fuissemus als verlooren. a notte.
 In domo en woonde niemant in,
 Passeres vloghen daer uyt ende in,
 Natua voluit sijn daer in. certissime.
 Domus habens parietes gheen,
 Frigus erat, alsoot wel scheen
 Trepudabat al in een. prefrigore.
 In presepe was hy gheleyt,
 tante Azinos was hy ghespreyt,
 Sub feno der Godlijckheyt. dulcissime.
 Quando puer habent xl dagen,
 Ad Templum was hy ghedragen
 Immolaverunt ten is gheen saghen. Simone.
 Paxturturum offerden sy daer
 Maria Ioseph op den Altaer,
 Oves ner boves hadden sy daer. erat pauper.
 Quando puer yet mochte gaen
 Ad studium deden sy hem saen,
 Delle matris deden hem gaen. pro discere.
 Maria nam 't Kindt op haren schoot,
 Qui nos redemit van der doot,

Dixit es saluyt wel groot. suo oro.
 In brachio, nam sy dat Kindt
 Quem ipsa, met goeder herten mint
 lux erat, want hy was Coningh. omnes vale.
 Tres Reges quamen uyt verre Landen,
 Propter te doen offerhande,
 Stella durit eos te Lande. valde recte.
 Immola verunt Myrrhe Iaspar,
 Et aurum purum Barthazar,
 Thus Melchior daer naer. illa nocta.
 Rogamus Christum sonder sneven
 Vt det nobis, sonder begheven,
 Vitam celestem, dat eeuwigh leven. perpetue.
 Hy is van eener Maget ghebooren. rex glorie.

[Ons is ghebooren een Kindekijn]

Ons is ghebooren een Kindekijn,
 Daerom so willen wy vrolijck zijn
 Laet ons hem dienen met herten fijn
 Want sijnen Naem is Iesus,
 Vala, sus, sus, sus. sprack Maria tot Iesus.
 Doe baerde die maget Maria bly,
 So en was daer niemant by
 Dan Ioseph die behoeder vry,
 Haer have hadden sy ghelaten t'huys. Vala sus.
 Als onse Heere ghebooren was,
 Ende Maria daer af ghelagh,
 So men in de Schriftueren las,
 Van gheenen man hadde sy confuys. Vala sus.
 Men leyde den Heer in der Cribben
 Van hoy was ghemaectt sijn bedde
 Aen beyde zijden quetste hy sijn ribben,
 Nochtans bleef hy Dominus. Vala sus.
 Een osse ende een cleyn Ezelkijn
 Verwermden die leden zijn,
 Van couden weende dat kindekijn,
 Nochtans bleef hy Dominus. Vala sus.
 Die Herderkens op den velde laghen
 Sy begosten haer te vertzaghen,

Van een clærheyt die sy saghen,
 Sy hadden gewilt wel wesen t'huys. Vala sus.
 Die Enghel sprack, weest niet vervaert,
 Ons is gheboren een nieuwe standaert:
 Hy sal den vyant maken confuys,
 Die Herderkens songhen, ha, ha, ha,
 Ons is gheboren soo ick verstaet,
 In excelsis gloria,
 Et in terra pax hominibus.

[Het was een Maghet uytvercoren]

Het was een Maghet uytvercoren
 Daer Iesus af wilde zijn gheboren,
 Dus ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus domino.
 Al tot der stadt van Nazareth.
 Daer is een Maghet onbesmet,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.
 Groetse my met den name mijn:
 Seght dat ick haer kindt wil zijn,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.
 Die Engel was een bode goet,
 Hy voer derwaerts met der spoet,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.
 Hy seyde: Godt groet u suyver Maeght,
 Ghy zijt die Gode seer wel behaeght,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.
 Hy wil van u gheboren zijn,
 Iesus die lieve Meester mijn,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.
 Maria sprack: hoe mocht ick hem ghewinnen,
 Want ick noyt man en geerden om minnen,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.
 De Heylighe Gheest sal in u comen,
 Soo den dauw valt op der bloemen,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.
 Maria weest onvertsaeght,
 T'is den Gods sone die ghy draeght,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.

Hy heeft u daer toe vercooren,
 Hy wil u verlossen dat was verlooren,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.
 Van alle sorghe ben ick ontslaghen,
 Die deerne Gods wil ick wesen,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.
 Maria viel neder op haer knyen,
 Den wille Gods moet gheschien,
 Des ben ick vro. O, o, o, o, benedicamus.

[Het sangh een Nachtegale]

Het sangh een Nachtegale
 Door desen soeten sangh
 Dat het herte van binnen
 Met grooter minnen ontfangh
 Hy quam hier neder singhen,
 Al uyt sijns Vaders hof
 Al op den boom des Cruyces
 Die men moet gheven lof.
 Nu vliegheet, vliegheet versule
 Wel verre int Hemelsch landt
 Nu vliegheet den hooghsten Coning
 Hier boven in sijn hant,
 Nu vliegheet op sijnen arme
 Nu vliegheet op sijnen schoot,
 Ende weest op hem coene
 V minne heeft hem doot.
 Sijt wellecom, heer jonghelingh sterck,
 Hier is niemant diet verdriet
 Wildy den Coningh nemen mere
 Ghy moet hem singhen een Liet,
 Een liedt is den danck ende eere,
 die daer is also groot
 Die daer ten eten wil blijven,
 Men gheeft hem Hemelsch broot.
 Die Coning wil hem schencken
 Ende sijnen naem doen condt

Der levende Fonteynen
 Wt sijner herten gront
 daer is hy Coningh
 Hy sit daer boven al
 die moet ons allen helpen
 Als hy, so ick hoopen sal.

[Doe Maria ghehouwet was]

Doe Maria ghehouwet was,
 Ende men die schriftuere las
 Wat seyde haer Man,
 Ick sal u openbaren,
 So ick can.

Ioseph op onser Vrouwen sagh
 Ende was seer vervaert,
 Ende hy en seyde niet,
 hy peynsde, lieve Heere,
 wat is my gheschiet.

Ioseph dacht in sijnen moet
 dede hy haer schande, ten ware niet goed
 Hy peynsde dat,
 dat hy haer ontgaen woude,
 In een ander stadt,

Daer Ioseph lagh en sliep
 De heylighe Gheest hem aenriep
 Dat was also
 staet op, Davids sone,
 Ende weest vro.

Ioseph en weest niet vertsaeght,
 Dat kint dat Maria draeght,
 dat is Gods kint,
 die heylige Geest is in haer gecomen
 En twijfelt niet.

En waer dat Kint noyt ghebooren,
 Onse ziele waer verlooren
 dat waer also
 staet op Davids Sone,
 Ende weest vro.

Een schoon liedeken Van Maria.

Godt groet u roose van Iericho Maria,
 Ontpluckt moeten wy wel wesen,
 Ave Maria, tu es plena gratia.
 Die met der Sonnen is gheleyt
 die mane onder haer voeten sprejdt. Ave maria.
 Die Sonne is den Heylighen Gheest
 daer op ghy rust alder meest. Ave Maria.
 Die Mane is dat Kersten gheloove,
 Daer op suldy rusten hooghe. Ave Maria.
 Ghy hebt ghestilt des Vaders tooren,
 Dat Eva hadde verlooren. Ave Maria.
 Want ghy hebt ghebracht dat Gods Lam,
 Dat onse zonden af-nam. Ave Maria.
 Godt groet u puerlijck der Princen Heere
 daer is niemant in dan God alleene. Ave Maria.
 Ghy zijt een Arcke Gods groot,
 Daer op ruste dat Hemelsch broot. Ave Maria.
 Ick bidde u Coninginne vrouwe,
 Ic bidde u Maria uyt rechte trouwe. Ave maria.
 Dat ghy onsen lieven Heere
 Bidden wilt dat hy ons van zonden keere. Ave Maria.
 Het sy Vrouwe oft Man,
 Die dese woorden gheseggen can. Ave Maria.
 Dat hem Godt zijn Hemelrijck wil gheven,
 Met dat Kindeken dat eeuwich leven, Ave Maria.

[Had ick vleughelen als een Arent]

Had ick vleughelen als een Arent grijs,
 Ick soude so hooghe vlieghen,
 Daer boven in dat Paradijs,
 Tot mijnen soeten lieve.
 Dan soude ick segghen Vader mijn,
 Wanneer suldy my halen
 Wt deser ellende van Aertrijck,

In uwer hooghster salen.

Waer is de dochter van Syon
Ick wilse vrolijck maken,
Ick wil haer een bootschap doen
Van also blyden saken.

Die hooghste in der minnen,
Dat is Iesus Marien Sone
Godt laet ons hem ghewinnen,
Hier boven in den throone.

Dat Hemelrijck ende Aertrijck
Noyt conste ontluycen,
die sal een suyver maghet reyn
In haren Lichaem besluyten.

Die duysternisse is verclaert
dat licht is ons gheresen,
Een maghet heeft een Kint ghebaert,
dat mach wel wonder wesen.

Dat kint was teder ende cranck
Een maghet moester voeden
Tis recht dat wy't hem weten danck
Dan sijner grooter ootmoeden.

Heer Iesus kerst, wat hebby gemeent
Wy souden u so gheerne vraghen,
dat ghy dus licht en weent
Ghy sijt so jongh van daghen.

Dat dus viel en dat was onghereet,
dat moghen wy nu ghebruycken,
Dat Adam in den Appel beet
dat dede den Hemel sluyten.

O moeder Gods van Hemelrijcke,
des Coninghs in den throone,
Bidt voor ons allen innerlijcke,
Iesum uwen Sone.

Dat wy daer boven moeten
V ende uwen kinde groeten,
dat wil ons Godt ghehinghen. Amen.

Een nieu Liedeken,

op de wijze: soo't begint.

Het viel een Hemels dauwe
 Al in een cleyn Maeghdelijcn,
 Ten was noyt beter vrouwe:
 Dat dede haer cleyn kindekijn
 Dat van haer was gheboren,
 Ende sy bleef maghet fijn:
 O Maghet uytvercoren,
 Lof moet u altoos zijn.

Die Maghet ginck met kinde
 Geen swaerheyt hinck haer aen:
 Als Ioseph dat versinde,
 Die goede rechtveerdighe man:
 Hy dachte, ick wilse laten,
 Ick en ben de Vader niet,
 Ende trecken mijner straten
 Eer my meer schanden geschiet.

Al van des Hemels throone
 Sprack hem den Enghel aen,
 O Ioseph Davids sone,
 O waerde salighe man:
 Blijft alle beyde te gader,
 Het is boven natueren cracht,
 Dat Godt almachtigh Vader
 In haer dus heeft ghebracht.

Cort daer nae is ghecomen
 Een Keyserlijck ghebodt,
 Dat niemant uytghenomen,
 Hy en quame sonder spot,
 Aldaer hy was gheboren,
 Ende brenghen zijn tribuyt:
 Dat dede men daer hooren
 Ende roepen over luyt.

Maria en Ioseph mede
 Quamen te Bethlehem waert,

Want daer was Iosephs stede,
 Als ons die Schriftuere verclaert
 maer sy mochten nieuwers inne
 Men wijsde altoos voort,
 Die hemelsche Coninginne,
 En was daer niet ghehoort.

Int veldt hebben sy ghevonden,
 Een huys seer dunne ghedaect
 Binnen so corte stonden
 hebben sy daer logijs ghemaect,
 daer wert die maghet moeder
 Al sonder wee oft sonder pijn,
 des s'menschen Soon en Broeder,
 Hoe mocht hy ons naerder zijn.

Wt Moederlijcker minnen,
 Leyde sy hem op haren schoot
 haer herte verblyde van binnen,
 Dat dede zijn mondeken root
 Sy custen aen sijn wanghen
 Sy custen menighfout,
 Dat hy quam zijn ghevanghen,
 Verlossen jonck ende out.

Maria suyver Fonteyne,
 Daer Godt sijn ruste in nam
 Bidt voor ons al ghemeyne
 Ende versoent dat Goddelijc lam,
 So dat wy moghen gheraken
 met hem in dat soete dal,
 Daer vreught is boven maten,
 Die eeuwelijck dueren sal.

[Heer Iesus, kerst van Nazarene]

Heer Iesus, kerst van Nazarene,
 Ghy zijt ghebooren van een Maget reene,
 Daerom zijdy ghebenedijt.

Herodes hevet vernomen
 Daer is een nieu Coningh ghecomen,
 Die rijcker soude zijn dan hy.

Heer Iesus kerst.

Herodes heeft gheswooren,
Hy sal alle Kinderen dooden in tooren,
Die onder twee Iaren zijn.

Heer Iesus kerst.

Doe Maria dat verhoorde,
Dat men alle kinderen vermoorde
Ioseph laet ons varen tis meer dan tijt.

Heer Iesus kerst.

Maria quam aldaer ghevaren,
Daer een man sijn cooren saeyt,
Sy groete den man, sy reedt voor by.

Heer Iesus kerst.

Godt groet u man die daer saeyde
Comt hier yemant die na my vraeght,
Wijst hem voor by.

Heer Iesus kerst.

Herodes quam al daer ghevaren
Daer een man sijn Coren maeyde,
Hy sprack, hy reedt voor by.

Heer Iesus kerst.

Seght my man, daer ghy maeyt
hebby niet een vrouwe sien varen
Met wit habijt.

Heer Iesus kerst.

Doe ick saeyde dat ick nu maeye,
Doe quam hier een vrouwe ghevaren
Met wit habijt.

Heer Iesus kerst.

Herodes sprack tot sijnen Heeren,
Wy willen weder t'huys-waert keeren,
Sy mach wel uyt den Lande zijn.

Heer Iesus kerst.

Herodes sprack tot sijnen lieden,
hoort wat ick u sal ghebieden,
Gaet ende soecket kindekijn.

Heer Iesus kerst.

Sy ginghen van lande te lande varen

Die onder twee Iaren waren
Die dooden sy.

Heer Iesus kerst.

Doe waenden sy 't kindeken te verdoen,
Maer het was in Egypten ghevloen,
Ende en wilde niet ghedoot zijn.

Heer Iesus kerst.

Duysent, ende xliij. duysent
Waren ghedoot kindekijn.
Sy willen alle Gods Enghelen zijn,

Heer Iesus kerst.

Nu bidden wy desen kinde,
Dat hy ons wil bringhen
In zijn eeuwich rijck.

Heer Iesus kerst.

Een schoon Leysen,

op die wijze: van Cleven, Horn en Baten-burgh.

Met vreughden wiollen wy singhen
In desen blijden tijt,
Heer Iesus wil ons brenghen
Al in zijn eeuwich rijck:
Daer toe hy is gheboren
Van eener Maghet fijn,
Hy stelpt des Vaders toren
Dat soete kindekijn.

Wt Iesse is ghesproten,
Daer is ons uyt ghevloten
Een edel bloem des Goddelijcx lam,
Hy brachte ons offerhande,
Dat dede dat leven zijn
Hy brack der hellen bande
Dat soete kindekijn.

Die oude Vaders alle
Die laghen in den noot,
Met so grooten gheschalle,

Ende met versuchten groot
 Terstont dat sy begheerden
 Dat soude ghebooren sijn
 Al van die suyver gaerde,
 dat soete kindekijn.

Maria die suyver gaerde,
 die men noyt ghenoeft en vant
 Eer sy oyt quam op d'Aerde
 Was sy met Gode bekant
 Van binnen om ons te troosten
 dat dede sy wel aenschijn
 Lof hebt ghy die ons verlost,
 dat soete Kindekijn.

Die Enghel van den throone
 Ende al die oyt leven ghewan
 Bekenden Marien Sone,
 Sonder die wreede man,
 Herodes valsche Heere
 dat dede hy wel aenschijn
 Want hy beminde seere,
 dat soete kindekijn.

Herodes wat baet u sorghen
 Ghy zijt van herten blindt
 Gheen dinck en is verborghen
 Al voor dat jonghe Kint
 Hy en mint geen aertsche dingen,
 Sijn rijck is sonder termijn,
 Wat wilt ghy dan verdringhen
 dat soete kindekijn.

Sal ick nu moeten verliesen
 mijn eere, mijn goet, mijn lant
 Het sal daerom verkiesen
 de doot van mijnder hant
 Ende kinderen van veel wijven
 Al in den Lande mijn,
 Het salder oock mede blijven
 dat soete kindekijn.

Herodes heeft voorwaren,
 Van sinnen wel ghemist
 Dat kint is hem ontvaren
 met Goddelijcker list,
 Daer moesten zy 't besterven
 Veel kinderen, dats wel aenschijn,
 Om dat hy wilde bederven,
 dat soete kindekijn.

Drie Coninghen uyt Orienten,
 Sy hadden des kints ghewout,
 Sy brachten hem in presenten
 myrrhe, Wierooock ende Gout
 daer mede dat sy bewesen
 Sijn macht, sijn rijck, sijn pijn,
 Daer mede heeft hy ons ghesesen,
 dat soete kindekijn.

Een Enghel quam ter spraken,
 Ioseph den ouden man,
 ghy moecht u wel henen maken
 Ende varen nu hier van:
 Herodes wilt doen dooden
 den soeten Schepper dijn,
 behoet hem van alle nooden
 dat soete kindekijn.

Eenen Ezel gingh hy bereyden,
 Hy en lette niet een twint
 daer op sette hyse beyde
 Die moeder ende dat lieve kint,
 Te Egypten voeren sy henen
 Al door die wilde woestijn
 Sijn macht heeft daer gheschenen
 dat soete Kindekijn.

Sy quam in corten stonden,
 daer stont een Palm-boom,
 met vruchten dat sy hem vonden
 Maria nam des goom,
 Hier onder moet ick rusten,

Sprack sy dat kindekijn,
Met vreughden ende met lusten,
Ende met mijn lievekijn.

Doe sy was gheseten
Maria die suyver maeght,
Wijndruyven moet ick eten
Van des Palmbooms draeght:
Mijn herte heeft ghequolen,
Herodes valsch fenijn,
Dat ick nu dus moet dolen
Ende mijn lievekijn.

Daer af moeghdy wel swijgen
Sprack hy, die oude man:
Ghy en contse niet ghecrijghen,
Want ick niet climmen en can,
Veel badt tot deser stede,
Waer beter Broot en goeden wijn
Die moet ick u voeren mede,
Voor ons ende ons lief kindekijn.

Doe Iesus was gheseten
Op zijner liever Moeder schoot,
Hy en can des niet vergheten,
Want hy den boom gheboot
Dat hy hem boogh ter aerden
Al voor die lieve Moeder zijn,
Want haer herte des begheerde
Ende haer lief kindekijn.

Die boom van suyver vruchten
Neyghde neder zijnen coy
Al voor Marien voeten
Daer stonden wijndruyven op:
Sy pluckten alle beyde
Al door des honghers pijn,
Des moghen wy ons wel neyghen
Voor dat soete kindekijn.

Een suyver claer fonteyne
Al uyt der aerde spranck,

Om Iesus wille alleyne
 Maria daer uyt dranck
 Ende Ioseph oock die oude,
 Dat dochte hem wonder zijn:
 Hy loefde menighfoude
 Dat soete kindekijn.

In deser suyver feesten
 Sijn sy gevaren voort,
 Al door die wilde foreesten
 Sy deden haer confoort.
 Sy quamen daer visiteren
 Al sonder fel begrijp,
 Den Heere aller Heeren,
 Dat soete kindekijn.

Doe sy quamen met allen,
 Alle in Egypten-lant,
 Daer zijn die Afgoden gevallen
 Al die men daer vant:
 Sy en conden niet verdraghen
 Dat Goddelijck aenschijn,
 Dat sy daer comen saghen
 Dat soete kindekijn.

[Met desen nieuwe Iare]

Met desen nieuwe Iare
 So willen wy vrolijck zijn,
 Ons heeft een maget clare,
 Ghebaert een kindekijn:
 In Bethlehem vercoren,
 So ons die Schriftuere verclaert,
 Is ons een kindt gheboren,
 Die maghet bleef onbeswaert.

Hier boven in den Throone
 Wert Gabriel ghesandt
 Al tot der maghet schoone
 Al in dat Ioodsche lant:
 In Nazaret der steden
 Vant hy die maghet alleyne,

Hy sprack, Godt gheve u vrede,
Godt sy met u ghemeyne.

Ghy zijt boven alle vrouwen
Van Godt ghebenedijt,
By u wort noch behouwen
Dat Adam heeft ontvrijdt,
Ghy nsult in uwen lichame
Een edel vrucht ontfaen,
Ende blijven sonder blame,
En twijfelt daer niet aen.

Die maegt wert seer van binnen
Verschrickt in haren moet,
Sy dacht in hare sinnen
Hoe comen mocht die groet
Die haer die Enghel brochte,
Sy en hadde noyt man ghesien,
Sy dacht in haren sinnen,
Och hoe sal dit gheschien.

Die Enghelen sprack, O reyne,
Waerom zijdy vertsaegt?
Ghy sult ontfaen een greyne
Ende blijven een suyver maeght:
Ende baren sonder pijn
dat licht der Enghelen broodt,
der weerelt medecijne,
Ende sult zijn, zijns ghenoot.

Hoe soude ick kindt ghedragen,
Ick en kende noyt gheenen man,
Noch en hebbe in mijn behaghen,
Hoe soude dat wesen dan?
Het is boven natueren crachten
Te zijne moeder ende maeght,
Seer treuren mijn ghedachten,
Hierom ben ick vertsaeght.

O hooghe maeght van prijse,
Waerom zijt ghy vertsaeght?
die Heylighe Gheest sal rijsen

In u wel suyver maeght
 Gods cracht en uytvercoren
 Die sullen u ontvaen:
 Dat wort van u gheboren
 Sal Adams zonden dwaen.

Oock Lijsbet heeft nu ontfaen
 In harer ouder tijt,
 Daer daghen zijn vergaen,
 O Maghet ghebenedijt,
 Het is in Gods vermoghen,
 Dat is ende wesen sal,
 Nu blijft in goeden hooghen,
 Vertrouost dit jammer dal.

Die Sone des Alderhooghsten,
 Soo sal hy zijn ghenaemt,
 Hy sal die weerelt verlossen,
 Ende hy blijft onbeschaemt:
 Sijn Rijck sal altoos dueren,
 Ende nemmermeer vergaen:
 Hierom en wilt niet treuren,
 Die vreught sult ghy ontfaen.

Die ootmoedighe Pellicaen reyne
 Viel neder op haer knyen:
 Siet hier Gods deerne cleyne,
 Na uwen woorde moet my gheschien:
 Al tot der selver uren
 Ontfingh die Maghet fijn,
 Sy droegh hem sonder treuren,
 Sy baerde hem sonder pijn.

In Bethlehem vercoren,
 Als ons die Schriftuer verclaert,
 Is ons dit kint gheboren
 Het is veel eeren waert:
 Die Moeder is een Maeght eerbaer
 Dies willen wy vrolijck zijn:
 Hy is Godt ende Mensch te gaer
 Hy en mocht niet beter zijn.

Een nieu Liedeken van den nieuwen Iare.

Dat soete nieuwe Iaer, ende Iaer,
 Is ons nu aenghecomen,
 Iae comen, ende iae comen,
 Ons Heere Godt laet ons
 Ten besten, ende ten goede vergaen.
 Ende ick hoop het sal
 Ons alle gaer vromen,
 Iae vromen, ende iae vromen:
 Ick sie dat wout, ende ic sie dat wout
 Soo schoone ghebloeyet staen.
 Ende ick hoore den Nachtegale
 Soo schoone ende so vrolijck singhen,
 Iae singhen, ende iae singhen,
 Al in den bosch, ende iae in den bosch,
 Staedt soo nae, ende vast hier by.
 Ende een schoon Ionckvrou
 Heeft mijn herte nu bevanghen,
 Iae vanghen, ende iae vanghen,
 So vaste, ick en can haer, ende en can haer
 Ontrijden noch ontgaen.
 Ende soo wie zijn lief
 Spreeckt alle Iaers-daghe,
 Iae daghe, ende jae daghe:
 Met recht mach hy, ende met recht mach hy
 Wel vrolijck ende blijde soo mach hy zijn.
 Dies mach hy my
 Wel also seer beclaghen,
 Iae beclaghen, ende iae beclaghen.
 Ick en sag mijn lied, ende ick en sach mijn lief
 Van alle desen Iare niet.
 Ende dese nijders tonghen
 moet Godt ende maria verdoemen,
 Iae verdoemen, ende jae verdoemen:
 Sy wachten ons twee,

Waer dat wy henen gaen.
 Ende wy hebben hier
 Soo langhe ghestaen,
 Iae staen, ende jae staen:
 Ick sie den lichten dach
 Int Oosten soo claer opgaen.

Een nieu Liedeken vant nieuwe Iaer.

Ontwaeckt nu Israel, doet op u ooren,
 Wilt hooren nae der Propheten stem:
 Die ons langen tijt was beloofd te vooren
 Die is nu gheboren in Bethlehem,
 Soo ons die Schriftuere tuyght van hem,
 So sal hy wesen ons middelaer:
 Wilt vreught bedrijven, mannen en wijven,
 Al in dat soete nieuwe Iaer.
 Een sterre uyt Iacob is opgheresen,
 Soo als Balam heeft ghepropheteert:
 Abrahams ghelofte is gheschiet door desen,
 Ons Salighmaker is ghedescendeert,
 Den dach die Symeon heeft begheert
 Die is nu ghecomen, noyt blijder maer:
 Wilt vreughden rapen, ghy Christen schapen,
 Al in dat soete nieuwe Iaer.
 Den bandt van Adam is ghebroken,
 Vrede wert vercondight over al Aertrijck.
 Daer ons Ioannes af heeft ghesproken,
 Is nu ghecomen tot aller tijt,
 Wt liefden gheworden mensch, ons ghelijck,
 Om ons te verlossen alle gaer,
 Wilt hem aencleven, om zijn woort te beleven
 Al in dat soete nieuwe Iaer.
 Ierusalem wilt u verblijden,
 Ghy dochter van Syon, laet droefheyt staen:
 Ons Salighmaker is nu ten tijden

Gheboren nae der Schriftueren vermaen,
 Die herderkens hebben die bootschap ontfaen,
 Dat licht schijnt in die weerelt claer
 Wilt hem aenbeden met vrolijckheden
 Al in dat soete nieuwe Iaer.

Ghy Heydenen wilt nu ontwaken,
 Want dat woort is vleesch geworden rechte voort
 Ende wilt den ouden Adam versaken,
 Want dat woort is God, ende God is dat woort
 Door hem gheheel comt ons confoort,
 Door niemant anders, alsoo voorwaer
 Wilt hem aencleven om zijn woort te beleven
 Al in dat soete nieuwe Iaer.

Prince der Acolijen, dit is u gheschoncken
 Al van de broeders, liefde is 'tfundament,
 Nu laet Gods woort in u herte voncken,
 T'welck van den Vader is neder ghesent.
 Ghecomen uyt der Hemelen tent,
 Om ons te verlossen alle gaer:
 Dus wilt hem loven, die daer was verschoven
 Al in dat soete nieuwe Iaer.

Amen.

[Doe Iesus gheboren wert]

Op die wijze: Tis heden een dach van vrolijckheit.

Doe Iesus gheboren wert
 Tot Bethlehem in der stede,
 Doe rees daer op al met der vaert
 Een schoon sterre daer mede:
 Drie Coninghen worden daer ontwaer
 Dat die sterre scheen soo claer:
 Sy seyden oock alle ghelijcke,
 Den Ioden is een Coningh gheboren,
 Ons bidden en is niet al verloren,
 Wy soecken hem al in dat Iootsche Rijcke.
 Die Coninghen scheyden doe van daer,
 Sy en wouden niet langher beyden,

Die sterre scheen voor hen so claer,
 Sy woude hen rechte leyden:
 Sy was lichter als den dach,
 Sy hielden altijd den rechten padt,
 Haren ganck was by der aerden,
 Hare wegghen waren also menighfout
 Onse Godt hadde die sterre bout,
 Tot die Ioden dat sy keerden.

Tot Ierusalem dat sy quamen,
 Die sterre bleef verloren:
 Sy vraegghden: weet dat niemant van
 Waer is dat kint gheboren,
 Een teecken hebben wy ghesien,
 Wy hebben een sterre ghesien
 Also verre in Oostenrijcke,
 Het en can ons al niet ontgaen,
 Wy willen hem bidden aen
 Wy drie oock alle ghelijcke.

Doe Herodes dat vernam,
 Sijnen angst en was daer niet cleyne,
 Hy wert in zijnen sinnen gram
 Ende alle die stadt ghemeyne:
 Hy liet halen die oudtste Meesteren,
 Ende daer toe wijse Priesteren,
 Die waren uytvercoren:
 Ghy Heeren, een dinck heb ick ghehoort,
 Dat sult ghy my maken vroet:
 Waer is dat kint gheboren?

Sy seyden alle, dat is waer,
 Te Bethlehem ist gheboren,
 Dat sprack een Propheet claer
 So menigh laer te vooren.
 Doe Herodes hadde vernomen,
 Die drie Coninghen liet hy voor hem comen,
 Hy vraegghde hen heymelijcke:
 Ghy Heeren, hoe sal ick dat verstaen,
 Waer saeght ghy die sterre opgaen?

In uwen Coninckrijcke.

Die Heeren dochten daer in gheen quaet,
 Sy deden hem openbaren:
 Herodes sprack ick gheven raedt,
 Te Bethlehem sult ghy varen.
 Dat kint suldy vinden daer,
 Dat segh ick u al openbaer,
 Dat heb ick soo vernomen.
 Als ghy weet waer dat kindt is,
 Soo maket my dees dinghen wis
 Als ghy weder comet.

Soo willen wy comen als wy eerst moghen
 Ende doen hem groote eere,
 Dat kint willen wy bidden aen
 Voor eenen rechten Landtsheere.
 Die Coninghen scheidten doen van daer,
 Die sterre scheen voor hen soo claer
 Ende die sterre woudese recht leyden:
 Die sterre scheen voor hen soo claer,
 Also langhe als sy bleef staen
 Daer Maria ende Ioseph ware.

Sy traden in dat huys alle drie,
 Daer toe en was niemandt leede:
 Sy vonden dat kint, schoon, edel ende claer,
 Maria ende Ioseph mede:
 Ende sy vielen op haer beyder knyen,
 Sy baden dat kindeken alle drie
 Met heetelijcker minnen.
 Sy locken op, haer schat was bont,
 Sy offerden Myrrhe, Wieroock ende Gout,
 Met alsoo hertelijcker minnen.

Des nachts ontrent der middernacht
 Doe quamen in haer droomen,
 Sy en souden tot Ierusalem niet keeren
 Ende niet tot Herodes comen,
 Ende sy waren doen also wel ghetroost,
 Sy waren al van Herodes verlost,

Sy en wouden niet weder tot hem comen,
 Sy waren doe alsoo wel ghemoet,
 Sy cozen een ander wegh, was goet,
 Al na hare Coninghrijcke.

Een nieu Liedeken: van devotien, ghemaect van Broeder Dirck van Munster,

men singhet op de wijze: Met vreughden willen wy singhen.

Och edel Ziel wilt mercken,
 Ende hertelijck bekennen
 Dijns soete Bruydegoms wercken
 Sijn onghemeten minne,
 Hoe veel hy heeft gheleden
 Al om die minne dijn,
 Die soude u wel by reden,
 En doen den wille zijn.

□ **Die Bruydegom seyt.**

Hemel, lucht, ende aerde
 heb ick ghemaect om dy,
 Des Hemels Borgers waerde
 Sijn alle des dienaers vry,
 Die beesten op Aerdtrijcke,
 Die voghelen in der locht,
 Die bloemkens desghelijcke,
 Die boomen ende vrucht.

□ **Die middelaer seyt.**

O Ziel uytvercoren,
 Nu keert u herte tot hem,
 Ontsluyt des herten ooren,
 En hoort des Bruydegoms stem:
 Hy spreeckt tot u van binnen,
 O uytvercoren bruyt,
 Die weerelt laet te minnen,
 En gaet u selven uyt.

□ **Die Bruydegom seyt:**

Ick wil dat ghy sult laten
 Alle blijschap ende ghemack,
 Der creatueren aflaten,
 Ende vlien der weerelt brack:
 Ende hebt my lief alleyne,
 Ick wil u bruydegom zijn:
 De menschen trou is cleyne,
 Int laetste niet dan pijn.

V herte tot my waert draghet,
 Ick ben van forme schoon:
 Mijn Moeder is een reyne maghet,
 Ick ben eens Conincx soon.
 Dan moeghdy eeuwelijck leven
 Al in dijns Bruydegoms rijck,
 Met Gode zijn verheven,
 Den schoonen Enghelen ghelijck.

Wildy de weerelt volghen
 Ende soecken aertsche jolijt,
 So maeckt ghy my verbolghen,
 Ende verliest het schoone Paradijs.
 Den wegh die is seer enghe
 Die tot den leven leyt,
 Dus strijdt in deughden strenghe,
 Die Croone is u bereyt.

Voor u mijn uytvercoren
 heb ick scherpe wegghen ghegaen,
 Door dijstelen ende doren,
 Moet ghy mijn volghen aen:
 Wilt ghy u niet vermijden
 welluste in deser tijt,
 So siet ghy des Bruydegoms lijden
 Oft ghy hem ghelijck zijt.

Om dy ben ick neder ghedaelt,
 Wt mijner moghenthey:
 Ende ick hebbe u schult betaelt
 Met seer groote bitterhey.

Weest my trouwe alleyne
 Ende gaet dy selven uyt,
 Ghy hebt mijn herte reyne
 Ghewondt, mijn suster ende bruyt.

Ick ben uyt grooter eeren
 Ghecomen in schanden:
 Om vreught te vermeerren
 Gaf ick mijn leven ter doot,
 Ick was der Coninghen Coningh,
 Ende werdt der menschen knecht:
 Al duyster aent Cruyce hinck,
 Al was ick des Hemels licht.

Ick ben Pelgrim gheworden,
 Ghecomen uyt 't Rijck:
 Sy wouden my vermoorden,
 O lief, seer nijdelijck,
 Hoe veel heb ick gheleden,
 Hoe bitter ende oock hoe swaer:
 Om u heb ick ghestreden,
 O bruyt dryendertigh jaer.

Ick was soo seer onblijde
 Doen ick dien strijdt bestoet,
 Dat ick te dien tijde
 Sweette water en bloet:
 Oock alleene was ick die man,
 Doe ick ten strijdt waert ginck,
 Minne dede my die wapen aen
 Daer ick mede aent cruyce hinck.

O Ziel, O seer gheminde,
 Mijn Bruyt, mijn uytvercoren:
 Nu volght my tot int eynde
 Soo ick u gae te vooren,
 Ende nu laet u duncken niet
 Dat ghy te weeckelijck zijt.
 Mijn kelck uyt minnen ghedroncken
 En smaect u niet soo bitterlijck.

En staet nae gheener rusten.

Ten is gheen rustens tijdt,
 My mocht oock rustens lusten
 doe ick ginck in den strijdt,
 Om u ellendigheden
 daer toe was ick bereet
 die persse heb ick ghetreden
 met arbeydt swaer en wreedt.

Vwen staf laet zijn mijn lijden
 Als ghy vermoeyt zijt:
 merckt doch tot allen tijden
 mijn pijn diep ende wijt:
 Ick heb om dijne minne
 Soo swaren cruys ontfaen,
 Als een Lammeken soet van sinne
 Ben ick ter doot ghegaen.

Om u ben ick gheclommen
 Al op des Cruyces boom,
 Waer toe ben ick ghecomen
 O ziele, O suyver bloem:
 Om u te gheven drincken,
 Ende Enghelsche spijs daer by:
 mijn passie wildy ghedincken,
 Set al uwen troost op my.

□ **Die middelaer seyt tot der Bruyt,**

O Bruyt, wilt met hem treuren,
 met hem te lijden kiest,
 Alst doet tot allen uren
 die zijn liefste verliest,
 Vliecht op dat Cruyce met sinnen,
 daer hy leyt in grooter noot,
 O Bruyt, om uwer minnen
 Is nu u Bruydegom doot.

□ **Die beminnende ziel' seyt tot den Bruydegom**

Ick wil met gantscher herten
 Al met den armen mijn
 Omvanghen met grooten smerten,
 Iesu, Bruydegom sijn:

Mijn herteken ick u gheve,
 O Iesu u liefste aenschijn
 Of ick sterve oft leve
 Laet nemmermeer scheidt van my.

□ **Die middelaer seyt tot der zielen.**

Nu vlieght opt cruyce ootmoedigh
 Daer ick aen sterf die doot,
 daer bloeyen die bloemkens bloedigh
 Als vijf schoone roosen root,
 Doet ghy ghelijck de Byen fijn,
 Die suyghen der bloemen zaet
 Daer sy uyt treckende zijn
 Dat aldersoetste honinghraet.

Hy heeft u meer beminnet
 Dan eenigh Moeder haer kindt,
 Sijn bloet is uytgherinnet
 Daer mede hy u suyver vindt
 Als ghy zijt vol misdaden:
 Hy en wilt u niet versmaen
 Als ghy begheert ghenaden,
 Hy wilt u gaerne ontfaen.

□ **Die Bruyt seyt.**

Ick ben van u vergheten,
 Och lacy, gheheel by nae
 Voor ws herten doore gheseten,
 Daer ick dick cloppe ende slae:
 Ende my werdt gheweyghert dat,
 O alderliefste ziele mijn,
 Te rusten in uwer herten stadt,
 Want dat al mijn weelden zijn.

O edel ziel, nu hoort mijn kermen
 Waerom vliedt ghy van my,
 Laet u doch mijns ontfermen,
 Want ick dijn schepper sy,
 Mijn armen zijn ontploken,
 Mijn hoofd gheneyght tot u,
 Mijn leden zijn om u ghebroken,
 Comt hier mijn Bruyt en cust my nu.

Een Geestelijck Liedeken,

op de wijze: Meyskens wat heeft u den Rocken ghedaen.

O mensch, wat heeft Christus misdaen,
 Dat ghy hem niet wilt kennen:
 Hy wil u alsoo mindelijck ontfaen
 Wt broederlijcke minnen:
 Hy wil u schencken zijn Rijck certeyn,
 Ende maken u alle zijn goet ghemeyn,
 O mensch wilt hier op sinnen.

Dat Rijck is van deser weereit niet,
 Dat ons de Heere wil gheven,
 Al lijdt dat vleesch, druck, lijden en verdriet,
 Die ziele comter door in't leven:
 Iae wie druck lijden, can wel verstaen,
 Hy sal voor druck, in vreughden gaen,
 Als Paulus heeft beschreven.

Pharao hadde vercreghen die macht,
 Dat onnoosel bloet te drincken,
 Om dat sy dat Babylonische rijck niet en acht,
 Dat cortelijck moest versincken:
 Wie volstandigh blijft tot in der doot,
 Die sal zijn des Bruydegoms Bruydt ghenoot,
 O mensch wilt hier op dincken.

Alle die Christus volghen naer,
 Die weereit sal hem haten:
 Men vint int Euangelie claer,
 O mensch, wilt die weereit verlaten:
 Nu siet ghy mannen wat ghy doet,
 Dat ghy niet en stort het d'warachtigh bloet,
 Ten soude u ziel niet baten.

Die ons dit Liedeken eerstmael sanck,
 Hy hevet wel ghesonghen:
 Hy hevet ghesonghen uyt liefden bedwanck,
 In spijt verraders tonghen.
 Hy bidt dat elck zijn beste doet.

Soo mach hy comen aen dat eeuwighe goet
Dat ons is toe ghedronghen.

Nota.

Dient Godt vier uren alle daghen,
Drye uren neemt voetsel t'uwen behaghen,
Slaept seven uren, oft cont ghy, min,
Dan sorght acht uren om u ghewin:
Twee uren moeght ghy verscherpen den sin,
Wilt dus den tijt smaldeeligh kiezen,
Soo en sult ghy ziel noch tijt verliesen.

Een schoon Liedeken,

op de wijze vant Liedeken van Munster.

Adam was een verlooren man,
Groot leet heeft hy ons ghegheven aen,
Dat claghe ick boven maten:
Verloren heeft hy zijn edelheyt
Daer hy was gheschapen.

Met Adams vleesch ben ick ghequelt,
Alle mijn natuere is my ontstelt:
Adam, ghy doet my sterven,
Ghy quelt mijnen gheest al totter doot,
Mijn ziel wilt ghy bederven.

Die weerelt comt met t'groot ghedranck,
Mijn boose natuere raedt my so banck,
Die vyandt wacht op ramen
Oft hy die ure gheraken can,
Dat hy my mochte beschamen.

Keert weder, keert weder, O edel ziel,
Ghy hebt verloren dat schoonste Priel,
Den Hemel met al zijn losten:
Ghy en comter waerlijck nemmermeer
Het sal u moeten kosten.

Het sal u kosten vleesch en bloet,
Al waer die weerelt fijn van goude root,
Ghy soudtse moeten derven,

Ende slaen den zondighen Adam doot,
Oft ghy moet immers sterven.

Daer voor is Christus leven goet,
Het gheeft die Ziele eenen goeden moet,
hy is voor ons ghestorven,
Den eeuwighen doot maeckt hy te niet,
die helle heeft hy bedorven.

Door Gods woordt worden wy ghetroot,
Van alle onse vyanden sijn wy verlost,
Men vindt claer beschreven,
Wie gantsch van herten in Godt ghelooft,
Die heeft dat eeuwigh leven.

Sijt ghy dan een kersten man,
So neemt dan een kersten leven an,
Weest vroom ende onverslaghen
Sijn jock is soet, sijn last is licht,
hy wil ons helpen draghen.

Weest vrolijk in uwen wederspoet
daer toe doet alle uwe Vyanden goet,
Doet vruchten in uwe daghen,
Ende slaet uwen armen broeder by
So sult ghy Godt behaghen.

Aldus heeft Christus ghedaen
Cont ghy die Schriftuere wel verstaen
In woorden en oock in leven,
Door-siet Christus lustigh exempel aen
het sal u wel beweghen.

Gheeft Godt onse Heere prijs ende danck
hy die de waerheyte ons maeckt becant
Door zijnen Gheest van boven,
Verleent daer toe oock sijnen Kinderen soet,
Dat sy u eeuwigh loven.

Prince, wilt Godt dienen soo 't behoort
Ende blijft altijd by Christus woort,
Ende wilt u daer toe keeren,
Wat ghy uwen even naesten doet,
Dat doet ghy onsen Heere. Amen.

**Dit Liedeken is van den soeten name van onder liever Vrouwen,
Maria.**

Ende gaet op de wijze: Met vreughden willen wy singhen.

Ghy mannen ende vrouwen,
Die op die weerelt zijt,
wildy u ziel behouwen,
Ende beteren uwen tijt,
wildy den Vyandt mincken
Die ons altijdt volght na
hebt altijdt in u ghedincken
Den Name van Maria.

 Maria is so soeten
Ende so wel ghenaeamt,
Datse die Enghelen groeten,
Also haer wel betaemt
Het is die Coninginne,
Die Godt sijn bootschap sant,
Vol gratien ende vol minne
Maria is sy ghenaeamt.

 Des Heylighen Kers-nacht
woude hy ghebooren zijn,
Van haer die op bracht,
Des Hemelschen doctrijn,
Sonder wee oft smerte,
In Maeghdelijcker vreught
Nu loven wy met herte
Maria die suyver jeught.

 By des Enghels salute
Datse Iesum ontfingh
Wert die vyandt te buyte,
Van ons die bevingh
Het Landt en Godt die Vader,
Al Marien lijf,
wy dancken alle gader
Marien dat reyne wijf.

Soo mach hy comen aen dat eeuwighe goet
 Die salighe Seraphin,
 Altoos sonder verhooren
 Loven met herten fijn,
 Die soete suyver name,
 Die elck met herten dien,
 Dit Godt wel is bequame,
 Maria des Menschen vrient.

 Maria is die vlamme
 Diet Paradijs verlicht
 Maria sonder blame,
 Vol gratien is ghesticht
 Sy is die tresorie
 Van gratien, dat is certeyn,
 Met love willen wy vercierem
 Maria al ghemeyn.

 So wie dat in dit leven
 Maria eere doet,
 Sy en sal hem niet begheven
 Al ist dat hy mis doet,
 Gratie sal hy vercrijghen
 Als dede Theophilus
 Hy en wil den lof niet swijghen
 Marien die Moeder Iesus.

 Die can Marien eeren
 En dienen met herten gheheel
 Sy sal hem inpetreren,
 Van gratien sulck ghedeel
 Dat hy niet en sal moghen,
 Verdoemt zijn na sijner doot
 Nu laet ons allen loven
 Mariam, wy hebbens noot.

 Maria draeght die Croone
 Naest Iesus haer lieve Kint,
 Sy salt hem waerlijck loonen
 Diese met herten mint,
 Nu bidden wy alle ghemeyne,

Mariam die suyver jeught,
 Dat sy ons verleene
 Haer gratie ende haer deught,

Amen.

Gloria in excelsis Deo.

Glorie sy Godt in den hooghsten,
 Ende in der Aerden vrede den Menschen,
 Die van goeden wille zijn:
 Wy loven u, wy ghebenedijen u,
 wy aenbeden u, ende wy prijsen u,
 wy dancken u om u grooter glorie,
 Heere God Coning der Hemelen God des Vaders
 Ghy zijt almachtigh.

Heere ghy sijt een eenighe ghebooren soon Iesu Christe
 Heere Godt, dat Lam Gods, Soon des vaders
 Die afneemt die zonden des weerelts
 Ontfermt u onser,
 Die afneemt die zonden des weerelts
 Ontfanghet al onse bidden,
 Die daer sit aen die rechter-hant des
 Vaders, ontfermt u onser.

Want ghy zijt alleen heyligh
 Ghy zijt alleen heyligh,
 Ghy zijt alleen die alderhooghste Iesu Christe
 Met den Heyligen Gheest in die glorie Gods des
 Vaders waerachtigh. Amen.

Een Lof-sangh op den Paesch-dagh.

Christus is opghestanden
 Al van der martelijen allen,
 Dus willen wy alle gader vrolijk sijn,
 Christus sal onsen trooster zijn. Kyrieleyson.

Al zijn wy Gods ghevanghen,
 Nae Christus is ons verlanghen,

Dat cruys dat moeten wy draghen,
 Sullen wy Christo behaghen. Kyrieleyson.
 Christus heeft gheleden
 Hy heeft voor ons gestreden,
 Die Vyandt is verwonnen
 Den doot heeft my verslonden. Kyrieleyson.
 Christus is neder ghesteghen
 hy heeft victorie vercreghen,
 hy is ons allen een medecijn,
 Christus is onse verlosser fijn. Kyrieleyson.
 Christus is nu verresen
 Aldus willen wy vrolijck wesen,
 Die doot heeft verlooren haren naem,
 Christus is onse verlosser saen. Kyrieleyson.

Een nieu Liedeken, van den Mey.

Den lustelijcken Mey Christus playsant,
 Vol aller deughden groene,
 Is door de H. Gheest als nu gheplant
 In alle vyerighe tonghen coene,
 Die tot desen Mey-boom schrijt,
 wort van allen zonden quijt,
 Sijn deught ende al zijn leven,
 wil hem Christus minlijck gheven.
 Het vriesen, het sneeuwen is nu ghedaen
 Den winter en mach ons niet dwinghen
 die wet des ouden Testaments is al vergaen,
 Die liefde moet al volbringhen,
 Die vast aen Christus liefde cleeft
 Ende lief sijnen Broeder heeft,
 Als hem selven, na Paulus leeren
 hy volbringht die wet des Heeren
 Die Voghelkens singhen op dat groene hout
 So vrolijck onbedwonghen,
 Dat zijn die Enghelkens menighfout,
 Ende alle gheloovighe tonghen,

Dese singhen gloria fijn
 Moet Christo in die Hemelen sijn
 Pays Mannen ende Vrouwen
 Die op zijn woort betrouwen.

Dese Mey-boom Christus jeughdelijck bloeyt
 Met deughden menigerhande,
 hy heeft ons met dauwe besproeyt
 Sijn bloet, tot eenen onderpande,
 Comt alle die belast zijn, ende slaeft
 Tot my (seyt hy) ghy wort ghelaeft,
 Ick sal u ontlaeyen van zonden,
 Mijn jock is licht bevonden.

Sijn Goddelijck woort is een ghebloeyet rijs,
 Daer wy op moeten beeten
 Twelck is bezeghelt, na Gods advijs
 Met Christus bloedigh sweeten,
 Hy heeft den Helschen Vyant groot
 Die zonde, ende die eeuwigh doot
 Verwonnen t'allen daghen
 Ende alle onsen last ghedraghen.

Comt ter Fonteyne die so overvloedigh staet,
 Wilt van den water drincken,
 Het welck tot in dat eeuwigh leven gaet
 Christus wilt ons minlijck schencken,
 Want daer bloeyt uyt Christus bruyt,
 Levende water, tot ons ghebruyck
 Den Heylighen Gheest eersame
 Schenckt hy om niet, t'onser vrame.

Ghelooft die Mey-boom victorieus
 Die ons Godt schanck uyt minnen,
 Wt den gheslachte Iuda coragieus
 Een Leeu niet om verwinnen,
 Christus die eeuwigh Mey,
 Die maeckt alle herten bley
 met zijnen Gheeste jeughdigh,
 Die hem versoecken vreughdigh.

Prince.

O Prince Iesus, Mey-boom ghebenedijt
 Soo seer soet van reucken
 Ontfanght ons in u armkens wijt
 Aent Cruyce voor ons ontloken
 Ghy zijt onsen troost en al ons vreugt
 Alleenlijck by uwer deught,
 So worden wy deelachtigh
 In uws Vaders rijck waerachtigh.

Een nieu Liedeken.

Een goet nieu Liedt al van begin,
 Dat sal ick gaen verclaren,
 Van een Vader des Huys-ghesin,
 So ons Lucas gaet openbaren,
 Twee Sonen heeft hy behouwen,
 den outsten dienden hem van passen wel
 Den jonghsten viel hem seer rebel
 Also men mocht aenschouwen.

Hy sprac, o vader, weest dies wel vroet
 wilt my nu overgheven
 Dat alle mijn patremoni goet
 Van dat my is ghebleven,
 Gheft my dat sonder claghen,
 Twelck die Vader heeft ghedaen
 Om dat hy soude Pelgrimagie gaen,
 Ende hem selven wijselijck draghen.

Doe hy dat ghelt oock had ontfaen,
 Also men mocht aenschouwen
 Heeft hy dat ghelt terstont verdaen
 Al met die schoone Vrouwen
 Doe hy sijn ghelt was quijte,
 Doe trocken sy hem sijn cleederen uyt
 Ende lieten hem lopen als een schavuyt
 Seer pover van habijte.

Daer na quam eenen dieren tijdt
 Dat hy met groote pijnen,

Moeste gaen eten, dit seker zijt,
 Dat draf al met de Swijnen
 hy sprack met weenende ooghen,
 Wil ick weder tot mijnen Vader gaen,
 Oft hy my wil in ghenaden ontfaen,
 Ootmoedigheyt betoghen.

Seer haestelijck daer na met dien
 Gingh hy die reyse aenvaerden,
 Voor sijnen Vader sijn zonden belijen
 Ende viel voor hem ter aerden
 Hy sprack: O Vader ghepresen,
 Ick heb tegen God en u so veel misdaen
 Wilt my als een huerlingh ontfaen
 Ick en ben niet weert u Sone te wesen.

Doe die Vader dat verstondt,
 Gingh hy sijn Soon ontfermen,
 hy custe hem daer voor sijnen mont,
 Ende nam hem in beyde zijn armen
 hy riep ten selven tijden,
 Mijn Sone die langhe verlooren was,
 Is nu ghevonden op dat pas
 Wilt nu met my verblijden.
 -Langht mijnen Sone dat beste habijt
 Mijn vrienden wil ick doen nooden,
 haelt sijnen Broeder met jolijt
 Mijn beste Kalf wil ick doen dooden,
 Hy sprack ten selven stonden,
 mijn verlooren Soon heb ick ghewacht
 Welck was dat menschelijck gheslacht,
 dat Christus heeft ghevonden.

Den outsten sone hoort mijn vermaen
 Gingh tot zijnen Vader ghewaghen,
 voor my ick ben u onderdaen,
 En hebdy noyt Bock gheslaghen,
 doe sprack die vader ghepresen
 van mij ten goede en hebdy gheen noot,
 Maer uwen Broeder die was doot,

Die is nu verresen.

Al die met zonden sijt belae
 En wilt doch niet wanhopen,
 Wilt tot Godt den Vader gaen
 Sijn gratie staet altydt open,
 En wilt u zonden bekermen
 Ende laet u zonden wesen leet,
 Want Godt is altyt bereet
 Om den zondaer te ontfermen.

Amen.

Een Gheestelijck Liedeken,

Op de wijze: Te Bruyns-wijck staet een hooghe huys.

Hoort toe al te samen, bidt ende waeckt,
 Want wy na Gods beelde zijn ghemaect.
 En wilt op-heffen u ooghen,
 Want nu den dagh des Heeren naeckt
 Dien druck moeten wy ghedoghen,
 Het volck sal teghen malcanderen op-staen,
 Die Vader sal sijn Kint af-gaen,
 En 't Kint den Vader versteken
 Ghelijck voor die Diluvie elck was belae
 Vol boosheyt en vol ghebreken.
 Als die boosheyt menighfout
 (Seyde Christus) sal hebben jongh en out,
 Die over-handt ghenomen,
 Die liefde wort in veel herten cout,
 Merckt oft dit niet en is volcomen.
 Wat doen wy al om 't aertsch goet
 Dat in de Weerelt verrotten moet,
 Oft dat die Motten sullen eten,
 Dat ons een dief mach stelen met der spoet
 Daer wy Gods liefde mede vergheten.
 Christus gingh voor tot in die doot
 Maer helpen wy malcanderen ter noot,
 Al hooren wy Christus leden kermen,

Daer en is compassie cleyn noch groot
Elck sluyt sijn borse voor den armen.

Noch seyt hy van den hooghsten snel
Tot die meeste toe ist al rebel,
Om deught te doen en wil hem niemant poghen,
Iae Godt seyt, daer en doet niet een wel,
Sy worden al van my gheboghen.

Wat dobbelen, cuysschen, wat overdaet
Wat hovaerdije is nu in elcken sraer,
In spijsse, in dranck en oock in cleeren
So uytwendigh dat Volck nu gaet
Men can nau schamel lien uyt die Heeren.

Hoe moghen wy dus sijn verblent
Dat wy Gods liefde so excellenteer

Om d'aertsche saken laten varen
Die ons niet gheven dan torment,
En met die eeuwige doot beswaren.

Wat mach den Mensche baten dat,
Hy krijgt (seyt Christus) al sweerelts schat
Als hy sijn ziele laet bederven,
Al waert dat ghy duysent weerelden hadt
Ten helpt niet als ghy moet sterven.

Waer is Antiochus: waer zijn,
Holofernes en Alexander fijn,
Die eens de weerelt al verwonnen?
wat hebben sy daer af op dit termijn
Vercreghen, dan een hant vol Sonnen.

Dus die weerelt, so sint Ian u raet,
Ende alle weereltlijcke saken haet,
Daer leyt niet in dan hovaerdije
Haet ende nijt, en gierigheyt versmaet,
En alle oncuysse boeverije.

Dus wilt u neerstelijck spoeyen,
Die leden Christi bystant te doen
uyt liefden die hant toe-steken,
Van spijsse, van dranc, van cleeder, schoen
Waer af sy zijn in ghebreken.

[Hoe luyde riep die Ziele]

Op de wijze: Van den Leeraer op der Tinnen.

Hoe luyde riep die Ziele
 Tot Godt van binnen,
 O Heere almachtigh Vader goet
 Wat sal ick nu beginnen
 Dat Lichaem beswaert dat herte mijn,
 O Heere wilt mijns ghenadigh zijn
 Dat vleesch wilt my verwinnen.
 Als dat Lichaem,
 Die ziele dus hoorde claghen,
 Het sprack, o edel ziele mijn,
 Waerom wildy vertzaghen
 Schout des boosen Vyants raet,
 Ende laet die valsche weerelt quaet,
 Ghy sult Godt wel behaghen.
 Die ziele sprack:
 Ick soude gheerne volbrenghen
 Maer ghy, o valsche Lichaem mijn,
 En willes niet ghehenghen
 Natuere en ghy doet my pijn,
 Nochtans so moet ghestreden zijn
 Ick en can u niet bedwinghen.
 Dat Lichaem sprack:
 O Ziel, die Heer der Heeren
 Heeft u ghegheven ziel ende lijf,
 Om dat ghy my sout leeren,
 Godt heeft u ghegheven reden ende sin,
 Om my, die tot quaet gheneghen bin
 Dat ghy my sout regeeren.
 Die Ziele sprack:
 Wilt ghy met my eeuwelijck dueren,
 So moet ghy met my de hant aen-slaen
 Ende so leven wy sonder treuren,
 Anders als Godt ten oordeel sal staen
 Ende yghelijck na zijn wercken loon ontfaen,
 So souden wy 't beyde besueren.

Dat Lichaem sprack:
 Als ghy dit weet te vooren,
 So wie hem selven al willens wont
 Oft treedt in eenen doren,
 wie sal hem beclaghcn, dat vraegh ick dy.
 Ghy moetet sorghen oock voor my,
 Oft wy blyven beyde verlooren.

Die Ziele sprack:
 Lichaem ghy moet wel sorghen
 want als u aencomt die bitter doot
 wie sal u dan verborghen?
 wat sal dan helpen u weelde groot?
 Dus moet ghy sorghen, het is noot,
 Ghy hebt doch gheenen morghen.

Dat Lichaem sprack:
 Moet ick oock sterven leeren,
 Ende ick en weet doch gheenen tijdt,
 waer toe sal ick my keeren,
 Die weerelt toont my vrolijkheyt
 Natuere is daer toe bereyt,
 Hoe sal ickse moghen verheeren?

Die Ziele sprack:
 O Lichaem snoode van weerden
 waer op so verlaet ghy u,
 wat wildy hier aenveerden,
 Hoe dorfdy bedryven eenigh solaes
 Arme stinckende vleesch, der wormen aes
 Ghy moet doch in der Aerden.

Dat Lichaem sprack:
 Moet ick in der aerden tijen,
 Och Heere Godt van Hemelrijck:
 hoe mach ick my verblijen,
 My rout so seere my leven quaet,
 O edel Ziele gheeft my raedt,
 Ick wil my leeren lijn.

Die Ziele sprack:
 Wilt u tot deughden gheven,

So sullen wy comen ick ende ghy
 Al in dat eeuwighe leven,
 Daer blyschap sal wesen immermeer
 Ende sijn verlost van 'teeuwighe seer,
 Daer men eeuwelijck sal leven.

Dat Lichaem sprack
 Ontfermt Godt onser beyden
 My ende de edel ziele mijn,
 Ende wilt ons doch gheleyden
 Wilt doch bewaren de ziele mijn
 Maect dat ons leven u behaeghlijc sy
 Wanneer wy moeten scheyden.

Een schoon Liedeken vant Pater noster:

Op de wijze, O Rat van avontueren.

Heere Godt leert ons beden
 Wt vierighe herten gront
 Af-neemt ons quade zeden,
 Die wy hebben in den mont
 Een Liedeken willen wy singhen,
 So ghy ons hebt gheleert,
 Doet my mijn hert ontspringhen
 Dat ick my leere bedwinghen,
 So wort mijn vreught vermeert.
 O Heere Godt onse Vader,
 Die daer in den Hemel zijt,
 Nu helpt ons alle gader
 Wt desen bedroefden tijt
 So en worden wy niet bedroghen,
 Al van des Duyvels Serpent,
 wy worden so dickwils beloghen,
 dus bidden wy Godt van hier boven
 Die alle herten kent.

Gheheylight sy uwen name,
 Toecomende is ons u rijck

Nu wilt ons doch maken bequame
 Ons Christenen alle ghelijck,
 Dat wy u woorden bewaren
 Dagh, avont, ende nacht,
 En laet ons niet vervaren,
 Al van die Helsche Scharen!
 Ghy hebbet die meeste macht.

 Vwen wille gheschiede op der Aerden
 Als hy in den Hemel doet,
 Dat nemen wy al in waerden,
 Al ist in teghenspoet,
 Gheeft ons verduuldigh lijden
 Wat teghen uwen wille staet
 O Heere wilt ons verblijden
 Stelt uwen toren bezijden,
 Ons arme doch niet en versmaet,

 Noch bid ick, Heere, wilt ons gheven
 Dats heden ons daghelijcx broot,
 Daer die ziel moet by leven,
 Dat hebben wy meest van noot
 Ghy hebbet selve ghesproken,
 Dat sal ons best versaen,
 Diet lesen wil, mach dat soecken
 Het staet ggeschreven in boecken
 En laet ons daer niet af gaen.

 Wilt onse schult vergeven
 Ghelijck wy onse schuldenaers doen
 Op dat wy niet en sneven,
 Al in die Helsche gloen,
 Dat wijse souden moeten lijden,
 Ende eeuwich sterven die doot
 O Heer wilt ons verblijden,
 In u toecomende tijden,
 V barmhertigheyt is so groot.

 En laet ons niet becooren,
 Maer verlost ons van allen quaen,
 Ons vleesch is so cranck ghebooren

Ten can niet wederstaen,
 De weerelt doet ons bedrieghen
 So menighmael op eenen dagh
 Godt woort en mach niet lieghen,
 Laet sweerelts ghenuchte vlieghe
 Die u niet helpen en mach.

O Heere wilt ontfanghen
 Van ons dit schoon ghebedt
 Wy hebben so grooten verlanghen
 wy worden so haest belet,
 wy worden so haest verwonnen
 Van also cleyne saeck
 Dus zijn sy out oft jonghen,
 Elck wacht hem van quade tonghen
 So krijghdy in Gods woort smaeck,

Die ons dit Liedeken dichten,
 Die was vol fantasijen:
 Ons Heer wilt hem verlichten
 In der eeuwigheyt verblijen,
 Ende dat hy mach verwinnen
 Alle zijn lijden groot
 Elck wil hem versinnen
 Laet ons Godt met herten beminnen
 Die voor ons sterf den doot.

Een nieu liedeken,

op de wijze: den lustelijcken Mey is nu in den tijdt.

Hoort ghy zondaers al ghemeyn
 wilt niet mistroostigh wesen
 Gaet al tot Christus dat edel greyn
 Die mach onsen druck ghenesen,
 So die Schriftuere uytleyt,
 Is Godt altijt bereyt,
 Te vergheven onse misdaden,
 Christus spreekt: comt alle die zijt beladen.

Godt heeft ons so lief, dat hy ons bemint,
 Esaias doet ons dat weten,
 Al waert dat een Moeder haer eyghen Kint
 Soude moghen vergheten,
 hy en vergheet ons nemmermeer
 Sprack Christus die almoghende Heer
 Want wy zijn alle zijne graden,
 Christus spreeckt: comt alle die zijt beladen.

Magdalena die men die zondersse heet,
 haer mocht men wel aenschouwen,
 Ende van Zacheus niet en vergheet,
 Daer hy een mael-tijt gingh houwen
 Noyt zondaer en quam daer so groot,
 Die hy zijn jonste niet en boot
 hy toont haer zijn ghenaden,
 Christus spreeckt: comt alle die zijt beladen.

Hy is de wegh, als daer staet beschreven
 Een Heer boven alle Heeren,
 Die waerheyt is hy, ende oock dat leven,
 Waer wilt ghy anders keeren?
 hy is die deure die open staet,
 daer men tot den Vader gaet,
 Niemand en wil hy versmaden,
 Christus spreeckt: comt alle die sijt beladen.

Dus wilt betrouwen in Godt des vreden,
 Wilt zijn gheboden houwen
 Ende en wilt buyten de wegh niet treden
 So sult ghy zijn Rijck aenschouwen,
 Ende hout altijt accoort
 Ende zijn Goddelijck woort,
 Wilt treden na sijn paden,
 Christus spreeckt: comt alle die zijt beladen.

Godt worde voor ons aent cruyce ghereckt,
 Met sijn ghebenedijde leden,
 Die Ioden hebben hem so seer begheekt
 D'een Moordenaer heeft hem ghebeden,
 Met woorden soetelijck,

Beloofde hy hem zijn Rijck,
 Noch en quam hy niet te spade,
 Christus spreekt: comt alle die zijt beladen.
 Prince.

O Princelijcke Godt in der eeuwigheyt,
 Roept Heere comt ons te baten,
 Sijn armen heeft hy uytghespreyt
 Hy en wil ons niet verlaten,
 Hy is eeuwich ghebenedijdt,
 Peynst dit wie dat ghy zijt,
 Ende wilt u wijselijcken beraden,
 Christus spreekt: comt alle die zijt beladen.

Een Gheestelijck nieu Liedeken,

op de wijze: O Radt van avontueren.

Hoort toe ghy kersten sinnen
 En wilt niet zijn beswaert,
 Alle die Gods woort beminnen
 So ons Iohannes verclaert
 Int sevenste Capittel beschreven:
 Hoe Iesus smorghens vroegh,
 Ghecomen is in den Tempel,
 Leerende 'tvolck menigh goet exempel,
 Die Pharizeen hadden spijs ghenoegh.

Die Pharizeen quaet van ghedachten
 Quamen voor Iesus op dat pas,
 Een vrouken dat sy brachten,
 Die in overspel bevonden was,
 Sy seyden: Meester, dese vrou is bevonden
 In overspel met boosen gheschal,
 dus wilt hier vonnisse over gheven.
 In Moyses wet daer staet gheschreven
 Dat men dusdanighe steenen sal.

Om Iesus t'achterhalen,
 hebben sy desen list gheleyt,

Want hy met soeter talen
 Altoos sprack van barmhertigheyt
 Om Iesus t'ondersoecken,
 Oft hy soudt hebben gheseyt
 Dat mense soude steenen
 Dit was haer lieder meenen
 dat en ware gheen barmhertigheyt,

Christus die Heere vol waerden
 Die boogh hem neder saen
 Ende schreef daer in der aerden
 Want sy selve hadden misdaen
 Sy saghen daer int ronde
 Op malcanderen al ghemeen
 Hoort wat hen Christus oorconde
 Die van u lieden is sonder zonde,
 Die worpe den eersten steen.

Hier by moghen wy bedieden
 Dat een yeghelijck wel verstaet
 Sijn hoeveken suyver sal wieden,
 Eer hy in eens anders gaet
 En wilt gheen vonnisse gheven,
 Daer ghy selve in beschuldicht zijt
 Want sy saghen daer beschreven
 haer misdaet dat sy hadden bedreven
 D'welck ons d'Euangelie belijdt.

Die Pharizeen ghemeene,
 Sijn al te samen wegh ghegaen,
 Ende lieten daer alleene,
 Het Vrouwen voor Christum staen
 Christus al sonder sparen
 hy vraeghde 't Vrouwen saen,
 Waer dat zy waren ghevaren
 Al die haer quamen beswaren,
 Ende haer beschuldicht haen.

Heeft u yemant verdoemt van desen,
 Heeft Christus dat Vrouwen ghevraeght,
 Och niemant, Heer ghepresen,

Sprack dat Vrouwen seer vertsaeght
 So en wil ick u oock niet verdoemen
 Sprack tot haer Christus die Heer
 En dient gheen vreemde af-goden,
 Gaet, leeft na mijn gheboden,
 Ende en zondicht voortaan niet meer.

Die barmhertigheyt ons Heeren
 Moghen wy hier verstaen,
 Elck die hem wil bekeeren,
 Al is hy met zonden belaeen,
 Wil hy voort deughdelijck leven,
 Hy wort door Christus bevrijt,
 maer en wilt gheen oordeel gheven
 Daer een ander om soude sneven
 Op dat ghy oock niet gheoordeelt en zijt.

Een Gheestelijck nieu Liedeken,

ende gaet op de wijze: O Radt van avontueren.

Hoort hoe Iesus na Galileen,
 Track uyt dat Iootsche lant
 Om dat hem die Pharizeen
 Benijden aen elcken cant,
 Door Samarien moest hy wesen,
 Daer hy by een Fonteyne quam
 Die Iacob, also wy lesen,
 Gaf Ioseph zijn Soon ghepresen
 Daer Iesus sijn ruste nam.

Sijn Discipulen ghetrouwe
 Ginghen spijs coopen tot Sichar,
 Een Asamaritaensche Vrouwe
 Wuam om wate rte putten daer
 Want Iesus bleef daer alleene,
 Ende hy sprack dat Vrouwen toe,
 Gheeft my uyt jonsten reene
 Een droncken waters cleene,

Want hy was van gaen so moede.

Hoe begheert ghy van my dus Heere
Te drincken, sprack 't Vrouwen jent,
Want die Ioden in gheenen keere,
Samaritanen comen ontrent,
O Vrouwen, sprack Christus verheven,
Kende ghy Gods gifte soet,
Ghy sout hem om water aencleven,
Ende hy soude u water gheven,
T'welck eeuwelijck leven doet.

Wat Water mach dit wesen,
Sprack dat Vrouwen goedertier,
Sijt ghy boven Iacob ghepresen
Want hy haelde zijn Water hier,
Christus sprack hem sal noch dursten
Die van dit water drinckt,
maer in wien mijn water mach rusten,
Hem en sal nemmermeer drinckens lusten,
D'welck int eeuwich leven springht.

Wilt my van dat water schincken,
Sprack 't Vrouwen tot Christum saen,
Christus sprack: wilt u bedincken,
En roept my uwen man,
'T vrouwen sprack: na Iohannes beschrijven
Gheen man en heb ick, so ghy siet,
Christus sprack: om u deught te verstijven,
Ghy hebter ghehad tot vyven,
Ende die ghy hebt, is uwe niet.

Heere, ghy zijt een Prophete,
Sprack 't Vrouwen, hoort dit vermaen
Ghy seght my wat ick in secrete,
Binnen mijn leven hebbe misdaen,
Waer moet men Godt aenbeden,
Op den Bergh, oft te Ierusalem fijn?
Seght my Heere vol wijsheden,
Want hieromme die Ioden vol onvrede,
Segghen dat wy Samaritanen zijn.

Ghy en weet niet, sprack de Heere,
 Wie ghy aen-bidt ofte vreest,
 So wie Godt bidden wil t'sijner eere,
 Moet hem bidden in den Gheest
 Doe sprack die Vrouwe vol vramen,
 Ick gheloove dat ghy Messias zijt
 Met dien zijn Discipulen quamen,
 Meester, seyden sy al te samen,
 maer Christus hadde ander appetijt.

Het vrouken sonder sparen
 Is rasch na der Stadt Sichar ghegaen,
 Sy liep al omme openbaren,
 Ende haer cruycke liet zy staen,
 Wat haer gheschiet was, gingh sy ontknopen,
 Als 't volck dit hadde ghehoort
 het quam met grooten hoopen,
 Neerstigh uyt die Stede gheloopen
 Ende gheloofden aen Christum voort.

Ghy Christen in alle hoecken
 Betrou in Christus woorden naeckt
 Wilt in hem u saligheyt soecken
 Dat is die spijs daer hy na haect
 Den Oogst is nu voor ooghen,
 Die vruchten staen al wit,
 Wilt Christo liefde tooghen,
 Ende uwe naesten te helpen pooghen,
 Op dat ghy zijn eeuwich rijck besit.

Amen.

[Christe ghy zijt dagh ende licht]

Christe ghy zijt dagh ende licht,
 Voor u en is verborghen nicht,
 Des Vaders licht, lichtet ons als glants,
 Leert ons den wegh die waerheyt gantsch,
 Wy bidden lieve Heer dy
 In dese nacht behoedet my,
 In u so staet die ruste mijn,
 Laet ons desen nacht in vreden zijn.

Verdrijvet, Heere, waer ick slapende ben
 Dat my niet en bedrieghe des vyants list,
 Dat vleesch so cuysch, so reyne sy,
 So staen wy van alle sorghen vry.

Nu slapet ooghen al sonder leyt,
 waket Heere, in Godtlijckheyt,
 Beschermt ons, Gods rechterhandt,
 Behoet ons voor der zonden bandt.

Beschermt ons, Heer, alle kerstenheyt
 V hulpe is ons so sterck, sy is ons bereyt
 Helpt ons Godt uyt aller noot,
 Door u heylighe vijf wonden bloot.

Ghedenckt, Heere, den swaren gheest,
 Die ziel en lijf bevanghen heeft,
 Die zielen die ghy hebt verlost,
 Geeftse, Heere, uwen heyligen troost.

Des vaders cracht, des soons const
 Des Heylighen Gheests goede gonst,
 hebt lof, eere ende waerdigheyt
 Door uwe Heylige Drie-vuldigheyt.

[Heeft op mijn cruys wel soete Bruyt]

Iesus seyt.

Heeft op mijn cruys wel soete Bruyt,
 volght my na, ende gaet dy selven uyt
 want ick ghedraghen heb voor dy
 hebstu my lief, so gaet na my.

Dat Vrouwen seyt.

O Iesus, mijn alderliefste Heer
 Ick ben jongh ende teeder seer,
 Ick heb dy lief, dats immer waer
 Maer dit Cruys is my al te swaer.

Iesus seyt.

Ick was jongh doe ick dat droegh,
 En claeght niet, ghy zijt sterck ghenoegh,
 Wanneer du bist van minnen cout,
 So en hebstu in des Cruyces gheen ghewout.

Dat vrouwen seyt.

Hoe mocht ick lijden dit bredwanck
 Die dagen sijn veel, dat laer is langh
 Ick ben des Cruycen onghewoon,
 Och schoone, mijn alderliefste schoon.

Iesus seyt.

Hoe bistu lief dus seer beswaert
 Dus moestu noch strijden onvervaert
 Ick wil castijen dijn jonghe lijf,
 Du wordes my anders al te stijf.

Dat Vrouken seyt.

Heere, dat du wilste dat moet wesen
 Maer des cruycen mach ick niet ghenesen,
 Moet het zijn, ende moet ickt draghen,
 So en mach ick my niet vertzaghen.

Iesus seyt.

Waenstu in die roosen te baden,
 Du moest noch eerst in die doornen waden,
 Siet aen dit Cruyce, ende dat mijn,
 Hoe onghelijck sware dat sy zijn.

Dat Vrouken seyt.

Wy lesen al in der Heyligher Schrift
 Dijn jock is soet, dijn last is licht,
 Hoe bisutu my dus angstelijcken hart,
 Mijn alderliefste Bruydegom waert.

Iesus seyt.

Onghewoon beswaert den moet
 Heft op, het wort noch wel goet
 Mijn cruys is so dierbaren pant
 Dat ickt niemant dan mijn vrienden en sant.

Dat Vrouken seyt.

Dijn vrienden gheeftu menighe rast
 My grouwelt voor den swaren last,
 O lieve Heere, wat sals mijn ghewerden,
 Ick sorge ick en sals niet mogen herden.

Iesus seyt:

Dat Hemelrijck begheert met ghewout,
 Maer du biste van minnen cout:

hebstu my lief, het wort noch wel goet,
Want minne maectt arbeyt soet.

Dat Vrouwen seyt.

O Heere, gheeft my der minnen brant,
Mijn cranckheyt is dy wel bekant,
Lietstu my op mijn selven staen,
So weet ick wel ick moet vergaen.

Iesus seyt.

Ick ben swart, maer seer suyverlijck
Ick ben suer, ende seer minnelijck,
Ick gheve arbeyt ende cracht,
Betrou op my, so staedy vast.

Dat Vrouwen seyt.

O Heere, oft immers wesen mach,
Des cruyce name ick wel verdragh,
Maer wildy't hebben, en moetet zijn,
Dijn wille gheschiet, ende niet de mijn.

Iesus seyt.

Tot Hemelrijck en leyt maer eenen wegh,
Dat is alleen des Cruycen wegh,
Alle dijn weldaedt ende eeuwigh heylt,
Staet aen den cruyce, nu kiest en deylt.

Dat Vrouwen seyt.

Soude ick dijn hulpe ende rijck verliesen
Hondert cruycen woude ick eer kieser,
Heer, gheeft my macht ende lijdtzaamheyt,
Ende cruyst my wel, 'tzy my lief oft leyt.

Iesus seyt.

Als dat cruyce ter herten gheet,
So denckt dat ick u hebbe bereet,
My selven gheve ick dy te loone,
Ende met die Enghelen die eeuwighe croone.

Dat Vrouwen seyt.

O mijn alderliefste ziele verheven,
Mint Godt, ende wilt die weerelt begheven,
Siet aen hoe dat Iesus is,
Dat Hemelrijck bistu seker wis.

Een nieu Liedeken,

Op de wijze: Hoe lustelijck is ons die coele Mey ghedaen.

O Cranckheyt des vleesch, wilt u treuren laten,
 Ende wilt u ooghen in den Hemel slaen
 V menschelijcke cranckheyt regneeren al by maten,
 want ghy moet door Christum tot den vader gaen.
 O Christelijcke Broeders, hout Gods woordt in waerden,
 Die cranckheyt des vleesch ghevoelende zijt,
 Om uwent wil so daelde die Heer ter aerden,
 Ende heeft voor u ghegaen in den bitteren strijt.
 Van een cleyn Maeghdeken wilde hy sijn gebooren,
 Die Heer die niemant en can wederstaen
 O cranckheyt des vleesch, ghy hadt oock moeten smoren,
 Ende die eeuwige doot hadt ghy moeten ontfaen.
 Mocht onse cranckheyt yet hebben verworven
 Ende daer door ons quam eenighe saligheyt,
 So waer die Heer te vergeefs voor ons gestorven
 In der eeuwigheyt heeft hy ons bereyt.
 Godt kent sijn Schapen, ende sy hooren na sijn stem,
 Niemant en machse trecken uyt zijner handt
 Sijn woort aenhoort, want 'tgetuyght van hem,
 Want hy heeft ons verlost uyt des Duyvels hant.
 O cranckheyt des vleesch, en weest niet so blode
 Al ghevoeldy u in der Hellen pijn,
 Wat dinck waer Christus de Heer van noode
 Als ghy meynde selve perfect te zijn.
 Door eenen Mensche waren wy al verwesen,
 Ende moesten die eeuwige doot ontfaen,
 Door eenen mensche zijn wy al verresen

Ende sullen door hem in dat leven gaen.

Alle die door Christum saligh willen leven
Die moet vervolginghe lijden, zijt des wel vroet,
Al begint dat vleesch daer voor te beven
Door lijden comt ons dat eeuwighe goet.

Wie soude ons van sijner liefde mogen trecken
Die hy van der eeuwigeyt tot ons draeght
want die Heere geneest, alle onse zondige vlecken,
Dit heeft zijner goetheyt also behaeght.

O edel Mensche, wilt doch hier op achten,
Ende wilt Christum altijt volghen naer,
By Godt den Vader sal hy u verwachten
Ontslaet u alle sorghe, ende anderen vaer.

Den Princelijcken Prince, hout in u memorie,
Want sonder hem vermoeghdy niet,
Door die gratie comern wy in zijn glorie,
want alle vleesch is cranck also men siet.

Een Geestelijk Liedeken,

Op de wijze: Die Vogelkens in der muyten.

Comt al van zuyden en van oosten
Die met zonden zijt belaeen
Ick sal u selfs vertroosten
met mijn vleesch sal ick u versaen
Ick ben die fonteyne verheven
Die dorst heeft, die come naer,
Die daer uyt drinct, sal eeuwich leven,
Spreeckt Christus int openbaer.

Ick ben Hier niet ghecomen,
O menschen, zijt dies wel vroet,
Dat ick u soude verdoemen,
Maer verlossen niet mijn bloet
Ick begheer in u herte te weunen
Ende wel ter saligheyt brengen in,
So moet ghy op my steunen,
Oft ghy en comt niet daer ick ben.

Ick ben die wijn-stock uytgheschoten,
 Dat Christus, verstaet mijn woort
 Blijft vast by my ghesloten,
 Ghy sult brengen goede vruchten voort
 Maer laet ghy u verleden,
 Dat ghy des weerelts troost aensiet
 So sult ghy van den wijn-stoc worden gesneden,
 Al u vruchten en dooghen niet.

hebt lief en uytvercooren
 Die u ter weerelt doen quaet,
 Die u boosheyt legghen te vooren,
 Bidt daer voor, 't is Christus raet
 Want Godt heeft selver ghesproken
 Aent Cruyce, met luyder stem,
 Och Vader, en latet niet sijn ghewroken,
 Ick bidde, vergheeft hen.

Wilt niet vreesen al te samen,
 Mijn woorden voor die weerelt belijt
 Oft ick sal u beschamen
 Voor mijnen Vader ghebenedijt:
 Aldus en willet niet vreesen,
 Maer strijt nu met herten vro,
 Laet den knecht gelijc den meester wesen,
 Het belijft den Vader also.

Ick ben een goet Herder uyt der maten
 Ick gaen mijn Schapen veur,
 Ick begheer mijn leven daer voor te laten
 Ick ben de rechte deur,
 En laet u niet verleyden,
 Dat buyten der deuren passeert
 Het sijn dieven ende moordenaers beyden
 Spreeckt Christus, so hy ons leert.

Niemand en comt tot den Vader
 Dan door den Soon Gods verheven
 Hy bidt voor ons alle gader
 Om ons te brengen tot het eeuwigh leven
 wilt dan op hem betrouwen,

Hy is der verworpen steen,
 Doet ghy's niet, 'tsal u berouwen
 Als ghy van hier sult scheen.
 Prince Godt, siet ons ellende,
 Hier in dat aertsche dal,
 Wilt uwen Gheest neder senden,
 Die ons vertroosten sal
 Dat wy eere moghen bewijzen
 Godt ende ons mede broer,
 So moghen wy mede verrijzen
 Met Godt ende ons lieve moer.

Een nieu Liedeken, van den Avondmael Christi:

Op de wijze, Het voer een Ruyterken uyt Bosschaeyen.

Hoort al te samen die met Christum wil leven
 Hoe dat Christus ghebenedijdt,
 Om ons te verlossen so daer staet geschreven,
 Ghegaen in den bitteren strijdt,
 Als ons die Schriftuere belijdt,
 Iudas waren dertigh penninghen ghegheven
 Dat hy Christum soude leveren, des seker zijt.
 Die Discipulen seyden tot Christum laet ons weten,
 Waer dat ghy wilt dat wy sullen gaen
 Het Paesch-lam bereyden, op dat ghy't moegt eten
 Om dat het al te samen soude zijn voldaan,
 Twee Discipulen, hoort mijn vermaen
 Ginghen in de Stadt 't Paesch-lam bereyden,
 Also sy van Christo hadden verstaen.
 Des avonts als sy waren aen die tafel geseten
 So dede Christus daer een vermaen,
 Voorwaer segh ick u, ick laet u dat weten,
 Een van u allen sal my verraen,
 Een yeghelijck was met druck bevaen,
 Elck seyde: ick't Heere? laet ons dat weten,

Ende waren seer daer in belaeen.

Iesus antwoorde, wilt my hooren spreken,
Hy is hier mede int ghetal,
Die met my zijn handt in die schotel sal steken,
Die ist die my verraden sal,
Ghelijck van hem voorschreven is, voor al,
Maer wee den mensch die comt in sulcx gebreken
Die den Sone des menschen leveren sal.

Ben ickt, Meester, heeft Iudas ooc gesproken
Christus sprack: ghy hebbet gheseyt,
Iesus nam dat broodt, ende hevet daer gebroken
Dat hy zijnen Discipulen heeft bereyt,
Neemt, eet, dat is mijn lichaem, voor u spijse bereyt
Danckende Godt schoon ontloken,
Des nieuwen Testaments in mijn bloet.

Christus gingh uyty na den bergh van Oliveten
Om dat al te samen soude zijn volbracht,
Hy sprack tot zijn Apostelen met woorden in secreten,
Ghy sult my versaken in deser nacht,
Petrus sprack een woort seer groot,
Al waert dat zy u al te mael verlieten
So en sal ick u niet af gaen tot in mijn doot.

Iesus sprack: voorwaer, o vrient,
Wilt dit wel smaken,
Ten is niet u eyghen cracht,
Voorwaer segh ick u ghy sult my noch versaken,
Eer die Haen craeyt, drie mael van deser nacht
Drie Discipulen heeft hy met hem ghebracht,
Segghende: wilt nu een luttel met my maken,
Die ure comt, daer ick na heb ghewacht.

Een luttel voort, is Christus daer ghetreden
Van anghste sweete hy water ende bloet,
daer heeft hy sijnen Hemelschen Vader aengebeden
Ghestreckt op d'aerde met grooter ootmoet
Abba mijn Hemelsche Vader goet,
Van my neemt desen Kelck der bitterheden,

Maer Vader, uwen wille hier met my doet.
 Dit was die ure die Christus sou maken,
 Sijn Apostelen hy slapende vant,
 Moeghdy nu niet een ure met my waken
 Den gheest is willigh, maer 't vleesch is cranck,
 Slaept ende rust nu vry en vranck,
 Het is ghenoegh, die ure is ghecomen
 Dat ick ghelevert sal worden eer yet lanck.

Aldus is Christus in den strijt ghecomen,
 Die persse heeft hy alleene ghetreden,
 En heeft aller weerelt zonden op zijn hals genomen,
 End' zijnen Vader ghestelt te vreden,
 Door die bitter doot die hy heeft gheleden,
 Laet ons hier op betrouwen, 'tsal oins allen vromen
 Ende betoonen dat wy een zijn van Christus leden.

Een Gheestelijck nieu Liedeken,

Op de wijze, Den lustelijcken Mey Christus playsant.

Ghelijc een Tortelduyfken hem versucht
 Ende in een ander wout gaet vliegghen,
 Mijn ziel is droevigh al sonder vrucht,
 'Tghesichte wil my bedriegghen
 Mijn hert dat scheidt verdriet
 Alst dy te rechte besiet,
 Dus wilt mijn druck verhooren,
 Want veel gheroepen, weynigh uytvercooren.

Ghedenckt wat daer af ggeschreven staet
 Dat by den wegh is ghevallen,
 Die Voghelen des Hemeolsch aten zaet,
 'tBediedt ons hert vol gallen,
 Wanneer ons den vyant quelt
 So ist so haest ontstelt,
 En 'tzaet blijft dan verlooren,
 Want veel gheroepen, weynigh uytvercooren.
 Hoe soet vollet zaet in deser tijdt,

Ende wert so wel ontfanghen,
 Wanneer men daer op merckt sonder respijt,
 So en hevet gheen voorganghen,
 Want het zaet blijft alleen,
 Want het valt op eenen herden steen,
 Ende de Sonne gaet het versmooren,
 Want veel gheroepen weynigh uytvercooren.

Noch valt dat zaet, ende valt oock wel
 In doornen ende in bramen,
 Want eerment oogst, so vergaet het snel
 Want het en dient niet te samen,
 Dese weerelt met haren list,
 Noyt salighe die heeft ghemist
 Ten is niet dan Dijstel en Dooren
 Want veel gheroepen, weynigh uytvercooren.

Ghelijck ons die Schriftuere seyt
 So en zijn wy niet dan asschen,
 Wel hem Heere, die ghy hebt bereyt,
 Daer sal dit zaet in wassen,
 Dus bidt hem groot ende cleyn,
 Dat hy ons wil bouwen alleyn,
 So brengt ghy veel vruchten te vooren,
 want veel gheroepen, weynigh uytvercooren.

Prince, die men niet af en sagh gaen,
 Maria vol aller rouwen,
 Die u sagh onder den Cruyce staen,
 Ende sterft voor ons vol trouwen,
 Wt liefden dit ons bewijst,
 Ende daer na in glorien verrijst,
 Bidt hem, hy en sal niet stooren,
 Want veel gheroepen, weynigh uytvercooren.

Een Liedeken,

op de wijze: Alst begint.

Van liefden comt groot lijden,
 Ende onderwijlen groot verdriet
 Het minde die Maghet Marie,

Den Gods Soon wel ghemint
 Sy minde hem seer, sy hadde hem lief,
 Als sy hem sagh in lijden,
 Sy en conde gherusten niet.

 Maria was in lijden,
 Sy gingh eenen droeven gangh,
 Tot Ierusalem voor die poorte
 Die sy ontsloten vant,
 Daer sagh sy comen haer hertsen lief
 Met eenen Cruyce gheladen
 Als een verbannen dief.

 Met weenentlijcken ooghen
 Dat sy hem aensagh,
 O my, sprack sy doe eylacen,
 Is dit den droeven dagh,
 Die van my is ghepropheteert,
 Die mijn hert soude doorsnijden
 Dat wreede bitter sweert.

 Iesus sprack: O moeder,
 Ghegroet so moet ghy zijn,
 Dit Cruys dat moet ick dragen,
 Ende lijden voor hem de pijn
 Dat Adam mijn knecht heeft verdient,
 Voor hem so wil ick sterven,
 Het was mijn beste vriend.

 Nu ben ick hier alleyne,
 Een Moeder onghetroost,
 Ick sie hem in groot lijden,
 Den Gods Sone alderhooght:
 Ick min hem seer, ick heb hem lief,
 Mocht ick hem helpen draghen
 So en waer mijn lijden niet.

 Ghy en zijt daer niet alleyne
 Sprack een Enghel uyt den thron,
 Ick ben een bode seer wel bekant,
 wel edel Maghet schoon,
 Mijn Heere heeft my tot u ghesant,

Dat ick u soude troosten,
Ick en weet oft ghy hem yet kant.

En soude ick hem niet kennen
Ick kenne hem badt dan ghy:
Ick sagh hem in mijn lijden,
Dies lijdt mijn herte pijn,
Sijn vleesch heeft hy van my ontfaen
Sijn armen sagh ick uytrecken,
Ende aen den Cruyce slaen.

Ick heb hem hooren roepen
Tot zijnen Vader in den throon,
Och willet hen vergheven
Sy en weten niet wat sy doen,
Ontfermt u over den mensche stout
Daer ick den doot om sterven moet,
Al aen des Cruycen hout.

Die Enghelen songhen schoone
Al in den hooghen throone
Die alder-droefste Moeder
Stont onder den Cruycen boom,
Die moordenaer riep ontfermelijck,
O Heere, wilt mijner ghedencken,
Als ghy comt in u rijck.

Iesus verblijde hem seere,
Al in des Moordenaers roep
Hy keerde hem wederomme,
Met eenen sachtmoedighen moet
Hy sprack, o vrient, zijt des wijs
Ghy sult heden wesen,
Met my int Paradijs.

Hy sprack tot zijner Moeder,
Daer hy aen 't Cruyce hingh,
Met weenentlijcker stemmen
Och Vrouwe, siet hier u kint:
Iohannes lieve Discipel mijn,
Siet de bedroefde Moeder,
Want die bevele ick dy.

Sijn leden begonden te beven,
 hy was al onghedaen
 Die doot streeet tegen dat leven,
 So begonste zijn herte t'ontgaen,
 Hy riep Help, O Vader goet,
 hoe hebdy my ghelaten
 In desen ellendighen schijn.

Och alle creatueren
 die Godt gheschapen heeft,
 Comt nu tot deser uren,
 Met uwen bedroefden Gheest,
 helpt ons beclaghden den grooten noot,
 Die Hemel ende Aerde gheschapen heeft,
 Die hanght hier naeckten en bloot.

Die groote Prince der Heeren,
 Iae mede die hemelsche Vorst
 Met also heerscher stemmen
 Sprack hy, O my dorst
 Die soete fonteyne diet al versaet,
 Met Edick ende met Galle,
 Wert hy terstont ghelaeft.

Die eenighe Soon des Vaders
 Iae mede die hooghe Godt
 Daer die Enghelsche Scharen voor knielen,
 Is nu der Ioden spot,
 Sy riepen: cruyst hem, sy maeckten jolijt
 Coningh van Israel
 ghy zijt vermaledijt.

Sijn ooghen begonsten te weenen,
 Die minne bewees haer cracht,
 O vader, daer ghy om hebt gesonden
 Dat heb ick nu volbracht
 Sijn stem was luyde en heesch
 Met eenen gheneyghden hoofds
 Gaf hy zijnen Gheest.

Een liedeken,

op de wijze: Van Pavien.

Den Gheest is ghewilligh
 Maer 't vleesch is cranck,
 Dat mach ick wel beclaghē,
 Want ick hebbe al mijn leven lanck
 Nae die weereldt gonste ghedraghen,
 Ick en weet niet wat ick sal bestaen
 Ick vinde my vol ghebreken,
 Ick heb haer so menighen dienst ghedaen,
 Door haer wellustighe treken.

Van der weerelt en can ick my niet besnijden,
 Natuere en wilt dat niet ghedooghen
 Vreught en solaes doet my verblijden,
 D'aenschouwen met mijn ooghen
 Venus kinderen houden my in bedwanc
 Om dat ick ben ongebonden
 Geen vreught en dunckt my wesen lanck
 Ionckheyt treckt my altijd tot zonden.

Die kennisse die ick hadde ontfaen,
 heb ick in der aerden begraven
 Ghelijck die quade knecht heeft ghedaen
 Ende ben gheworden der zonden slaven
 Ick diene die weerelt om haer eer,
 Dat wordt my nu mispresen
 O Vader, ick en ben niet weerdigh meer
 Dat ick u Sone sal wesen.

Die weerelt hebby in u ghewelt
 haer macht hebby benomen
 Met haer ben ick so seer gequelt
 Ick en can van haer niet comen,
 Sy is in my, en ick in haer,
 Alleen hebbyse verwonnen,
 O Heer, den strijdt valt my te swaer
 Want ick en hebs noyt begonnen.

O Heer, mijn Geest een wapen begeert
 Al om de weerelt te bestrijden

V Godlijck woort tot een vyerigh sweert,
 Scherp wesende tot allen tijden,
 Een vast gheloove tot eenen schilt
 Ende haer verwinnen als ghy wilt
 So waer ick gantsch ghenesen.

Princen der Princen nu staet my by,
 Dat ick victorie mach verwerven,
 Dese drye vyanden bestormen my,
 Mijn ziele willen su bederven
 De Weerelt, de Duyvel onghевreest,
 Ende mijn eyghen Lichaem mede,
 Sijn altijd rebel teghen den Gheest
 Dus is mijn ziele t'onvrede.

Die dit Liedeken heeft gheordineert,
 Sijn hert dat leyt bedwonghen,
 Sijn sinnekens sijn ghecorrumpert,
 Wt fantasien heeft hy 'tghesonghen
 Die weerelt en can hy niet wederstaen
 Bidt voor hem t'allen tijden,
 Dat hy de rechte kennisse mach ontfaen,
 Al soude hy daerom lijden.

[Het gheviel op eenen donderdagh]

Op de wijze: Christi qui lux et dies.

Het gheviel op eenen donderdagh,
 Daer Christus hoorde ons gheclagh,
 In Schriftueren was ghesloten
 Dat hy een nieu Testament versagh,
 Dat oude heeft hy ghebroken.

Hy heeft daer, waer ist ende openbaer
 Die uyt den Hemel was ghecomen claer,
 Ghebooren van eener Maghet,
 Ende heeft dryendertigh Iaer,
 Die zielen ghesocht, verslaghet.

Hem selven ghelaten al in dat schijn
 Van den broode, ende van den Wijn,
 Gaf hy met zijnen handen

Sijn lichaem gelevet, 'tbloet moeste gestort zijn,
Dat waren twee diere panden.

Hy gaf hem selven in een present,
In spijsse, en dranck, seer excellent,
Der zielen, om te schencken,
Ontspringht, ende singht lof Sacrament
Wy willen ws ghedincken.

Aenschout dat broot der Enghelen soet
Ghegheven den Mensche voor haer behoet
Het sal u ziele stercken,
Verwaren in allen teghenspoet,
Ende leeren u deughden wercken.

[Hoe minlijck is ons des Cruycen boom ontdaen]

Dit Liedeken gaet op de wijze: Hoe lustelijck is ons die coele Mey ghedaen.

Hoe minlijck is ons des Cruycen boom ontdaen,
Het spruyten geluwe bloemkens aen der Heyden,
Soo wie met druck en lijden is bevaen,
In Iesus wonden sal hu hen vermeyden.

Die Mey die is al by de wegh gheset
Op eenen bergh die staet also hooghe,
Om dat een yeghelijck soude sonder let
Des Cruycen aenschouwen moghen.

Nu staen des Meys Tacken uytghespreyt
Ende bloeyen schoon, ghelijck die roode roosen
So wie zijn zonden hier beschreyt,
Onder desen boom sal hy hem verpoosen.

Recht opghewassen is dat edel greyn,
Ende is gheplant in also diepen dale
Die is Maria die suyver Maghet reyn,
Van binnen so sterf die fiere nachtegale.

Die fiere Nachtegale, des cruycen boom op clam,
Hy heeft sijn veerkens so wijt ontloken

hy sangh so luyde op die seven nooten hoogh,
So dat zijn edel herteken is ghebroken.

Nu is die fiere Nachtegael bleven doot,
Tot saligheyt van alle mans en vrouwen
hy quam in so hooghe, al uyt zijns Vaders schoot
Wie hoorde oyt van sulcker trouwen.

So wie zijn sinnen ongestadigh zijn,
Ende 'tleven set op aertsche creatueren,
Die mercke aen desen Nachtegale fijn,
Hoe hy den doot om ons woude besueren.

[Het quamen drie Coningen gereden]

Op de wijze: Van den Timmer-man.

Het quamen drie Coningen gereden
Wel verre uyt Orienten,
Tot Bethleghem der Stede,
Haer ghelijcke men noyt en vant.

Te Ierusalem so wy hooren
Aldaer so wouden sy zijn,
Sy vraeghden: waer is hy ghebooren,
Der Ioden Coningh fijn.

Wy comen hem aenbeden,
Wy hebben zijn sterre ghesien,
Het is seer corts gheleden,
Het moet wonder bedien.

Als Herodes dat verhoorde,
Wel seer ontsagh hy hem,
Van binnen hy hem verstoorde
Ende alle Ierusalem.

Hy beval hen te gane
Hy sprack: gaet soeckt dat kint
Ick wilt oock beden ane,
Comt seght my, als ghy 'tvint.

Als sy buyten Ierusalem quamen,
Op dien selven tijdt,
Haer sterre sy weder vernamen

Dies waren zy seer verblijt.
 Die sterre was voor hen voorgaende
 Tot daer dat kindeken was,
 Ende daer bleef sy staende
 Sy buyghe neder int gras.
 Een huysken sonder doren,
 Dat vonden sy daer by
 Ende dat kindeken gheboren
 Van Maria die maghet vry.
 Sy vielen op der Aerden
 Voor 'tKindeken derthien daghen out
 Sy offerden hem met weerden,
 Wieroock, Myrrhe ende Gout.
 Snachts als sy slapen wouden
 Heeft hen Gods Enghel gheopenbaert,
 Eenen anderen wegh, dat sy trecken soudon,
 Tot haren lande waert.
 Nu loven wy alleenen
 Dat kindeken weerdelijc
 Dat hy ons wil verleenen
 Hier na zijn eeuwigh rijc.

Amen.

[Als ick peynse om de doot]

Op de wijze: Ick legghen op de steenpoorte ghevanghen.

Als ick peynse om de doot,
 Die Iesus sterf aent Cruycen hout
 En om zijn bloedighe wonden root,
 Ontfanghen om onse schout,
 Sijn lijden swaer gaet om so naer,
 Sijn druck, lijden ende pijn,
 Nochtans ist ons een medecijn
 Hoe soude ick blijde ghesijn.
 Wy willen gaen hoopen en duchten
 Ende seynden een vriendelijck suchten,
 Den Heere, die alle dinghen wel weet,

Bidden door sijn druck ende leet,
 Dat hy voor ons heeft gheleden,
 Als een Ridder, een Baroen stout,
 Als hy vol dede aent cruycen hout
 Voor alle der menschen schout.

Een ziele is my bevolen,
 Dat ick die bewaren souwe
 Dat zy my niet en worde ghestolen
 Daer voor lijde ick grooten rouwe
 En wilt doch niet betrouwen
 Want die vyant denckt nacht ende dagh
 Hoe hy die ziele verwinnen mach
 Ende brenghen in eeuwich gheclagh.

O Iesu ghy zijt so schoone
 Ghebooren van eener maeght
 Hy mach wel spannen die Croonem
 Die u in sijn herte draeght
 Vwen soeten naem, is ons bequaem,
 Dat bloet dat uyt uwer zijden ran,
 Ghy zijt die liefste boven al,
 Die oyt was, oft wesen sal.

Quade tongen zijn schoon voor oogen
 Maer achter rugghe clappen sy quaet
 Bloeyende rijsen doen sy verdroghen,
 Quade tonghen zijn also quaet
 Een duyfken puere, volgt zijn natuere
 Ick en keere daerom niet mijn hant
 Hoe diere cocht hy dien lieven pant,
 Om te brenghen in 's Hemelsch Lant.

Die dit Liedt te dichten begonde
 Godt gheve hem goeden spoet
 Dat hy alle zijn zonden
 mach afwasschen in Iesus bloet,
 Want hy is seer cranck van minnen
 Ende traegh tot aller deught,
 O heylighe Gheest van binnen
 Weest doch mijns herten vreugt.

Amen.

Den iij. Psalm, Domine quid multipucati sunt.

Na de wijze: Het reghende seer ende ick werdt nat.

O Heere, hoe zijnse so menighfout
 Mijn Vyanden so fel en stout,
 Staen teghens my,
 Veel segghen tot mijner zielen
 Dat ick van Godt verlaten zy,
 Maer Heere ghy sijt mijn hulper altijd
 Die my verlost ende oock verblijt,
 Mijn glorie alleyn,
 Ghy hebt mijn hoofd verheven,
 Maeckt my van alle zonden reyn.
 Ick heb gheroepen tot mijnen Heer
 En hy mijn stem verhoorde seer
 In mijnen noot,
 Van zijnen heylighen Berghe,
 Alleen door sijn ghenade bloot.
 Ick lagh en sliep, ick ben ontwaect
 En heb die goetheyt Gods ghesmaect,
 Die my om-vingh,
 Dus wil ick my verblijden,
 Als ick van sijn ghenade singh.
 Alwaer ick van hondert duysent Man
 Besinghelt, die my quamen an,
 Ick en vreesde niet.
 Mijn Heer, mijn Godt mijn Schepper
 Staet op, verlost my uyt verdriet.
 Want ghy verslaghen hebt mijn party
 Die sonder saeck vervolghden my
 Haer randen fel
 hebt ghy aen stucken ghebroken,
 O groote Godt van Israel.
 Van Godt comt alle saligheyt,
 Die ghy alle Man hebt bereyt
 Die tot u loopt,

Ghy wilt ghebenedijen,
V volc, Heer, dat in u hoopt.

Den xiiij. Psalm: Dominus quis habi.

Na de wijse: Een Ridder ende een Meysgen jongh, op een Revierken.

O Heere, wie sal in uwe Tent
Woonen, ende blijven daer met lusten
In dijnen bergh seer excellent
Wie sal doch daer in rusten.

Die onbevleekt hout zijnen tredt
En hem tot deugden hier wilt keeren
Sijn betrouwen op den Heere set
En wilt gherechtigheyt hanteeren.

Die spreeckt die naeckte waerheyt bloot
Altijdt in alle zijn ghedachten,
Die van bedroch (int cleyn oft groot,)
Sijn tonghe seer wel can wachten.

Die zijnen naesten (hoort mijn vermaen)
Gheen quaet en heeft alhier bewesen,
Noch hem gheen schande en heeft ghedaen,
Te recht wort die ghepresen.

Die boose zijn te met ghebracht,
Voor hem, maer die Heer der Heeren
Vreesen hier uyt alle haer cracht
Die sal hy exalteeren.

Die hout, dat hy zijnen naesten sweert
Ende die zijn ghelt tot geenen stonden
Op woecker set, noch oock begheert,
Giften die hem werden ghesonden.

Al die dit doet (verstaget wel)
Altijt, sal seer wel beclijven,
Heel onberoert hy wesen sel
Volstandigh sal hy blijven.

Den Cxxvij. Psalm: Beati omnes qui timent, Een Liedt in den hooghen.

Na de wijze: Die Nachtegale die sangh een Liet, dat leerd' ick.

Saligh zijns hier op Aerden levende
 Al die de vreesse Gods zijn aenclevende,
 Die gaen al in mijn weggen, ter deghen
 Al na sijn woort, so dat behoort,
 Dat s hier hebben vercreghen.

Den arbeyt uwer handen, ghy hier eten sult
 En ghy sult dan mits desen, ghepresen
 Saligh altijt, u dies verblijt,
 Seer wel sal u dan wesen.

V Wijf ghelijck een Wijngaert-ranck vol van druyven soet,
 Die overloedigh brenght haer vruchten met der spoet,
 Is sy, ghy moghet wel weten, gheseten
 Aen uwen want, seer vast gheplant,
 Dit heeft die Heer gheheeten.

V kinderen die u Godt is toevoeghende,
 Daer in ghy meught u wel wesen ghenoeghende
 Als planten van Olijven, beclijven,
 Aen uwen disch, sy staen ghewis,
 Dus wilt u Godt gherijven.

Dus siet hoe dat de Mrensch hier wert ghebenedijt,
 Hoe dat die Heere hier boven hem altijt verblijdt,
 Die can den Heer der Heeren, so eeren
 Dat hy altoos, hoort zijnen voys,
 Sijn vreesse wil hantieren.

V moetmen gebenedijen God met zijner stem,
 Dat hy mocht sien die gooden van Ierusalem,
 Wt Syon uytvercooren, wilt hooren

Die Heere gheeft, so langhe ghy leeft,
Dees gratie u te vooren.

En ghy met uwen oogen weest beschouwende,
De Kinders dijnre kinderen menighfouwende,
Dat sy al hier dy namen versamen,
In Israel verstaghet wel,
Altijdt met vreden.

Amen.

Dese Liedekens ende Leysenen sijn ghevisiteert, om ghedruckt ende vercocht te worden, door Mr. Heyndrick van den Donghen Canonick, uyt bevel van den Bisschop van Antwerpen, den xvij. November, int Iaer M.D.LXX.

Finis.

**Hier na volghen noch veele schoone suyverlijcke
Leysenen, Hymnen, ende Gheestelijcke
Liedekens, die eensdeels noyt in druck en zijn
gheweest, ende nu wederom in den lesten druck
vermeerdert.**

Een Advent Liedeken,

Op de wijze: *Vent Redemptor gentium.*

Tverlangen der voorvaderen jent,
 was groot int oude testament,
 Na tvrouwen zaet aldaer belooft,
 dat kneusen soude 't Serpente hoofd.
 Abraham wort toegheseyt,
 dat in zijn zaet soude worden bereyt,
 Ghebenedijdingh der Heydenen al,
 Ende aller geslachten int aertsche dal.
 't Scepter van Iuda blijft ongheschent,
 Ter tijt dat Godt Messiam sent,
 Dit wort van alle menschen verwacht,
 sprac Iacob claer tot sijn geslacht.
 Iesses wortel sal spruyten schoon,
 Een maegt sal baren eenen soon,
 heeft Esaias gepropheteert,
 Van 't Lam dat de Weerelt regheert.
 Die Pastrichen riepen seer,
 scheurt doch die wolcken,
 laet comen neer,
 En sent waer wy op wachten nach,
 Verhoort Heer God doch ons geclagh.
 Int doncker sitten wy alle ghemeyn,
 In doodes schijn groot ende cleyn,
 Na Iacobs ster, wy hopen claer,
 Wilt die vertoonen int openbaer.
 Kermen en suchten hebben ons bevaen,
 Sent ons heer troost door dijn genaen,
 laet ons verschijnen tbeloofde licht,
 dat gy van aen begin hebt gesticht.
 Den Hemelschen Vader sy lof en prijs,
 Wilt loven met hen zijn soon propijs,
 Tsamen met den heyligen Gheest gedaelt,
 op Marta reyn maghet onghefaelt.

Noch een schoon gesang van der geboorte Christi,

op de wijze: *Dies est.*

Een kindeken so lovelijc,
 Is ons geboren huyden,
 van eener joncvrou suyverlijc,
 Tot troost ons arme luyden,
 Waer ons dat kindeken niet geboren,
 so waren wy allemael verloren,
 dat heyl is onser alle,
 Ey du soete Iesu Christ,
 dat du mensche gheworden bist,
 Behoet ons voor die Helle.
 Die tijt is nu gants vreugdelijc,
 te loven Godes namen,

dat Christus van den hemelrijc,
op eerden is gecomen,
het is een grote demoedigheyt,
dat god van den hemel by ons deyt,
Een kint is hy geworden,
sonder alle zonden ons gelijk,
daer door wy worden eeuwig rijc,
Draegt onser zonden borden.

Wel hen die dit gelovende is,
met der herten gants betrouwen,
Dien wort die saligheyt gewis,
wel hen die daer op houwen,
Dat Christus heeft genoeg gedaen,
Voor ons daerom is hy uytgegaen,
van God den eewigen vader,
o wonder

over wonder daet,
 Christus droegh onse misdaet,
 En stillt onsen herder.

Des danckt hem alle Christenheyt
 Voor sulcke grooten goeden,
 Ende bidde zijn barmhertighz,
 Dat hy ons voort behoede,
 voor valsche leer ende boosen waen,
 daer wy langen tijt in hebben gestaen,
 Hy wil ons dat vergeven,
 God, Vader, Soon ende heylighen Geest,
 Wy bidden van dy aldermeest.
 Laet ons in vreden leven.

Noch een ander schoon Lof-sangh van der geboorte Iesu Christi.

Gelovet zijtstu Iesu Christ,
 Dat du mensche gheboren bist,
 Van der Jonc-vrou dat is waer,
 Des vrouwet sich aller Enghelenschaer,
 Kyrieleyson.

Des ewiges Vaders eenige kint,
 Nu men in der Cribben vint,
 In onse arme vleesch ende bloet,
 Verledet sich dat eeuwighe goet,
 Kyrieleyson.

Den aller weerelt Kreysz niet besloot,
 Die licht in Marien schoot,
 hy is een kindeken geworden cleyn,
 Die alle dinck schout alleyn,
 Kyrieleyson.

Dat eeuwighe licht gaet daer her in,
 geeft der werelt een nijen schijn,
 het luchtet wel midden in der nacht,
 Ende ons des liches kinderen maect,
 Kyrieleyson.

Die Sone des Vaders goet van aert,
 Een gast in de werelt weert,
 Ende voerde ons uyt den jammerdal,
 hy maket ons erven in zijnen sael,
 Kyrieleyson.

Hy is op aerden gecomen aen,
 Dat hy onser sich erbarm,
 Ende in den hemel makende rijc
 Ende zijnen lieven Engelen ghelijck,
 Kyrieleyson.

Dz heeft hy ons alle gedaen,
 Sijn groote liefde te toonen,
 des vrouwet sich alle Christenheyt,
 Ende dancke hem des in eeuwigheyt,
 Kyrieleyson.

Asolis ortis, in duytsch,

op de wijze: Veni redemptor gentium.

Wy willen Christum loven schoon,
Der reyner Maghet Marien Soon,
Soo wijdt de Son haer schijnsel seynt
Dat is tot aller weerelt eynt.
die salige schepper aller ding
Toog aen een knechts lichaem geringh,
End' heeft door sijn vleesch t'onse verworven
Dat het niet sonde blijven dorven,
Die Godlijcke genaed van hemel groot,
hen in de cuysche moeder goot,
Een maegdeken droeg een heymelijc pant
dat der natuer was onbekant.
Dat deugdelijcke huys eens herte reyn,
wort metter haest Gods tempel pleyn,
die noyt ghenen man en gaf consent,
die wordt van Gods Woort swangher bekend.

Die tvelt moeder heeft geboren,
 dien Gabriel beloofden te voeren,
 die Sint Iohan met springen prees,
 In zijns moeders lichaem eer bewees.

Hy lag in hoy met armoede groot,
 die harde Crib *hem* niet en verdroot,
 met cleyne spijsen wort hy ghevoet,
 die dat ghevoghelt van honger behoet.

Dat hemelsche Choor vervreughden seer,
 die Enghelen songen in Godes eer,
 der armen Herders wort openbaer
 Die Herder *ende* Schepper der Weerelt claer.

Lof, eer en danc zijdy Iesu Christ,
 die van eener maeght gebooren bist,
 met den Vader en den Heyligen Geest,
 altijd maer huyden aldermeest.

Agnoscat omne seculum in duytsch,

met die selve wijze.

Die weerelt moet bekennen al,
 Dat Christus in dit jammerdal,
 ghecomen is om ons te vrijen,
 van s'Duyvels jock door zijn lijn.

Dat Esaïas propheteert,
 is volbracht in *een* maegt geeert
 Gabriel vercondicht dat,
 Gods Gheest soude in haer nemen Stadt.

Maria heeft ontfanghen 'twoort
 Waer van de Enghel bracht 'trapoort,
 Die al de weerelt niet en besloot,
 die leyt nu in Marien schoot.
 Iesses wortel heeft gebloeyt.
 Een vrucht is aen haer spruyt gegroeyt,
 die vruchtbaer heeft een kint gebaert,
 die Moeder blijft reyn cuysch en saert.

De oude Adam heeft bevlect,
 de nieuwe heeftet weer bedect
 Sijn hoveerdy druckte ons neer,
 Christus quam ons verheffen weer.

Ons vschijnt nu licht en saligheyt,
 die nacht is wech die doot ontweyt,
 ghy Heydens comt ghelooft bet,
 Maria baerde onbesmet.

Een Kers-liedeken, schriftelijk,

op de wijze: Een kindeken is ons ghebooren.

Dit is de Repetitie.
Een kindeken is ons gebooren in Bethlehem,
Micheas propheteerde langh te vooren te Ierusalem.

Die Voorvaders hadden verlanghen,
Al nae dit Kindeken cleen,
dat Maria soude ontfangen,
Ende blijven Maghet reen,
Die Hemel bleef ghesloten
Eer dat dirt was gheschiet
al heeftet haer lange verdrotē
Gods woort verliet haer niet een Kindeken.

Alst God den Vader geliefde
Sant hy zijnen Enghel neer
Tot Maria die overbriefde,
Ghy sult ontfangen den Keer
Gods Gheest sal op u dalen

En blijven ongeblaemt
 t'weereelts misdaet sal hy weg halen,
 Ende zijn Iesus genaemt
 Een kindeken,
 Als de Keyser in die Iootsche plecken
 Geboot een beschrijvinge veer
 Doe moest Maria vertrecken
 Van Nazareth te Bethlehem seer,
 Daer sy in corter stonden
 Haer kindt baerden secreet
 Dien sy in doecken gewonden
 In der Cribben heeft geleet,
 Een Kindeken.

Puer nobis nascitur, in 'tduytsch,

op de selve wijze.

Dus is gebooren een Kindeken soet,
 Aller Enghelen Coningh
 In der weerelt wert hy gevoert,
 een Heer der Heeren van alle dingh.
 In der Cribben lag hy neer
 Op dat hoy der Ezelen,
 die hebben alle bekennt den Heer
 door den Coning der hemelen
 d'Engel van den hemel fijn
 Heeft den herderen vercondigt
 In Bethlehem geboren te zijn
 Een kint dat al de werelt v'licht
 Hierom herodes beanxtet was
 Met grooter nijdgigheden,
 d'onnoselen liet hy doden ras
 En kinderen met droefheden.
 Die daer huyden geboren is
 Van der Maghet reyne,
 leyde ons door sijn genade fris
 Al in vreughde ghemeyne.
 laet ons van sulcken blijerschap
 Te samen gaen verblijden (snel
 Met sanghen en orgel-spel)
 Den Heere ghebenedijen.

Een nieuwe Iaer activen.

Wilt nu sijn v'blijt
 In desen tijdt,
 Vry sonder vreesen
 want de Heer met vlijt,

heeft breed en wijt,
Sijn goetheyt bewesen
Door zijn beminde Soon
Die uyt den throon
Door een Maghet schoon
door den geest ons is gegeven
En heeft ons sijn rijc geboon
Int nieuwe Iaer verheven.

Hy is alleen,
Ons burgh en steen,
Na het toe segghen,
der Propheten reen,
Die ons verbreen,
En sijn comst uytlegghen
Al die voorleden bloot
Die nu zijn doot,
Waren in den noot
de figueren daer beneven
Een geestelijcke trooste groot
Int nieuwe Iaer verheven.

Nu comt ons te baet
dat beloofde mede
Om te bevrijen
van de smetten smaet des duyvels quaet
En van ons lyen
Dit onbevleete Lam
Dees vloeck herte nam.
Godes toorne gram,
En heeft die doot verdreven,
onse boosheyt op hem quam
Int nieuwe Iaer verheven.

Looft dees Prins en Heer
 Met groot begheer
 In jeught wilt groeyen,
 Neemt vant quaet een keer
 Nae Godes leer,
 Laet liefde bloeyen,
 En hout in alles maet,
 Den Adam haet, Die de boosheyt raet,
 En wilt den Heer aencleven,
 Desen nieuwen wech doch gaet
 Int nieuwe Iaer verheven.

Een schoon ende gheneughlijck sanck vant Kindeken Iesu.

In dulci júbilo,
 Singhet ende weset vro,
 Als ons herten vroude licht in presepio,
 Het luchtet als de Sonne,
 matris in gremio,
 Ergo merito, Ergo merito,
 Des sullen alle herten wesen in gaudio.
 O Iesu parvule,
 Na dy is my so wee,
 Sroostet al mijn ghemoede,
 Tu puer optime,
 Ende dat door zijn ghenade,
 Tu princeps glorie,
 Trahe me post te al in dijns Vaders rijcke,
 Tu puer inclite.
 Vbi sunt gaudia?
 Nergens meer dan daer,
 daer die Englen singhen,
 de nova cantica,
 Haer soete stemmen clingen,
 In regis curia, Eia, qualia,
 Eia qualia daer sy ons moeten wijsen,
 Christi presentia.
 Maria nostra spes,
 wy bidden u Ionckvrouwe des,
 dat wy salig worden,
 door u progenies,
 Vergheeft ons onse zonden,
 Noch meer dan centies,
 Vitam nobis des,
 Vitam nobis des,
 Dat ons te loone werde,
 Eterna requies.

[Wie wil mede toe Bethlehem]

Wie wil mede toe Bethlehem,
 Kyrieleyson.
 Daer vint *men* den Coninc van Iesusalem,

Alleluya, Alleluya, Alleluya,
Gelovet sy de reyne Maget Maria,
Alleluya. Gelovet, etc.
 Esaias propheteerde ons aldus,
Kyrieleyson,
dit lieve kint sal heeten Iesus,
Alleluya
Tot love so willen wy danssen En springhen.
Gloria in excelsis Deo singhen.
 Nu hebben wy dat kindeken ghevonden,
Kyrieleyson,
In snoode doeckelkens gewonden
Alleluya, Alleluya, Alleluya,
Ghelovet sy de reyne Maget Maria Alleluya.
Gelovet sy die Maghet Maria.

Een Nieu-Iaers Liet,

Op de wijze: Twas een goelijck Molenaer.

Maeckt jolijt, met vlijt,
In desen tijt, ghevrijt,
Sijn wy eenpaer,
Subijt, nu rijt,
Des Duyvels nijt, verfijt,
Wort hy nu claer,
Die maer is openbaer,
Hy ghijt, uyt crijt,

Al ist hem spijt,
 In desen nieuwen Iare.
 Sonder bleyn en greyn
 een kindeken cleyn, is pleyn
 Ons middelaer,
 Int gheweyn, alleyn
 Is hy die Fonteyn,
 Van den fleyn, gecomen ons naer,
 Loopt daer toe alle gaer
 'T gheweyn is reyn
 Drinckt alle ghemeyn,
 In desen nieuwen laer.

Een spruyt comt uyt,
 In zijn virtuyt
 Als cruyt, Iacobs staer
 Van tribuyt, omsluyt
 Hy ons 'tbeduyt,
 Overluyt, der Engelen schaer
 Gheen aer, is ons leeraer
 Die Wet ruyt, besluyt
 Sijn teere huyt,
 In desen nieuwen laer.

Ons prelaet, ons baet
 Ons Advocaet
 Ons raet, ons exempelaer
 Ontfaet, ons ghewaet
 Wt charitaet
 En gaet, na lijden swaer
 Ons daer, is hy voorwaer
 Ghehaet, versmaet
 O ons misdaet
 In desen nieuwen laer.

Prins jent, bekent
 Wt 'sHemelsch tent
 Gement, na 't Cruys ontaer
 Gheschent, present
 Keel pacient
 Ghepent, stijf als een snaer
 Ons chaer, van lijden swaer
 Excellent, ghewent
 Gantsch innocent
 In desen nieuwen laer.

Een nieuwe laer:

Op de wijze: Lamour de moy.

Looft Godt den Heer,
 En geeft hem prijs en eer
 Door zijn Heylighe leer
 Die ons tot neer,
 Comt als een kindeken teer,

In druck in seer,
Om ons voort meer
Vant jock te vrijen
Door zijn heylighe lijn
Noyt blijder maer,
En quam ons openbaer
Int nieuwe Iaer.

Een kindeken cleyn,
Is ons ghebooren pleyn,
Een vruchtbaer greyn
Hy die alleyn
Ons maect van zonden reyn
Ende anders gheyn
Ons is certeyn
Een Soon ghegheven
door hem comt ons dat leven
Noyt blijder maer.

Glorie en spel
Sy Godt van Israel
Int hooghste ghestel
Na s'Vaders bevel
Ghenoeemt Emanuel
Voor yemant el,
In vrede snel,
Alle Menschen stille
Die zijn van goeden wille
Noyt blijder maer.

Den achtsten dagh
Men 'tKint besnijden sagh,

Hier al vermach,
 So als men plach
 Hy en names gheen verdrag
 ‘Trey n oogh op slagh
 Ons doet ghewagh,
 De Schriftuer
 Claer, suyver en puer
 Noyt blijder maer.

Symeon blint
 Wert siende voor dit kint,
 Dit wel versint,
 Die ons bemint
 Maeckt al ons druck ten int
 ‘Tverstant in print
 O Heere ontbint,
 V knecht in vreden,
 Door u Goddelijcke reden
 Noyt blijder maer.

Princelijck licht
 Ons ‘thert in deugden sticht
 Die zonde swicht
 Claert ons ‘tghesicht
 Die deugden den vermenight
 Aen-hoort ons dicht,
 Den Gheest opricht
 In liefden vyerigh
 Nae uwen wille bestierigh
 Noyt blijder maer.

De Lofsang Symeons Nunc demittis.

Met vrede *ende* vroude ic vaer daer hen,
 In Gods wille, getrost is mijn hert en sin,
 sacht ende stille wat God my verheten heeft,
 de doot is mijn

Dat maket Christus ware Gods Soon
 Die trouwe heylant
 die du my heere heeft *sien* laten
 Vnde makest bekant
 Dat hy sie dat leven
 Vnde heyl in noot unde sterven.

Die heefstu *allen* voorgesteld
 Met grooter ghenaden
 Tot sijnen rijcke die gantsche
 Weerelt heel t’ontladen
 door dijn duere heyligen woort
 Aen allen oort erschollen.

Hy is dat heyl *ende* salig licht
 Voor die Heyden,
 Tot erluchten, die dy kennen nicht,
 Vnde toe weyden,
 Hy is dijns volcx Israel,
 Die Prijs Eer, Vroude, unde Winne.

De Christelijcke lofsang Media vita.

Midden wy in den leven zijn,
Met den doot omvanghen,
Wien soecken wy die hulpe doe,
Dat wy ghenade erlanghen
Dat bistu Heere alleyne
Ons rouwet onse misdaet
Die dy Heere vertoornet haet
Heylighe Heere Godt.
Heylighe stercke Godt,
heylige barmhertige heylant
Die eeuwige Godt.
Laet ons niet versincken
In des bitteren doodes noot
Kyrieleyson.

Midden in den doot aenvecht
Ons der Hellen wrake
Wie wil ons uyt sulcken noot
Vry ende ledigh maken,
dit doetstu Heere alleyne
Het jammert dijne barmhertigz

Onse clage mijne groote leyt,
 Heylighe Heere Godt
 Heylighe stercke Godt,
 Heylige barmhertige heylant
 Dit eeuwige Godt,
 Laet ons niet vertsaghen,
 Door der dieper hellen gloet,
 Kyrueleyson.

Midden in der hellen angst
 Onse zonden ons drijven
 Waer sullen wy dan vlien hen
 Daer wy moghen blijven,
 Tot dy Heer Christ alleene
 Vergoten is zijn dierbaer bloet
 Dat genoegh voor de zonden
 Doet Heylighe Heere Godt,
 Heylighe stercke Godt,
 Heylige barmhertige heylant
 Du eeuwige Godt,
 Laet ons niet ontvallen
 Van des rechten gheloove troost
 Kyrieleyson.

Een schoon Liedt, Van den weerdigen heyligen Sacramente.

Iesus Christus onse heylant,
 Die van ons den toorne Godes want,
 Door dat bitter lijden zijn,
 Holp hy ons uyt der hellen pijn
 dat wy nimmer des v'geten
 Gaf hy ons zijn lijf te eten
 Verborgten in broode so cleyn
 Ende te drincken sijn bloedt in wijn.
 Wie sich ten dissche wil maken,
 die hebt wel acht op sijne saken,
 Wie onweerdigh hier toe gaet,
 Voor dat leven den doot ontfaet.
 Du salst gelooven ende niet wanckelen,
 dat een spijsse sy der crancken,
 die haer herte van zonden swaer,
 Vnde van angst is bedroevet seer.
 Sulcke groote genade unde barmhertighz,
 Socht een herte in groter arbeyt,
 dattu niet krijghet boosen loon.
 Hy sprac selven,
 comt ghy armen laet my over u herbermen,
 geen arst is den stercken noot,
 Sijn const wert aen hem een spot.
 Hadstu dy wat consten verwerven,
 wat dorst ic dan voor dy sterven,
 Dese disch dy ooc niet gheldt,
 So du selven dy helpen wilt.
 Geloofstu dat van herten gronde,
 Vnde kennest met den monde,
 Soo beste recht wel geschickt,

Vnde die spijsse dijn Ziele verquickt.

Die vreugt sal ooc niet uyt blijven,
dijnen naesten salstu lieven dat hy dijner genieten can,
Woe dijn Godt aen dy heeft ghedaen.

Een suyerlijck, ende Christelijck Liet, van Gods woordt ende zijn bitter lijden,

Op de wijze: Mocht ick Met luste singhen.

Helpt Godt, my mach gelingen,
die edele schepper mijn,
De selve riemen toe dwingen
Tot love der eeren dijn

Dat ic mach vrolijk heffen aen
 Van dijnen woort te singen,
 Heere woldest du my opstaen
 Eeuwig dijn woort doet blijven,
 So Esaias melt
 In zijnen boecke doet schrijven
 Eer soude vergaen die werelt
 Vnd wat Godt selven yegeschoep.
 So laet al verderven,
 Hy dede gheen weder-roep.

Iesus dz woort des vaders
 Is ghecomen in de Weerelt,
 Met groote wonderdaden,
 Vercocht om snoode ghelt,
 Door Iuda zijner jongeren een
 Wort hy in den doot gegeven
 Iesus dat Lammekijn.

Nae dien sy hadden gegeten
 (Verneem) dat Paessche lam
 Doe dede hy niet vergheten,
 Tot vergevinghe uwer zonden pijn.

Gaf hem ooc daer toe drincken,
 In wijn sijn bloet so root
 sijnen doot daer by toe dencken
 Paulus gheschreven hadt
 wel weerdig eet van desen broot
 Vnd drincken van den kelcke,
 Die en sal niet sien den doot.

Iesus wiesch hen haer voeten,
 Al totter selver stont
 Leerdese met woorden soete,
 Wt zijnen Godtlijcken mont
 hebt lief malcanderen alle tijt
 Daer by sal men bekennen
 Dat ghy mijn jongeren zijt.

Christus de Heer in den gaerden,
 Doe hy ghebeden had,
 Der Ioden dede hy werden
 Van hen ghevonden hart,
 Sy voerden hem tot den rechter daer,
 Gegeesselt ende gecroonet,
 Tot den doot veroordeelt wert.

Hoog aen den cruyce gehangen.
 Die hoog-geboren vorst
 Na ons dede hem verlangen
 daeromme sprac hy: my dorst
 (verneemt) na onser saligheyt
 Van Maria geboren,
 Vnde Godt Vader in der eeuwichz.

Met zijnen hoofde geneyget
 Hy zijnen Gheest op gaf
 So ons Ioannes betuyget
 Hy wert ghenomen af,
 Vant Cruyce int graf,
 Werdt hy gheleght
 Aen den derden dag opgestanden

Als hy hadde voorgheseght.

Vnd in den selven daghen
Iesus sijn *jongeren* heeft geleert
Alleen zijn woort te draghen
Prediken alle de Weerelt,
Wie geloven doet, und wert gedoopt,
die heeft dat eeuwige leven,
Is hem door Christum ghecocht.

Lucas doet gaer schoon schrijven
Van zijne Hemel-vaert
Doch altoos by ons blijven
So hy voorsproken haet,
(*verneem*) door sijn Godlijcke woort,
Tegens dat en *can* niet vechten,
Eenigh ghewelt der Hellen poort.

Eener trooster dede hy welen
Dat was die Heylige Geest,
van Godt dede so bevelen,
In der waerheyt aldermeest
Den selven willen wy roepen aen,
die sal ons niet verlaten

Ende ons trouwelic by staen.
 Recht laet ons alle bidden,
 Christum voor die Overheyt
 Of wy schoon van hem lijden
 Gewelt *ende* ongherechtigheyt
 dat hem God wil genadig zijn.
 Heeft Henrick Muller gesongen,
 Inder gevanckenisse zijn.

Een schoon liedeken, van de verrijsenisse ons Heeren.

Christus lag in doodes banden,
 voor onse zonden gegeven,
 die is weder opgestanden,
 En heeft ons bracht dat leven
 Des wy sullen vrolijck zijn
 God loven ende dancbaer zijn
 Ende singen Alleluya.
 de doot niemant *dwingen* conde
 By allen Menschen kinderen
 Dat maeckte alle onse zonde,
 Geen onschult was te vinden
 Daer quam die doot so vast,
 Ende nam over ons gewalt,
 Hield ons in zijnen rijcke gevangen Alleluya.
 Iesus Christus Godes zoon
 In onse Stede is ghecomen,
 En heeft die zonde afgedaen
 daer mede den doot genomen
 Al zijn recht ende zijn gewalt
 Daer blijft niet dan doodes ghestalt,
 Sijn macht heeft hy verloren,
 Alleluya.
 Het was een wonderlijcke krijgh,
 De doot en leven ronghen
 Dat leven behielt den strijt
 Het heeft den doot verslongen
 Die Schrift heeft verdonogheth dat,
 Hoe een doot den anderen vrat
 Een spot uyt den doot is geworden, Alleluya.
 Hier is dat rechte Paeschlam
 daer van God heeft geboden
 Dat is aen des cruycen stam
 In heeter liefde ghebraden,
 Des bloet reket onse door
 Dat hout den geloove *den* doder voor,
 die worger can ons niet roeren
 Alleluya.
 So vieren wy dat hoge feest
 met herten vroude und wonne
 dat ons die Heere schijnen lech
 Hy is selven die Sonne
 die door zijnen genaden gantz,

Verlichtet onse herten gantz,
der zonden nacht is vergangen
Alleluya.

Wy eten ende leven wel
In rechten Paesschen fladen
Die olde suerdeeg niet sal sijn
By den woorde der genaden
Christus wil die spijsen zijn,
Ende spijsen die ziel alleen
Die gelooves genen anderen leven,
Alleluya.

Een schoone Lofsangh.

Godt die vader wont ons by,
unde laet ons niet verderven,
make ons *van* alle zonden vry
Vnde helpe ons salig sterven
Voor den Duyvel ons bewaer
Holt ons by vasten gheloove
Vnde op dy laet ons vouwen
Wt rechter gront betrouwen

Du ons laten gantz en gaer,
 Met allen rechten Christen,
 Ontvlien des duyvels listen,
 met wapen Godes ons fristen
 Amen, Amen dat sy waer,
 So singhen wy Alleluya.
 Iesus Christus woone ons by,
 Ende laet ons niet bederven, etc.
 Heylige Geest woone ons by, Vnde laet, etc.

Een schoon gesangh, om te bidden de genade des heylighen Gheest.

Nv bidden wy den heyligen geest,
 Om den rechten geloove aldermeest,
 Dat hy ons behoet in onsen eynde,
 Als wy hen varen uyt desen ellende,
 Kyrieleyson.
 Du weerde licht geeft ons dijnen schijn,
 Leert ons Iesum Christum kennen alleyn,
 Dat wy aen hem blijven den trouwen heylant,
 die ons bracht heeft ten rechten Vaderlant,
 Kyrieleyson.
 Du soete liefste schencke ons dijnen gunst,
 Laet ons ontfangen der liefden vrunst
 Dat wy ons van herten malcanderen lieven,
 Vnde in vrede by eenen sinne blijven,
 Kyrieleyson.
 Du hooge trooster in aller noot,
 helpt dz wy niet vruchten schande noch doot,
 dat in ons sinnen niet vertsaghen
 Als due Vyant dat leven wert verclaghen.

[Wy willen ons gaen verheffen]

Dit is de wijze: het souden drie gespeelkens goet, spanceren gaen int wout. Ende is een Pincxter-avond Liedeken.

Wy willen ons gaen verheffen,
 Boven alle aertsche dinghen
 Ende climmen met onse gedachten
 Al onder de Seraphinnen.
 Als wy daer boven comen
 Wat vinden wy daer bereyt
 Met also claren aenschouwen
 Die heylige drie-vuldigheyt.
 Die Vader toont ons sijnen Soone,
 Die Sone den Heyligen geest
 wat mach ons daer ontbreken
 Van harer aller Feest.
 Dan comt der sielen Engel
 Ende brengtse al voor den throon
 O Iesu soete Bruydegom

Ende weest nu der zielen loon.

Dat spreect die moeder tot haren Sone,
sone, ontfangt ons dese bruyt
Al uyt dat dal der tranen
Is sy ghecomen uyt.

Sy heeft so veel gheleden,
Bangigheden van binnen
dat haer doen was verborgen
Geeft haer dat nu te kennen.

Dan spreect die Godt selve
Comt ghy verwaende bruyt
Het sucht uyt uwer herten

Is my geweest *een* soet geluyt
 Comt, ghy sult ontfangen
 Die Croone is u bereyt,
 ghy en sult nu niet meer lijden
 Strijt oft eenige bangigheyt
 Gy en sult nu nimmermeer lijden
 Tis al te mael gedaen,
 De winter is nu gheleden,
 Den rijm is al vergaen.
 Die winter is gheleden
 Den rijm is henen ghegaen,
 Die Somer is ghecomen,
 die bloemkens zijn ontdaen.
 dan buygt haer de ziele neder
 Met so grooter weerdigheyt
 Te loven ende te dancken,
 Is sy altoos bereyt.
 Ick ben te cleyn te laven
 Den Heere van zijner minnen
 maer ic beveelt den schoonen choor,
 der Engelen, der Seraphinnen.
 Dan singen alle de maegden
 Den oversoeten sanck,
 wy hebben den strijt verwonnen
 Dies geven wy Gode danck.

[Och leghdy nu en slaept, met ongheruste sinnen]

Op de wijze: och leghdy nu en slaept, met ongeruste sinnen.

Och leghdy nu en slaept,
 met ongheruste sinnen
 staet op, ende wert ontwaect,
 In Goddelijcker minnen,
 En wilt der Weerelt vlien
 Tot Gode suldy comen
 Leert hem altijd ontsien,
 En gebruyken zijre bloemen.
 Wie doet my daer vermaen
 het dunct my vrent om horen
 Doet my doch dat verstaen,
 Waer toe ick ben ghebooren,
 Der weerelt minne heeft my
 So over wel becomen
 Wt goeder herten vry
 So minde ic haer bloemen.
 Och Ziele wilt verstaen
 Ist dat ghy God wilt kennen
 Sijn gratie wilt ontfaen,
 Ende hem alleene minnen
 hy sal u laten niet
 Om u is hy hier ghecomen,

Ende hoeden voor verdriet,
Ende gebruycken sijn bloemen.

O suyver wijngaert-ranck
verciert met schoone druyven
Sijt mijner Zielen dranck
Wt u so mach sy suyghen,
Melck honigh ende wijn
Daer sy by becomen,
Och hooghste medecijn
deylt haer van uwe bloemen.

Mijn alderliefste kint,
Dat ick met herte minne
Gheeft my tot een present
Dij herte ende dijn sinne,
Dijn loon sal wesen goet
Hy sal u wel becomen,
Lijdt gheerne suer en soet,
Ter minnen der hooghster bloemen.

Ick mach wel droeve zijn,
Ende met herten treuren,
Dat ick die gratie dijn,
So langen tijt heb verlooren
Mocht ickse weder ontfaen,
Ick soude tot u comen
Ende nimmermeer van u gaen
Ter minnen der hooghster bloemen.

Och reyne herten fijn
 Wilt doch u treuren laten,
 Gaet tot den Medecijn
 Tot uwer zielen baten
 Sijn armen sijn ontdaen
 Ghy sijt hem willecome,
 Hy wil u gheerne ontfæen,
 Ende deelen van zijnre bloemen.

Ick dancke u menighfout
 Heere van uwer minnen
 Ick bekenne mijn schant,
 In mijnen gront van binnen
 My beteren wil ick nu
 Wat my mach overcomen
 Dat ick altijd by u
 Ghebruyckt uwer bloemen.

[Al dat leeft op der aerden]

Op de wijze: Ick weet een Vrouwen wel bereyt Aen haer staen al mijn sinnen.

Op dat leeft op der aerden,
 So wat men met oogen aensiet,
 Hoe groot, dat is van waerden niet,
 Ten mach mu verblijden,
 Voor dat ick come hier boven
 Tot die vreugt der saligheyt
 daer die Engelen altijt loven
 Die hooge Dryevuldigheyt.

Claerder dan duysent sonnen
 so blinct daer Gods aenschijn
 Wie sout begripen connen
 Hoe vrolijk dat sy daer sijn,
 O alle die Seraphinnen
 Sy staen daer blijdelijck,
 Ende alle den Cherubinnen,
 Sy loven Godt al ghelijck.

Den dagh der saligheyt
 Die is daer op ghegaen
 met grooter vrolijkheyt
 Sal hy daer altijt staen,
 Eeuwelijc sal hy daer dueren
 der Enghelen lof ende sangh
 daer is geen dagh noch uren
 Noch sonnen onderganck.

Die straten sijn vergulden
 Die mueren des selfs gelijck
 Die torens boven maten
 Sijn schoon ende costelijck,
 Die poorten alle gader,
 Sy zijn van peerlen fijn,

Hoe schoone uyster maten,
So moet die werckman sijn.

David met zijner Harpen,
hy maect daer groot geschal,
Dat Steden ende Dorpen,
Sy moghen hooren al
Hy roert zijn soete snaren
Also hy te doen plach
Och hondert duysent jaren
En schijnt daer maer eenen dagh.

Al in des Hemels throone,
Och Godt, daer niet en waer
Om gheener liefden doene
En wilde ic niet wesen daer,
In den afgront van der hellen
Wilde ick veel liever zijn:
Met Iesum daer versellen,
aenschouwen zijn claer aenschijn

Noch is daer een so schone
Die Hemelsche Coninginne,
Met haren lieven Sone
Regheert sy dat ghesinne
In alle Engelen thooren,
Die Heylighen desghelijck
Daer toe is sy vercooren
dat maeghdeken suyverlijck

[Ic heb een traeg ezelkijn]

Op de wijze: mijn Heere van Valckesteyn.

Ic heb een traeg ezelkijn,
 Dat valt my suer om temmen,
 Dat is dat arme Lichaem mijn,
 Hoe geern soud' ick hem dwinghen.

Hy levert my so menighen strijt
 Hy maket my so suere
 O lieve Heere dat claeg ic dy
 helpt my mijn Ezelken dueren.

Ic wil mijn Ezelken temmen wel
 Ende houden *hem* onder de roede
 so moet hy mijn gehoorsaem zijn,
 Al doet hy 't also node.

Ten eten is hy wel bereyt
 Node wil hy sober wesen,
 Wanneer hem yemandt yet misseyt,
 Daer teghen wil hy streven.

Wanneer sijn Cribbe is wel gevult,
 Soo is hy also blijde
 hy gaet so node uyt sijn spoor
 Tghewelt so moet hy lijden.

T'savonts wil hy slapen *gaen*
 Men derf hem daer toe niet drijven,
 maer smorgens als hy op sal staen
 So wil hy langer blijven,

Wanneer mijn ezelkijn dus weeldig wert,
 dan en doet hy niet dan clagen,
 der minnen jock is hem te swaer,
 Node wil hy hitte verdragen.

Och woude *hem* mijn ezelken
 Hier een weynigh lijden
 Al op den Bergh van Israel
 daer sal hy twemaels weyden.

Daer is een weyde also soet
 Ende also soet van smaken,
 daer soude hem mijn ezelkijn
 Oock alsoo wel vermaken.

Die rivierkens sijn daer also soet,
 die daer onder die bergen vlieten,
 daer suldy af drincken mijn Ezelkijn,
 En lates u niet verdrieten.

die die liedeken heeft gedicht
 Sy was cout van minnen,
 Sy heeft een traeg Ezelkijn
 Hoe gheerne soude sy hem dwinghen.

[Ghy die Iesus wijngaert plant]

Op de wijze: Het voer een Maeghdeken over den Rijn.

Ghy die Iesus wijngaert plant,
Verblijt u op dat soete Lant,
daer ghy zijt toe vercooren.
die cierheyit is daer onsprekelijc,
de blijschap onbegrijpelic
die u sal worden ghebooren.

Die clærheut vrucht uwer suyverheyit
die u Iesus daer heeft bereyt
Die en is u niet te noemen
Ierusalem ist landt genaemt
bol heyligheden schoon bequaem
Verciert met alle vreughden.

Van hier so en comter niemant in,
Hy draeght int herte Iesus min
Ende is verciert met deugden,
so sijnse die Iesus wijngaert planten,
Iesum neerstelijc te dienen hen seer verlanght
Om corts by hem te comen,

Het sal daer overen sonder vergane,
 het is veel schoonder dan oft waer van gout,
 Verxciert met gulden bloemen,
 Die schoonder blincken dan die maen,
 die Sonne sy te boven gaen,
 Met haren soeten bloemen.

Van puere goude ist schoon gheplaveyt
 met soete rooskens overspreyt
 Die sullen daer eeuwig dueren
 Och hoe onsprekelijke claer,
 Dat Godt daer is onse lieve Vaer,
 tis wonder meer dan wonder.

Hy is die eewelije heeft geweest,
 die alle dingen zijn wesen geeft,
 Hier boven ende oock hier onder,
 Wt hem bloeyt alle soetigheyt,
 die daer soo verre so wijt uytspreyt,
 Al tot des Lants gulden mueren,

Hy is een eenig kint marien soon,
 Ende is daer so wonderlijcken schoon,
 die ons 'tlant heeft ghewonnen,
 hy sit daer in dat soete lant,
 Sijnen lieven Vader ter rechterhant,
 voor alle creatueren.

Die hem aenschout is so verblijt,
 Thien duysent laer en dunckt hem gheen tijdt.
 Tis waer diet can versinnen
 Want der tijt en is daer niet
 daer *nimmermeer* en is v'driet,
 van buyten noch van binnen.

men is daer altijd vro en bly
 Van alle sorghen is men vry
 daer en *can geen* weelde gebreken
 Tis so soet ende genoeghelijc
 Veel schoonder claerder dit ghelijck,
 Dan hondert duysent sonnen
 Maria is der Coninginne
 Alle reyn Maegden sijn haer ghesinne
 Die Iesus heeft vercooren
 Maer sy is boven al bemint
 van Conincx soon haer lief kint
 Als balsem onder den dooren.

Haer croon blincte wonderlijcken schoon,
 met gulden leisen cleetse haer Soon
 Goutroosen zijn daer sampelien,
 Recht als die sonne ende oock die Maen
 die van der Sonne haer licht moet ontfaen,
 So doen van haer de Zielen,
 Haren reucke goet boven alle cruyt,
 Ende boven cymbalen haer geluyt,
 Ende alle geschal van pijpen,
 Die borgers dragen daer al een croon,
 sy singhen dat vlinckt in den troon
 Osanna alleluya, a a a.

Daer is der maegden sang so schoon,
 Sy singen daer met des Coninghs Soon

Ende met der Maget Maria
och hoe dz luyt over hemelrijc
So schoone so claer, so ghenoeghelijck,
En can geen mensch begrijpen.

Haer croone heeft eenen rosen crans,
sy gaen met Christo aen den dans,
sy loven Godt sonder merren,
dat cransken is van sulcken virtuyt,
Elck roosken geeft meerder

waerheyt uyt,

Dan Sonne, Mane en Sterren.

Gheen cruyt op Aerden en is so soet,

Dat rieckt gelijc dat cransken doet,

Al waer alle cruyt violetten,

sy hooren oock dat soete geluyt,

Comt mijne beminde suyver bruyt,

Rust nu in mijn *armen* beyde,

sy sijn bevaen in: Iesus min

Als Cherubin, *ende* Seraphin

Van grooter liefden sy bloeyen,

gelijc de sonne is sijn *aenschijn*

sy volgen dat soete lammeken

ghecleedt met witte stoulen.

Die Engelen, die Zielkens sijn al ghemeen,

so singhen so blijdelijck onder een

voor *den* Coning van *den* trone

Lof sy u Heere Zebaoth

Almachtig, eeuwich, heyligh God,

Een wesen in drie persoonen,

Ghy zijt die eeuwig heeft geweest,

in hemele, in aerde met uwen Gheest,

Doet vrolijck jubileeren

Och tis so ghenoechelijck

Te hooren van dat soete rijc,

Die eerbaerlijcken leven.

Ende dienen Iesum trouwelijck,

zijnen wijngaert platen sy blijdelijck,

Dese weerelt sy begheven,

maer als haren rijc is gedaen

Sal hyse lieffelijck ontfaen

Gelijc der Sonnen verheven.

Och waerlijck hy is so seere,

Verblind, die dit tijdtlijcke

Goet voor eeuwich bemint,

En wil des lants vergheten,

Nochtans sien sy dat fundament

dat wel vercierde firmament

met sterren ende met planeten.

Ic en heb u niet so veel geseyt,

dit lant en is veel bet bereyt,

dan eenigh mensch can dincken,

Plant vry, ghy sult daer sijn verblijt,

Maer siet dat ghy ghestadigh blijft,

Vwen tijt die naect allincken.

Dat Iesus u daer sal ontbien

V wercken sal hy oversien

Ende na u deughden loonen

Och Godt verleent een yegelijc

Op dat Lant te dincken hier op Aertrijck.

En dat namaels te bewonen.

[Tusschen twee hooge berghen]

Op de wijze: Sy singen alle drye barvoets.

Tusschen twee hooge berghen,
In eenen groenen gaert,
Daer bleef mijn lijf in strijde,
Van hooghe minne aert.

Ay lief van hooger minnen
Hoe sijdy dus mismaeckt,
Al om een arme Ziele,
Die luttel naem haeckt.

O Heere door u ghenade
Ende door u minne goet,
Hoe gheerne soude ic spreken
Tot u een minlijck woort.

Och edel creatuere,
Vry edele Ziele fijn
Wat dinghe is u begheeren,
Dat ghy versoeckt aen my.

Och lief van hoger minnen
Van hooghen minnen aert,
Hoe geerne soude ick my vermeyen.

In uwer minnen gaert.
 Och wildy u vermeyden
 In mijnen minnen gaert
 So moet ghyt al begheven,
 Daer uwen sin toe staet.
 Hoe sal ick dat ghemaken,
 Mijn lief mijn minnekijn
 Al te mael te versaken
 Dat is seer groote pijn.
 Och edel creatuere
 Wel edel Ziele mijn,
 Slaet doch op u ooghen
 Aensiet mijn bitter pijn.
 Aen den cruyce wilt versinnen
 In eener perssen swaer,
 Stont ick om uwer minnen,
 Om u te ontfanghen aldaer.
 O Iesu lieve Heere
 Ick bid u staet my by
 Ick wil de weereit laten
 Al om die minne van dy.
 Ick wilse nu al begheven,
 Ende soecken diep ootmoet,
 Op dat ick hier na mach leven
 Ende vercrijgen dat eeuwighe goet.

[Ic wil met groter haestigz]

Ic wil met groter haestigz,
 van deser weereit scheyden,
 Heer Iesus is mijn liefste lief
 Na hem so wil ick beyden.
 Hy is van boven neder comen
 Ende hy wil voor ons strijden
 Hy sterft voor ons die bitter doot,
 Hy wilde uyt minnen lijden,
 Och lieve heere van hemelrijc
 Op u roep ick ghenade
 helpt my mijner zonden quijt
 Vergheeft my mijn misdaden.
 O ziele dat wil ic geerne doen
 maer ghy moet immer lijden
 Ick leedt wel xxxij. Iaer,
 Ende al om s'menschen wille.
 Ick sagh den Heere van Hemelrijck
 Al in Ierusalem rijden
 Die cleederen werden voor hem ghespreyt.
 Ende oock die groene rijzen.
 Als hy weder uyt Ierusalem ging,
 met also grooter smerten
 So volghde hem zijn liefste Moeder na,
 Met bedruckter herten.
 Gaet thuyswaert, sprac hy Moeder mijn

Ende weest dijns drucx genesen
En kiest Ioannen tot een soon
Hy sal u trooster wesen.

Neme ick hem tot eenen soon
Hoe salt mijn herte ghelijden
So en sal ick tot gheener tijt
My moghen verblijden.

Iesus sprack, lieve moeder mijn,
het moet immer wesen
Den doot die ic hier sterven sal
daer sal Adam by ghenesen,
o lieve kind moet immer sijn
Hoe sal ick dat verdragen
so mach ic onder den cruyce staen
Ende jammerlijcken clagen.

Als sy was onder den cruyce ghestaen,
sy sagh haer kint daer hangen
haer liep so menigen heten traen
Al over haer soete wanghen.

O Iesu lieve Heere mijn
Wilt doch mijn ziele geleyden
Al door die weerde moed dijn
Als sy van hier sal scheyden.

[Geen meerder geneughte op aerden en is]

Geen meerder geneughte op aerden en is
 Van die int herte te vreden is,
 Dient Godt in minnen reyne,
 En laet die weerelt de weerelt zijn,
 Want alle dinghen verganckelijck zijn,
 Behalven Godt alleyne.

Genoeghte der weerelt en mach niet staen
 Schoonheydt des lichaems [...] sal vergaen
 In also coerten stonden
 Onsen tijt is cort, die doot is snel
 Wildy hier namaels wesen wel
 So leeft nu reyn van zonden.

Het goedt der Weereldt en mach niet baten
 Het geselschap moeten wy al hier laten
 Wy moeten cortelijc sterven,
 ic bid u Heere geeft my respijt
 Dat ick hier nu in deser tijdt
 Genade mach verwerven

Wy moeten alle sterven, dat is sekerlijck
 Daerom rade ic een yegelijck
 Dat hy nu sterven leere
 so can hijt, als hy sterven moet
 Ende varen sonder tegenspoet
 By Iesum onsen Heere.

Gy jonge herten al ist u pijn
 Genoeghte te derven, gevanghen te zijn,
 troost u met onsen Heere
 En voor den arbeyt die ghy hier doet,
 Sal u Godt geven dat eeuwige goet,
 Dat eyndet nimmermeere.

De gene die haer willeken hebbe hier,
 sy singen sy springen, sy maken goet chier,
 Maer cortelijc sullen sy smaken,
 Die bitter doodt, niemant en spaert,
 die helle die voor hem open staet
 Daer sullen sy in gheraken.

Och Heere, die alle herten doorsiet,
 beschermt ons voor dat sware verdriet
 Als comt die leste uren,
 Lof sy u Heere tot aller tijdt
 en troost de gene die op aertrijc,
 Nu hemelrijck besueren.

Die dit Liedeken eerstwerf sangh,
 na Gods genade hem verlang
 Hy heeft het so wel gesongen
 Onse Heere Godt die barmhertigh is
 die wil ons geven vergiffenis
 Van alle onse zonden.

[Ick seg adieu werelt, wy]

Op de selve wijze: Ghy Ruyters ghesellen.

Ick seg adieu werelt,
wy twee wy moeten scheidyden,
Van een nieu lief wil ick troost gaen verbeyden,
Ic laet u Iesu dat herte mijn
Want waer ghy zijt,
daer moet ick sijn:
'tsy vreugt oft pijn,
'tsy vreught of pijn,
Altijt moet ic u vry eygen zijn,
Altijt moet ic u vry eygen zijn.
Mijns sins ghequel
Dat doet my dicwils treuren
En 't vleesch rebel
Wil des geests vrede scheuren

maer Iesu gy brengt my uyster noot,
 Met lijve gewont aent Cruyce bloot,
 O liefde groot, o liefde groot,
 u eygen blyf ic in den doot
 u eygen blyf ic tot inden doot.

Ick dancke Godt
 Reyn minnelijck Godt ghepresen,
 Van allen spot,
 Dat ghy my hebt ghenesen
 Nijders fel met haer fenijn
 Willen ons beletten u blijde aenschijn,
 op dit termijn, op dit termijn
 Altijt moet ic u vry eygen zijn
 Altijt moet ic u vry eygen zijn.

Mijn hoope is troost.
 Die ghy my doet keeren
 Heere op my gelooft,
 So sal mijn vreugt vermeerden
 wz moeste ic u derven ter noot
 Ic blijve verdruckt in lijden groot,
 Wanhopig bloot wanhopigh bloot,
 u eygen blyf ick tot in der doot,
 u eygen blyf ick tot in der doot.

Gheensins van my
 En meugdy zijn gescheyden
 Met gheen dan dy,
 mach ick my gaen vermeyden
 In u so vinde ick voetsel fijn,
 Twelc maect vroom die ziele mijn,
 Ende lost uyt pijn
 Ende lost uyt pijn
 Altijt moet ic u vry eygen zijn,
 Altijt moet ic u vry eygen zijn.

Ghy sijt een schat,
 Verciert met alle vruechden,
 Een costelijck vat
 Alleen vervult met deugden
 gy helpt alleen uyt wederstoot
 Die hen op u betrouwen bloot
 In aller noot, In aller noot
 u eygen blyf ic tot in de doot
 u eygen blyf ic tot in de doot.

[Verlanghen doet mijner herten pijn]

Dit is de wijze: Alst begint.

Verlanghen doet mijner herten pijn
 Tot dat ick come al in die hooghste vreught,
 Ic en weet gheen beter medecijne,
 Dan altijt te dancken op de deugt,
 Aylaes, aylaes, etc.

Sal ick noch lange *van* Godt ghescheyden zijn.

Ic heb een liefken lief vernomen
Al binnen al in der zielen van my,
Sal Godt zijn werck in ons becomen,
so moet natuere verwonnen zijn, Aylaes, etc.

Om Iesum wil ick leven *ende* sterven,
Hy is mijn troost in aller *stont*
Ick soude so geerne sijn jonste verwerven
Ic woude dat hy hadde mijne herten gront,
Aylaes, etc.

Mijn hert is so seer bevangen
Hoet tusschen hem *ende* my mach staen,
Sijn liefde hout my hier bevanghen
met menigen lijde onderdaen
Aylaes, etc.

Maer ic en wils niet becla

ghen,
 dat *lijden* maect die ziel so schoon,
 Een yegelijc moet zijn cruyce dragen,
 het is de sleutel van den throon,
 Aylaes, etc.

Int cruyce wil ic my verblijden,
 want hy die geerne te salven pleegt,
 die zijn cruys met bitter *lijden*,
 al sonder salve gedragen heeft.
 Aylaes, Aylaes.

och Iesus salve die is so soet
 Maria sy en mach hem werden niet,
 Die anderen troost van buyten soecken,
 Die dragen het cruyce al met verdriet,
 Aylaes, aylaes, etc.

Och wouden hem die menschen van zonden keeren,
 Ende bidden Godt om zijn gratie goet,
 So soudē wy met onse Heere
 Verblijden in zijn glorie soet,
 Aylaes, aylaes, etc.

Hy sal ons moeten presenteren
 Als wy voor den rechter staen
 Ende hy sal ons examineren
 Van al dat wy hebben misdaen
 Aylaes, aylaes, etc.

Nu laet ons dit in tijts besluyten,
 Die costelijcke Meester wetet al,
 Dat int hemelrijcke schuylt,
 Twelc hy int openbaer condighen sal,
 Aylaes, aylaes, etc.

Hy sal ooc wel hebben onthouwen
 ons druc, ons *lijden* in't getal
 Als elck van ons in grooter vreucht
 Zijn Pelgrimagie offeren sal,
 aylaes, aylaes, aylaes, ay my
 Sal ick noch lange van God ghescheyden zijn.

[Bereyt u huys terstont]

Op de wijze: Hoe lustelijk is ons die coele Mey gedaen.

Bereyt u huys terstont,
 Niet langer meughdy leven,
 Al sijdy nu ghesont,
 Schoonheyt sal u begheven,
 Al sijdy schoon oft rijck,
 Ten mach u niet lange dueren
 Hy staet seer wanckelijck,
 Die rust op creatueren.

Alst Godt den Heere belieft
 so moeten wy van hier scheyden
 En zijdy dan niet bereyt,

Men sal niet na u beyden,
het is hier eenen corten tijdt,
Onseker is die ure,
Hy staet seer wanckelijck,
Die rust op creatueren.

Leest ende wilt verstaen,
Ghy sullet binden beschreven,
Gheringhe sal hier vergaen,
Den tijt van onse leven,
Iolijt in deser tijt,
Verkeert gheringe in treuren
Hy staet seer wanckelijck,
Die rust op creatueren.

Edel, proper, schoon oft rijc
Hode meughdy u verblijden,
Ghy sult oock sekerlijck
Tot zijner aerden ghedijen,
Dachte ghy dit hier altijt,

Het wert soet dat nu is suere,
Hy staet seer wanckelijck, etc.

Nu bid ick u reyne maegt,
Gods Moeder uytvercoren,
Dat ghy van my verjaeght
Des vyants quaet becoren,
Ende weest my troostelijck
In mijner lester uren,
Hy staet seer wanckelijck
Die rust op creatueren.

Dit liedeken is ghemaect
Tot Mechelen in die Stede,
Die hinck aent cruyce naect
Verleent ons allen vrede:
Hy was noch in den strijt
Ende blijde van natueren,
Hy staet seer wanckelijck
Die rust op creatueren.

[Och legdy nu en slaept]

Op de wijze: Hoe lustelijck is ons de coele Mey ghedaen.

Och legdy nu en slaept,
O levende Gods sone,
Och legdy nu en slaept,
Hier boven in den thronem
Staet op en weest bereyt,
Ende wilt doch tot my comen
Toont ons u Goddelijcheyt
V Godtheyt is so schoone.

Wie clopt daer aen die muere
O mijn ghenadighede,
Die doot wiert my so suere
Eer ick ghemaecte vrede,
Den thooren was so groot,
Hy dede den Hemel sluyten,
Leert lijden tot der doot
oft ghy moet blijven buyten.

O Iesu, Lieve Heere,
Hoe sal ick by u gheraken,
Dat leven lust my so seere,
Ick en mach geen lijden smaken,
Het dunct my swaren arbeyt
Om troost soo ben ick comen
Toont ons u Goddelijcheyt,
V Godtheyt is so schoone

Ghy waent dat ic ben slapen
En dat ick u niet en kenne,
Ghy moet u selven laten
Ende lijden door de minne
Ick moeste soo veel lijden

Soude ic *den* hemel ontsluyten
In lijden moet ghy verblijden
oft ghy moet blijven buyten.

Iesu gheminde heere,
Hoe mocht u stervens lusten,
Dat cruys woegh u so seere,
Ende ghy en mocht niet rusten
Om onser saligheyt,
droegt ghy een doornen croone
Toont ons u Goddelijcheyt,
V Godtheyt is so schoone.

Al stont ghy daer tot morgen
so en meuchdy niet versinnen
Oft in u herte verborghen,
hoe dat hy dwanc die minnen
Op dat ghy sout zijn ontlast,
Ende hemelrijck ontsluyten,
Dus moet ghy lijden vast,
oft ghy moet blijven buyten.

Ick die den lichten dach
Al door die wolcken indringen
Ick sie dat niemant en mach
Den wille Gods volbringen
hy en hebbe verdueligheyt
In lijden hoe dat come,
Toont ons u Goddelijcheyt,
V Godtheyt is so schoone.

Ghy waent met aller lost

dat werelts, tot my te geraken
 Het heeft my meer ghecost
 Hemelrijck te smaken
 Druck lijden ende seer
 Doet heymelijck ontsluyten,
 Ghy moet noch lijden meer,
 Of ghy moet blijven buyten
 De liefde die ick weet,
 Die woont int hemelrijcke,
 Om hem ben ick bereet
 Te lijden blijdelijcke,
 Pijne, druck ende leyt
 Op dat ick u heb te loone,
 Toont ons u Goddelijcheyt,
 V Godtheyt is soo schoone.

[Het daget in den Oosten]

Op de wijze: Van Claes Molenaer.

Het daget in den Oosten
 De Sonne schijnt over al,
 Wie Heer Iesum wil minnen,
 hy en slape nu niet soo langh.
 Och slaept ghy nu so lange
 dat en is u nemmermeer goet
 Het sal u naemaels rouwen
 Als ghy loon ontfangen moet
 Het lach een arm Ionckvrouken
 Op harer camer en sliep,
 Sy heeft so groote verlangen
 dat haer Gods Engel op riep
 Och en laet u niet verlangen
 Wel edel Ionckvrou soet,
 Hy wil ons boden seynden
 Alst hem dunckt wesen goet.
 Ic en weet *van* geen bode
 Van gheenen bode soo goedt
 my en mach niemant troosten
 Van Iesus mijn minneken soet
 Och stelt u hert te vreden
 Wel edel Jonckvrou fijn,
 Hy wil u tavont schincken
 Van zijnen besten wijn.
 Och mochten wy eens drincken
 Van zijnen soeten dranck,
 Do mocht ons wel verlangen
 Al na zijns vaders lant.
 Och als wy nu daer comen
 Al in dat salighe huys
 By mijn liefden rusten
 so en jaegt ons niemant uyt.

Ick hebbe so lange gejaeght
Dat ick ghevanghen heb,
Nae een dat my behaeght,
Een gheselleken wel gedaen.
Sijn trou heeft my toegesacht
Dat edel beelden schoon,
De mijn heb ic [...] gebracht
Hy is my onderdaen.
Ic en cans niet te vollen geprijsen
Hy is my veel eeren weert
Boven al die gheen die leven
mijn hert geen and' en begeert.
Och root is hy ghecleedet
Die alderliefste mijn,
Wat draegt hy aen zijn handen
Van goude een vingherlin.
Een vingerlijn van goude root
Bedwinght dat herte mijn,
Ic meyne op mijn henevaert
Dat hy de liefste sal zijn.
Dat cranselijn dat hy draget
Dat is van bloede so root
sijn lichaem heeft hy gegeven
Voor my in de bittere doot.
Sijn hoofd heeft hy gegeven,
Al om te kussen my,
dat neem ic op mijn henevaert
Dat hy de liefste sal zijn.
Sijn handen zijn hem doorslaghen.

Met plompe naghelen drye
 Zijn herte is opgheloken
 Met een spere seer wijt.

Daer in so moet ick rusten
 Met aller herten gront:
 Na hem staet mijn verlangen
 Nae zijnen rooden mont.

Nu is hy afgenomen
 Verresen van der doot,
 Den Ioden is hy ontgangen
 verwonnen is alle zijn noot.

Die helle heeft hy gebroken
 Al om te soecken my,
 Dat neem ic op mijn henevaert
 Dat hy die liefste sal zijn.

Nu is hy op gheclommen
 Al in des hemels throon,
 daer hy eeuwelijc sal regneren
 Al boven den Engelen schoon.

Zijnen heyligen geest wilt hy ons seynden.
 In onser herten gront,
 Na hem staet mijn verlangen
 Na zijnen rooden mont.

De Lxvij. Psalm, Deus misereatur nostri.

Godt wol ons doch ghenadigh zijn,
 ende zijnen zeghen geven,
 zijn aensicht ons met hellen schijn
 erlucht tot den eeuwichen leven,
 dat wy erkennen zijne werck,
 ende wat hun levet op aerden,
 ende Iesus Christus heyden wierden,
 end sich tot Godt bekeeren.

So dancken God ende loven dy,
 die Heydenen over alle,
 ende alle Weerelt vervrouwe sich,
 ende singe met grooten schalle,
 Dat du op aerden richter bist,
 unde laetst die zonde niet wolden
 dijn Woort die hoeden ende weyde is,
 die alle volck erholden,
 In rechter daen toe wonderen.

Het dancke Godt unde love
 dy dat volck in goeden daden
 dat lant brenget vrucht unde beter sich,
 dijn Woort is wel gheraden,
 Ons zegen Vader ende Soon,
 Ons zeghen Godt die heylighe Gheest,
 dem alle werelt die eere doen,
 voor hem sich vruchtet aldermeest.
 Nu spreect van herten Amen.

[Een nieu liet soo heffen wy aen]

Na de wijse: Een Meysken heb ick soo seer bemint.

Een nieu liet soo heffen wy aen
hoordt toe ghy Christenen allen,
van onsen eersten vader Adam,
hoe dat hy by is gevallen,
zijn eygen wijsheyt heeft hem bedroghen,
hy heeft gevolght zijns selfs raedt,
Een mensch die op hem selfs staet,
Gods Gheest wort hem ontoghen.

Adam was binnen *den* Paradijse,
Gestelt *van* onsen Heere Godt,
den boom des wetenschap ginck by hem bewijsen
En hy gaf Adam een gebodt
dat hy daer af *nz* en soude *eren*
Adam vernam door des duyvels raet,
dat hy soude weten

goet ende quaet,

Doe heeft hy in den Appel ghebeten.

Adam is *van* Gods woort geweken,
 en so in zonden gecomen
 Doe heeft hy beken*t* zijns selfs gebreken,
 en heeft Vijghebladeren genomen,
 maer ten mocht hem geen en troost geven,
 zijn herte dat bleef altijd verstoort
 Want alleen by des Vaders woordt,
 Daer moet de Ziele by leven.

Godt die niemant begrijpen en can,
 die hadde den mensche seer uyt vercoren,
 En sach alle de kinderen van Adam an,
 dat sy moesten sijn verloren,
 doe heeft hy hen een belofte gegeven,
 Dat sy noch een saet soud en krijgen,
 twelck des Duyvels hoordt al doorrijghen,
 daer sijn sy vast op gebleven.

De Vader heeft de Bruyloft bereyt,
 om ons zijnen son te geven,
 de liefde die hy tot ons seyt
 heeft hem daer toe gedreven,
 dat hy ons voor zijn Bruydt wil trouwen,
 En maken ons alle zijn goetd ghemeen,
 door t'gheloove moet dit geschien,
 dat wy zijn beloften houwen.

Christus is uyt zijn glorie gegaen,
 Ende is in den vleesche gecomen,
 Ende heeft de Wet voor ons voldaan,
 dus en mach ons niemant verdoemen,
 Wy waren daer aen ghebonden,
 Maer Christus die heeftse nu opgeheven,
 Want sy en heeft ons niet meer ghegeven,
 dan kennisse van onse zonden.

Gelijck wy alle voor Adam sterven,
 Als Paulus heeft beschreven,
 so werden wy nu door Christum erven,
 kinderen *van* dat eewige leven,
 Wy sijn door hem genesen,
 door Adam is de zonde gecomen,
 Christus die heeftse weder wegh genomen,
 Laet ons danckbaer wesen.

Christus heeft doch selve gesproken,
 eer dat hy ontsinc zijn wonden,
 dat zijn Lichaem sou worden gebroken,
 Ende gegeven worden voor onse zonden,
 ende mijn bloet wil ic u schincken
 Dit is eenen put vol genaden
 so wie mijn ziel nu wil versaden
 Hier uyt so moet hy drincken.

Door Christum alleen moeten wy bestaen,
 Tot den Vader is vergaren,
 die van elders in zijn Rijcke wil gaen,
 Dat zijn dieven ende moordenaren,
 en laet u dit cleyn ooc niet beroven:
 De Sone des Menschen moet sijn verheven,

op dat sy alle souden hebben dat leven,
Die in zijnen Naem gelooven.

Wy en zijn niet verlost door silv' of gout,
maer door tbloet ons Heeren
Hemel ende Aerde is in zijn gewout,
wat soude hy van ons begeeren,
Wort den Hemel door wercken verworven,
Soo comt de rechtveerdighz door de Wet,
Van Christo en hadden wy dan niet te bet,
Ende waer te vergheefs ghestorven.
Doort geloof zijn wy in Christo rechtveerdig,
ende niet door

onse wercken,
 Maer van ons selven zijn wy Gods onweerdigh,
 Op ons en soude Godt niet mercken,
 Maer in zijnen Sone heeft hy behagen,
 Hy is sonder ons verdienste tot ons gecomen,
 En heeft onse zonden op hem genomen,
 Ende is aen de Cruyce gheslaghen.

Niemant en mach tot Christum comen,
 ten waer hem van God ghegeven,
 Niemant en wil hem van zijn geloove beroemen,
 Maer bewijst u geloove met den leven,
 En volgt wel nae Christus exempel,
 Leert u selven altoos versmaen,
 En wilt altijd op Christum staen.
 Sulcken hert is recht een Gods Tempel.

Laet ons God loven na sijn geboden,
 En niet den mensche aencleven,
 En wilt niet anbeden vreemde Goden,
 want sy en moghen u niet gheven
 Godt heeft zijn heylighen in grooter weerden,
 Maer wy en hebben niet dan Iesus naen,
 Daer wy saligheyt door moghen ontfaen,
 In den Hemel noch op der Aerden.

Laet ons menschen malcanderen vereenen,
 Ende altoos liefde bewijzen,
 Weduwen ende Weesen bystant verleenen,
 Ende mildelijck den Armen spijsen,
 Wilt alle misdaet vergeven,
 Al hebben wy ghesondicht tot der doot,
 Gods bermhertigheyt is soo groot,
 Ghy sult comen int eewigh leven.

Och Christenen als ghy van hier moet gaen,
 Voor wien wilt ghy doch vresen,
 Christus sal voor zijnen Vader staen,
 Om u voorsprake te wesen,
 Want hy heeft selce ghesproken,
 Comt alle tot my die beladen zijt,
 Ick sal u maken al u zonden quijt,
 En wilt geen ander soecken:

Ic bidde u alle Christenen zijn,
 Wilt aen Gods woorden cleven,
 En schout quade leeringen als fenijn,
 Oft ghy wort daer door vergeven,
 Aen den Pharizeus neemt exempel,
 van opgeblasenheyt ginc hy hem beroemen,
 ende ginc den Publicaen verdoemen,
 Die achter lach in den Tempel,
 Die dit liedeken heeft gemaect
 God wil hem sijn gratie geven
 dat hy niet tot hoverdie raect
 Want daerom zijn verdreven
 Die Engelen uyt Gods rijcke,
 En David is daerom geplaegt
 En Adam uyt den Paradijse ghejaeght.
 Met zijnen kinderen alle gelijcke.

Finis.

Een schoon Gheestelijck Liedeken, van't nieuwe Iaer

op de wijze: Ghy Ruyters ghesellen van avontueren.

Int nieuwe Iaer nu vrolijk leeft:
 Bedenck de liefde *van* de Heer
 En doe Maria ghesproken heeft
 Doe sy hem ontfinc met groter eer,
 Den Heer hadde sy beloken,
 Daerom heeft hy gesproken mijn Ziel,
 weest vrolijck sonder vaer
 Al in dat soete nieuwe jaer.

Mijn geest heeft seer verblijt
 Die mijn Saligmaker heeft bereyt,
 Die my aensach tot deser tijt
 Zijn Dienstmaegt aller cleynigheyt,
 Siet hierom sal ick wesen
 In saligheyt ghepresen,
van alle geslachten dat is waer,
 Al in dit soete nieuwe jaer.

Die Heere machtig *ende* groot
 Heeft groot wonder aen my gedaen.
 Hy daelde uyt zijns Vaders schoot
 Door de cracht des Gheests heb ick hem ontfien,
 Dus wil hy zijn gebooren,
 Voor zijn uytvercoren,
 zijn naem is heylig int openbaer
 Al in dat soete nieuwe jaer.

Zijn goetheydt nu in eeuwigheyt duert,
 Want een geslacht tot het ander gaet,
 Die hem ontsien haer niet betreurt,
 Wie ist die zijnen naem wederstaet,
 Hy heeft macht ghegheven
 Die in den woorden leven,
 Kinder Gods sullen sy zijn, dats claer,
 Al in dat soete nieuwe Iaer.

Die hoge van herten heeft hy verstroyt,
 Die machtighe stiet hy van haren stoel:
 die ootmoedige heeft hy haer herte verfroeyt,
 Ende heeftse verheven uyt der hellen poel:
 Die hongerige gheeft hy vol maten
 Die rijcke ydele ghelaten,
 neemt dit voor *een* blijde maer
 Al in dat soete nieuwe Iaer.

De Heere heeft ghenadigh gheweest,
 zijn goetheyt op Israel quam
 Doe hy sprack, also men leest
 Zijn beloften tot den Vader Abraham,
 Abraham t'sal noch geschien
 Dat ick u sal ghebenedijen,
 En alle Menschen in u saet te gaer,
 Al in dat soete nieuwe jaer.

Prince Godt, ghelooft zijt altoos,
 Die Maria so hoogh vercoren heeft,

Want hy haer uyt alle Vrouwen verkoos
Die in een eeuwigheydt met zijn vader leeft,

Boven alle Vrouwen
 Wilt dy haer aenschouwen,
 Dus verblijt u sonder lijden swaer,
 Al in dat soete nieuwe Iaer.

Noch een suyverlijc Liedeken,

Op de wijze: Waer zijdy mijn Lief, of, Donvient cela.

In dit nieuwe Iaer
 Wilt vrolijck jubileren,
 Verheught u eenpaer,
 Ghy Christen schaer,
 Ende wilt Gods lofs vermeeren
 Die ons heeft bevrijt
 Al van dat zondigh sneven
 Die ons nu ter tijt tot ons profijt,
 Heeft zijn eeuwich woort gegeven
 als'vyants spijt, dus zijt v'blijt
 Dat Goddelijck Woort
 Is nu int vleesch ghecomen,
 V daer toe spoort, 'tis ons confoort,
 Druckt is van ons verdreven,
 En schouwet alle verdoemen:
 Des vyants hoofd
 Is door dit saet vertreden,
 zijn macht berooft, te niet geclooft,
 Dien draeck die is bestreden,
 Wie twoort ghelooft, werdt niet verdooft,
 Maer leeft eeuwig in vreden
 Dat eeuwighe licht
 dat is ons nu ghesonden,
 Wie daer nae licht, ende zijn leven sticht
 Na twoort met soeten gronden
 Die werdt ontfaen
 Van des weerelts baren,
 Die op Christum staen, dat edel graen,
 En mach geen last beswaren
 Maer sy hebben ontfaen
 Door die doot, dat plaen,
 Tleven na Christus verclaren
 Dat kindeken soet,
 Is ons Voorspraeck by den Vader,
 Door zijn edele bloet zijn wy behoet,
 Hy is ons druck ontlader,
 Door Adams misdaet
 moesten wy in zonden versmoren
 Ons en was geen raet, noch hulp noch baet,
 Wy waren eeuwich verloren
 Dat Goddelijck saedt, heeft ons niet versmaet,
 Maer 'tbluste zijns Vaders thooren,
 Verheught u in den Gheest,

Wilt die Propheten doorlesen
Weest niet bevreest, voor eenigh tempeest,
Hy comt die ons sal genesen:
Blijft niet verblind,
Wilt uwen Coning aenschouwen
Hy comt als een kint, die ons bemint
Sijn gheest laet hy op ons douwen,
Zijn woort versint, door ghenade uytrint
wilt daer vast op betrouwen.

Prince reyn
wil op Gods goetheyt mercken
hy is certeyn, onse troost alleyn
Die na zijn liefde wercken,
Hy is onse Patroon
wilt na geen ander jancken,

zijn woort seer schoon, schenct hy ons te loon,
 Verblijt u Wijnrancken
 Die in den Throon, boven al spant de croon,
 Willen wy in dit nieuwe Iaer dancken.
 Tot een nieuwe jaer wil dit ontfanghen,
 want het u uyt minnen wort gheschoncken
 die na deugde hebt verlangen
 Tot eenen nieuwen jaer wilt dit ontfanghen
 hout u recht in Christus ganghen
 Soo en wordy in der hellen niet verdronckien
 Tot eenen nieuwen jaer wilt dit ontfanghen
 want het u uyt minnen wort gheschoncken.

Een Geestelijck Liedeken,

op de wijze: Adieu quaet regiment, ick wil u leven laten.

O Heere al almogende God
 wilt mijner doch nu ontfermen
 Ic ligge in Duyvels tot
 In zonden heel verrot
 Ontfangt my in dijn armen.
 Comt ghy my niet te baet
 Geheel moet ick verdwijnen,
 Crachtigh is hy die my haet
 Gheweldigh ende doet mijn groot misdaet
 Laet my u gratie beschijnen.
 Ick Vader goet
 Wilt mijner niet versmaden
 Nemt my in u behoet
 ende geeft my weder eenen moet
 Om te treden uwe paden.
 Ick ben gheheel verdwaelt
 Van uwe soete weggen
 Die weereft heeft my bepaelt
 Met haer geschutten heeftse my deurstraelt
 Ick ben heel versleghen.
 Verlost mijn Ziel het is noot
 Ick ben gheheel in vreesen:
 den soeten smaec van u broot
 laet dfalen doch wt uwen schoot
 Soo wert mijn ziel ghenesen.
 Laet schijnen u Goddelijcke licht
 Over my sondigh Creatuere
 Verlicht mijns herten gesicht
 Ende teghen mijn vyanden doch vicht
 Ende maeckt my van herten puere.
 Wascht my Heere van mijn quaet
 Reynigt my van mijne sonden
 Ghy zijt mijn toeverlaet,
 Daer al mijn troost aen staet
 V goedtheydt en is niet om gronden.

En wilt my verwerpen niet
Van dijn lieflijc aenschouwen
sonder u zijn wy cranc als riet
als ghy u gratie in ons giet
So worden wy behouwen.

Vernieut in my den geest
mijn hert wilt my suyver maken
So dat het niet en vreest
Als hem over comt eenigh tempeest,
maer alleen tot u mach waken
Geeft my wederom die vreugt

En blijfchap uwe saligheyt
 dat ic mach werden verheugt
 ende in uw woorden rapen geneugt
 ontlast my van mijn swarighz

Prince Godt, mijn gebedt verhoort,
 Wilt den Gheest ons herte verclaren
 Dat wy met soete accoord
 Tracteren mogen u Goddelijck woort,
 Die uyt soeticheyt vergaren.

[Hoorde alle gaer, int openbaer]

Op de wijze: Adieu schoon Ianneken.

Hoorde alle gaer, int openbaer
 Na Christus woort,
 En volget hem naer
 Elck dat beware, gheseydt in clare:
 Strijdt vromelijck al sonder vaer,
 Want Chridstus spreeckt int openbaer:
 Ic ben de deur die open staet
 By mijnen vare, een middelare
 Comt al tot desen Advocaet:

Sijdy beladen wilt u beraden
 Met Christus, want hy is ons goedertier
 Hy sal u versaden, ende niet versmiden
 Als men begheert van hem ghenaden schier,
 Gelijck hy met barmhertigheyt hier
 Vergaf den moordenaer alle zijn quaet,
 Hy staet elck in staden, vol genaden,
 Comt al tot desen Advocaet.

Magdalena vol rouwen,
 Wilt dit onthouwen
 Ootmoedelijck is sy door Christum ghegaen
 Met vast betrouwen, sonder verflouwen,
 Sijn voeten wasschende met menighen traen
 Seer neerstich met haer hayr dwaen,
 Dies sy daer wies dat Goddelijck zaet
 Haer werdt ontbonden den last van zonden,
 Comt al tot desen Advocaet.

Gheen ander afgoden
 Na menschen gheboden
 En heeft dat vrouken van Cananeen begheert,
 Maer is ghevloten, tot den Coningh der Ioden
 Volherdigh voor Christum den Heere weert
 O Heere ghy weet wat my deert,
 mijn dochter beseten van zonden swaer
 hy was haer gedachtig, door t'geloove crachtigh,
 Comt al tyot desen Advocaet.

Wilt dit versinnen, die wil ghewinnen
 Gods eeuwich rijcke seer excellent
 Wilt deughde beginnen, Christum beminnen

uyt gantscher herten diligent
Al en hebby gout noch gheen payement,
Comt coopt om niet, spreect Christus verstaet,
Geen ander hoecken en wilt besoecken,

Comt al tot desen Advocaet.

Hy is de wech, de waerheyt ende dat leven,
Hy is der schapen rechte deur
Hy heeft zijn leven daer voor ghegheven
Ghegaen is hy als een goet herder deur,
Hy heeft ghebroken de stercke muer,
Tusschen ons en de helsche vyant quaet
Dus al gemeen, groot en cleen
Comt al tot desen Advocaet.

Een Geestelijk Liedeken,

op de voys, Man van eeren weest ghegroet.

Hoort toe ghy menschen wie dat ghy zijt,
Ghy Mannen ende vrouwen
Ghy moet al sterven tot eener tijt
dat moet ghy wel onthouwen
En vreest dat oordeel, ende Godt den Heer,
Soo en suldy qualijck baren nemmermeer.

Laet liefde zijn dat fundament
Gods dauwe sal u besproeyen
Die hope ende 'tgheloof daer by gheprent,
dan sietmen liefde ooc bloeyen
En van alle zonden neemt een keer,
Soo en suldy qualijck baren nemmermeer
Herberghtse zijne creupel ofte manck,
Die naecte moet gy wel dossen
Geeft der armen spijsende dranc
Die gevangen moet ghy verlossen
Den siecken vertroosten, t'is Gods bekeer,
Soo en suldy qualijck baren nemmermeer.

Ghy sult aenbeden eenen God
Boven al moet ghy hem eeren
uyt goeder herten dz is het slot
Noch by zijnen naem moet gy niet sweeren,
Ende doet Vader ende Moeder eer,
Soo en suldy qualijck baren nemmermeer.

En wilt ooc niemant slaen ter doot
Oncuysgeyt wilt niet begeren
en steelt ooc niet al hebdi noot
Wilt valsche ghetuygen van u weeren,
Begheert niemants gelt, 't is Gods begheer,
Soo en suldy qualijck baren nemmermeer.

Dus toont malcanderen liefde eerbaer,
In alle deugden wilt verjolijzen
Iesus sal by zijnen hemelschen Vaer,
Voor zijnen dienaer van prijsen,
Alle u boosshz werpt om veer
Soo en suldy qualijck baren nemmermeer.

Hy is ons Prins, ons Advocaet,
Faccoor van hemelrijcken,

In allen noot comt hy ons te baet
Zijn trouwe die moet altijd blijcken
Ende stelt u deught ter neer,
Soo en suldy qualijck baren nemmermeer.

Een schoon Leyse,

op de wijze: Alst begint.

Een vrolijk nieuwe Liet
 T'is beter yet, dan niet,
 Te Bethlehem ist gheschiedt
 Van een kint dat Iesus hiet
 In armoede ende verdriet
 So mach men *hem* aenschouwen
 By die vrouwe der vrouwen
 Een Prince van groten macht
 gesproten uyt davids geslacht
 wy hebben hem *lange* gewacht
 Nu leyt hy daer so cleyn soo ongheacht
 In eenen duysteren nacht
 Van een arme moeder geboren
 Daer men der Engelen sanck mach hooren.
 Dat costelijc kindeken cleyn
 leyt voor alle menschen gemeyn
 In eenen vollen pleyn,
 Nochtans is hy der werelts heer alleyn,
 sijn Moeder is Maget reyn
 hy moet die coude dooghen
 Ende met tranen wasschen sijn ooghen.
 Daer was menigen winde stoot,
 rijm-hageldrift ende sneeu groot
 Dat kindeken lach daer bloot,
 sijn ledekens waren van coude root,
 Peynst hoet de Moeder verdroot
 dat sy *hem* niet mochte winden
 Want sy in hadde lueren, wollen noch linden
 Wat armoede mochte daer zijn
 dat soete kindekijn
 Van coude moeste lijde pijn
 By sijner Moeder Maria die Maghet fijn:
 Daer en was geen sonneschijn
 Noch vyer hem dry te wermen
 o mensche wilt u dit ontfermen
 Ioseph, o reyne vat,
 Ghy hebt groot verdriet gehad
 Als ghy moet lijden dat,
 Sy daer Maria op die aerde sat
 Met sulcken dierbaren schat
 In alsulcken couden weder
 By twee beesten neder
 Wt vrienden ende uyt magen
 Ghy en meugt dat niemant claghen,
 Al waert ghy out van dagen
 Ghy moest alleen die sorghe draghen
 voor die te Bethlehem lagen,
 Dz kindeken met zijner moeder
 gy waert *hem een* goet behoeder
 Dat kint en was niet oudt

daer en was turf noch hout,
dat weder was seer cout,
Dus was u sorge menigfout
Cleyen was u silver of gout,
daer ghy mede mocht betalen
Als gy spijs of dranc sout halen
 Dat kindeken teer van leden
Zijn herteken is te vreden,
Ten is niet langhe gheleden,
T'werdt nae der Ioodscher Wet besneden,
daer sy hem groote pijn deden
Zijn bloet woude by ons geven
In zijn jonge leven.
 Hoe heeft hy ons bedocht
In zijn herteken geknocht
groot wonder is daer gewrocht
Drie Coningen hebben daer 'tkint ghesocht,
En daer offerhande gebrocht

Gout, Wieroock en Myrrhe
Seer costelijck ende diere.

Laet ons te Bethlehem gaen
Die met zonden zijn belae
Wy sullen ghenade ontfanen
Ist dat wy voor de Cribbe weenen een traen,
Gods thoorn is al ghedaen
hy en sal ons niet verdoemen
Als wy ten oordeel comen.

Een schoon Gheestelijck Liedeken,

Op de wijze: alst begint.

Mensche misdadigh,
Wilt gheensins wesen desperaet,
Christus ghenadigh werdt u beradigh
En ghy uyt gronde ws herten tot hem gaet,
sucht en weent voor u misdaet
Godt sal vergeven u zondigh fenijn,
Ons zonden schadich, droech hy gestadigh
Comt al tot desen Medecijn.

Int openbaer, van elc sondaer
Heeft hy veel liever 'tleven dan de doot,
Comt alle gaer, tot dien ontaer
Daer meugdy vinden troost aller noot,
Versoect zijn bloedige wonden root
dat is den troon, der gratien fijn
Het is claer ons middelaer
Comt al tot desen Medecijn.

Christus verresen, ghesont maeckt desen,
Die tot hem comt met een gheloove vast,
Hy hevet bewesen, also wy lesen
Aen Centurions Knecht seer belast
Christus die heest hem aengetast
Die hy genas van zijn gepijn
Christus ghepresen, wilt elck ghenesen,
Comt al tot desen Medecijn.

O Christe almachtig, hebt lof eendrachtigh
die selve ons noot tot u gratie soet
Dit bleeck waerachtigh ghy wert ghedachtigh
Den blinden gheboren daer hy stoet:
Hy riep tot u die schamel bloet
V Goddelijckheydt deet ghy zijn aenschijn,
Hy was deelachtig in u gratie crachtigh
Comt al tot dese Medecijn.

Dese blinden geboren, hiet hy al vooren
Hem wasschen tot eenen water gaen,
Daer heeft hy verloren, soo ghy meught hooren
Sijn verblintheydt, daer hy mede was bevaen:
By desen water mach elck verstaen,
Sijn bloedighe wonden soo claer als Wijn,

Daer meughdy versmooren, u zondigh thooren,
Comt al tot desen Medecijn.

 Bidt sonder vermijden, Godt tot allen tijden,
So volghdy 'tVrouken van Canaan naer,
Groot was haer lijden, in allen tijden

Haer Dochter zijnde in lijden swaer,
 Sy riep o Christum door het gheloove eenpaer,
 Al weygerde hy haer een lang termijn,
 Alsulcken bestrijden, wert hert verblijden,
 Comt al tot desen Medecijn.

Hoort zijn oorconden, men sal die honden
 Niet gheven (sprack Godt) der kinderen broot,
 Dats waer bevonden, was haer vermonden,
 Maer onder die tafel van heeren groot,
 De hondekens eten cruymkens ter noot,
 O wijf, groot is tgelooove dijn
 Twelcke heeft ontbonden, u kint van zonden,
 Comt al tot desen Medecijn.

Laet ons des Heeren lof vermeerden,
 En singhen eeuwich zijn barmhertigheyt,
 hy wilse eeren die tot hem keren
 so Christus selve heeft geseyt
 lof hebbe sijn goedertierentheyt
 Sy gaet te boven alle die wercken zijn:
 Na Davids leeren, met uwen zeeren
 Comt al tot desen Medecijn.

Hy heeft zijn leven voor ons ghegheven,
 Al waer hy doot, soo wie in hem betrouwt
 Werdt levendig beseven, ons zondigh sneven
 Heeft hy versoent aent cruyce menighfout,
 Al en hebby schat, silver noch gout,
 Comt tot hem, hy en eyscht u niet een twijn:
 Die hem aencleven, werden verheven,
 Comt al tot desen Medecijn.

Ons zondighe wichten, o Godt wilt verlichten,
 Ghy hebt ons liever dan een Moeder haer kint,
 Helpt ons beichten, des vyants schichten,
 Want u licht over die sondaren schijnt
 Als over den goeden, so men bevint,
 Die op u gratie devijn,
 Haer sinnekens stichten, sullen niet swichten,
 Ghy zijt ons wapen ende Medecijn.

*Leeft reyn, acht u cleyn,
 Weest gheeren alleyn,
 Hout vrede int ghemeyn,
 Denckt op den dach,
 Die niemant voor by en mach.*

Die Tafel van dit teghenwoordighe Leysen-boeck.

A

Adam was een verloren Man.
 Als ick peyse om die doot.
 Al dat leeft op der Aerden.

B

Bereyt u huys terstont

C

Christus is opghestanden.
 Comt al van Zuyden en Oosten.
 Christe du bist dach ende licht.
 Christus lach in doodes handen.

D

Dies est Lititie
 Dies est Lititie, nam pro.
 Doe Maria ghehouwet was.
 Dat soete nieuwe Iaer.
 Doe Iesus gheboren werdt.
 Den lustelijcke Mey Christus playsant.
 Den Gheest is ghewilligh, maer tvleesch is cranck
 Die weerelt moet bekennen al.
 Die Voorvaders hadden verlanghen.

E

Enixa est purpera.
Een kindeken is ons ghebooren.
Een goedt nieu liedt al van begin.
Een kindeken soo lovelijck.
[Een] nieu Liedt so heffen wy aen
Een vrolijck nieuwe Liet.

G

Gaude, gaude, gaude, gaude,
Geloovet zijt stu Iesu Christ
Godt groet u roose van Iericho.
Ghy Mannen ende Vrouwen
Glorie sy Godt in den hoogsten.
Ghelijck een Tortelduyfken hem versucht.
Godt die Vader woone ons by
Ghy die Iesus wijngaert plant
Gheen meerder op aerden en is
Godt wolt ons doch ghenadigh zijn.

H

Het is heden den dach van vrolijckheyt.
Het was een Maghet uytvercoren.
Het sangh een nachtegale
Had ick vloghelen als een Arent.
Het viel een Hemels dauwe.
Heer Iesus kerst van Nazarenen.
Hoort toe altesamen, bidt ende waeckt.
Hoe luyde riep de Ziele.
Heer Godt, leert ons bidden.
Hoordt ghy sondaers alghemeyn.

Hoort toe ghy Christen sinnen.
 Hoordt hoe Iesus nae Galileen.
 Heft op mijn Cruys wel soete Bruyd,
 Hoordt al te samen die Christo willen leven
 Het gheviel op eenen donderdach
 Hoe minlijck is ons des cruys.
 Het quamen drie Coninghen ghereden
 Help Godt, my mach gelinghen
 Het daghet in den oosten
 Hoort allegaer int openbaer
 Hoort toe ghy Menschen wie dat ghy zijt.

I

In dulci jubilo
 Iesus Christus onse heylandt
 Ick hebbe een traegh Ezelkijn.
 Ick wil met grooter haftigheyt.
 Ick segh adieu, weerelt wy
 Int nieuwe Iaer nu vroolijck.
 In dit nieuwe Iaer.

L

Laet ons met herten reyne
 Looft Godt den heer

M

Magnum nomen Domine.

Met desen nieuwen Iare
Met vreughden willen wy singhen
Met desen nieuwen Iare.
Maeckt jolijt, met vlijt
Met vrede ende vreughde.
Midden wy in levende zijn
Mensche misdadig, vol zonden smadigh

N

Nunc dimittis servum tuum
Nu bidden wy den heyligen Gheest.

O

Ons is een kint gebooren
O suyver Maeght van Israel.
Omnes nu laet ons Godt loven
Ons is gebooren een kindeken
Ontwaeckt nu Israel
Och edel Ziele wilt mercken
O mensch, wat heeft Christus misdaen
O cranckheyt des vleeschs
O Heere, hoe zijnse soo menighfout
O Heere, wie sal in uwe Tent.
Ons is ghebooren een kindeken goedt
Och lighdy nu en slaept met ongheruste sinnen
Och leghdy nu en slaept
O Heer almoghende Godt.

P

Puer natus in Bethlehem.

Puer nobis nascitur

Q

Quem nunc virgo.

S

Saligh zijne die hier op Aerden leven.

T

T'verlanghen der Voorvaders ient.

Tusschen twee hooge bergen

V

Verlangen doet mijner hert.

Van liefden comt groot lijden.

W

Waer is die Dochter van Syon.

Wy willen Christum loven schoon.

Wilt nu zijn verblijt.

Wie wil mede te Bethlehem

wy willen ons gaen vermeyden.

Hier eyndet de Tafel.